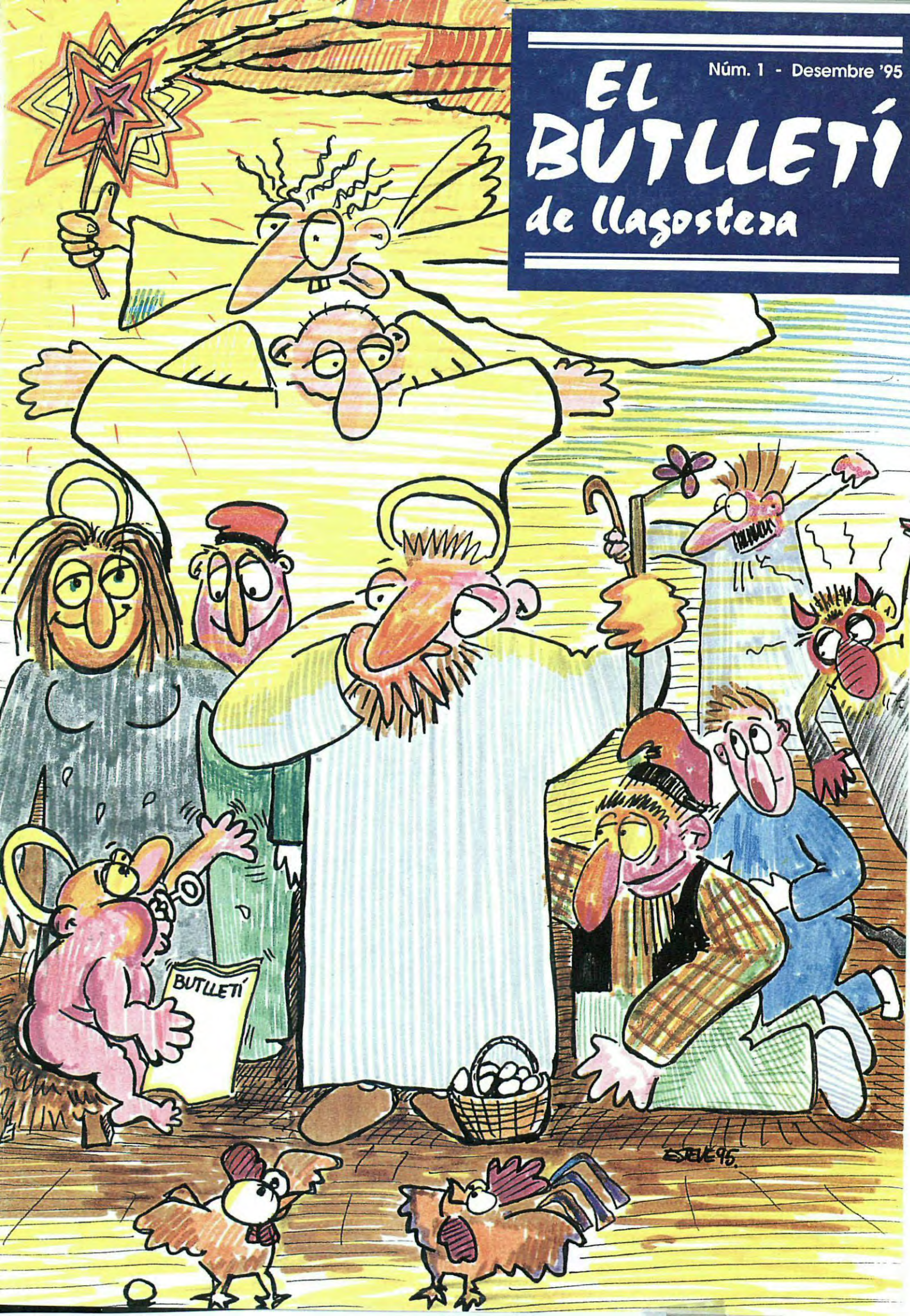

Núm. 1 - Desembre '95

EL BUTLLETÍ de llagostera

NUEVO CITROËN XANTIA ACTIVA

EL PRIMER COCHE QUE GIRA EN PLANO

Al tomar la curva:

El dispositivo SC.CAR coordina las informaciones de los captadores y cambia la rigidez de la barra estabilizadora en cuatro centésimas de segundo efectuando la corrección del ángulo del balanceo que se sitúa próximo a 0.

"El coche va sobre raíles"

Top Auto

"Algún día todos los coches se fabricarán así"

Autopista

"El nuevo Xantia Activa ofrece un comportamiento en carretera excepcional... ¡y menuda seguridad! El Activa supera las curvas con una maestría impresionante... en situaciones de urgencia, proporciona una gran serenidad al conductor..."

Auto Plus, 20 Septiembre

"El Activa efectúa un nuevo salto en materia de «unión al suelo», con una ausencia total de balanceo y una increíble estabilidad en cualquier circunstancia"

Auto Journal, nº 17

PRUEBELO.

Citroën acaba de inventar una nueva referencia en materia de seguridad activa.

De la mejor ingeniería europea ha nacido algo único: el Citroën Xantia Activa. El primer coche equipado con el Sistema Citroën de Control Activo del Balanceo (SC.CAR).

Este dispositivo, exclusiva mundial de Citroën, conjuga la rapidez de la electrónica con la potencia de la hidráulica y consigue que el Citroën Xantia Activa gire en horizontal, con las cuatro ruedas pegadas perfectamente al suelo, agarrándose firmemente como si fuera "sobre raíles". De esta forma, el trabajo del neumático se realiza sin deformarse, actuando como si circulase en línea recta, beneficiándose de su máxima capacidad de adherencia.

El vehículo mantiene su trayectoria incluso al frenar a la entrada de las curvas y se introduce en ellas con una precisión desconocida hasta hoy en día.

Con el SC.CAR, Citroën vuelve a situarse en la vanguardia tecnológica del mundo del automóvil.

Venga a probar, sin ningún compromiso, el primer coche que gira en plano. Hay un Xantia Activa disponible para usted en cualquier Concesionario Citroën.

CITROËN XANTIA ACTIVA

CITROËN

Taller Esteve

Agent Oficial Citroën
C/ Baixada de la Costa, 28 bxs.
17240 - LLAGOSTERA (Girona)

SUMARI

4-5	EDITORIAL
6	LA BÚSTIA DEL PAPU
8-13	OPINIÓ
15-22	LA HISTÒRIA DEL BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA Entrevista a Joan Ventura i Brugulat
24-27	RUTES DE LLAGOSTERA El Salt del Llop
28-29	VA SER NOTÍCIA...
30-33	MASOS DE LLAGOSTERA Mas Roig
34-36	POLÍTICA LOCAL
38-39	DES DE L'ESCOLA
41-46	LLAGOSTERENCs PEL MÓN Entrevista a Assumpta Amat i Barnés
47-48	CAVAIÓ
50-51	ASTRONOMIA
52-57	ENTITATS Patronat Municipal d'Esports Biblioteca Julià Cutillé Casal Parroquial Llagosterenc
58-59	NOTICIARI DEL MÓN DEL MOTOR
61-64	COSES DE LLAGOSTERA
65-69	CULTURA
71-72	ARXIU OBERT
73-74	LLETRA FERITS
75	CULTURA POPULAR
76	BON PROFIT !
78-79	PLANA DE GRESCA
80-81	REGISTRE CIVIL DE LLAGOSTERA
82-83	CRÍTICA I AUTOCRÍTICA DEL CASINO
85	TRIBUNAL DEL JURAT
86	ESPÀRTAC I ELS PLENS

PLANES CENTRALS: ESTUDI GEOGRÀFIC DEL
TERME MUNICIPAL DE LLAGOSTERA

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions.

El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no el compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats.

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor.

Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut fonamental dels escrits.

Col·lectiu de Redacció

Jenny Burgués, Alicia Cano, Pilar Casadevall, Marta Ciurana, Montse Codina, Oriol Cortés, Marta Genóher, Sònia Genóher, Teresa Gurnés, Enric Hospital, Dani Moll, Jordi Moll, Jordi Pinsach, Jordi Plà, Xevi Ros, Montse Santamaria, Ramon Soler, Gemma Tintinà, Jaume Ventura

Llagostera, Desembre '95 "Butlletí de Llagostera" Núm. 1
Portada: Esteve Barceló
Dirigit pel: Col·lectiu de Redacció

Impressió: Arts Gràfiques Casadevall, S.L.
Dipòsit legal GI-1733/95.

Paper ecològic.

Una Nova Etapa

Al Desembre de 1990 sortia al carrer el darrer Butlletí. Una de les revistes més arrelades al poble, i una de les que s'ha mantingut més temps en actiu. En el darrer editorial, els responsables explicaven els motius que els havien portat a la fi i subratllaven la necessitat que hi hagués un mitjà escrit estable, que donés a conèixer la realitat del poble amb un esperit crític. Tenien l'esperança que algú agafés el seu testimoni, perquè Llagostera no perdés un mitjà per fer sentir la seva veu.

Ara, un altre desembre, però 5 anys més tard, un nou col·lectiu i una nova revista surten al carrer. Conservem el nom de "Butlletí de Llagostera", perquè la feina feta durant deu anys va deixar empremta, fins al punt que "Butlletí" és per a la gent de Llagostera un sinònim més de revista local. També reneix el Col·lectiu de Redacció que, amb moltes cares noves i amb el suport d'alguns dels antics membres, intentarà tirar endavant aquest projecte.

Tot va començar quan, des de l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament, es va llançar la proposta de fer una revista de caire local. Es va reunir a tothom que hi estigués interessat i ens vàrem constituir en associació, signant un conveni amb l'Ajuntament, pel qual ells ens facilitarien el material i el suport necessaris per treballar, i nosaltres editariem tres revistes a l'any.

Som conscients que en són poques i seria adient fer-ne més sovint, però per nosaltres és una feina nova i no podem dedicar-nos-hi plenament. Si el butlletí té una bona acollida, sempre serem a temps de fer-ne més.

En l'esmentat conveni, es va acordar que el Butlletí no hagi de dependre de l'Ajuntament i sigui una entitat autònoma com moltes de les altres que hi ha al poble. D'aquesta manera, el consistori ens ha facilitat un local, el material d'oficina bàsic i ens subvenciona els dos primers números com a aportació inicial - que no ha de ser retornada - i l'equipament informàtic necessari, que s'anirà retornant a mesura que el Butlletí tiri endavant.

Això no vol dir que siem la veu de ningú, ni volem anar contra ningú. El Butlletí vol ser un mitjà obert a tothom, on totes les opinions hi tinguin cabuda. Volem ser un vehicle de crítica ben entesa a tot allò que afecti el poble; perquè es fan coses ben fetes, però sempre n'hi ha que no ho són tant o que es podrien millorar. La crítica ben raonada i constructiva no pot ser mai negativa, per això volem que sigui ben acceptada, ja que la llibertat d'expressió sempre s'aplaudeix quan els arguments són favorables, però costa d'acceptar quan hom es veu contradit.

Volem donar les gràcies a tots aquells que ens han enviat els seus escrits. Un dels punts que no han estat massa contemplats en aquest primer número és la limitació pel que fa a l'extensió de les col·laboracions. Per a propers números us agraïrem la brevetat, per tal de poder publicar tot el que ens arribi.

No volem oblidar tampoc la gran col·laboració rebuda per part dels comerços i establiments de Llagostera - molt sol·licitats en aquesta època - que han respost molt positivament. Només amb el seu suport i el dels lectors, aquesta revista podrà tirar endavant.

Per tots aquells que estigueu interessats a fer-vos-en subscriptors hi hem inclòs una butlleta per a tal efecte. Els que vulgueu formar part del Col·lectiu de Redacció, o simplement hi vulgueu aportar suggerències, podeu adreçar-vos al local que tenim situat al carrer Migdia nº 40 - on ens reunim els divendres a partir de les 10 de la nit - o bé deixar el vostre missatge al nostre contestador, trucant al telèfon 83.12.10.

Res més. Només ens queda desitjar-vos un bon Nadal i ens retrobarem per la Festa Major, si no hi ha cap sorpresa abans. Fins aleshores.

El Col·lectiu de Redacció

Conveni amb l'Ajuntament:

AJUNTAMENT DE LLAGOSTERA
(GIRONA)

A Llagostera, el deu d'agost de mil nou-cents noranta-cinc.

REUNIIS

D'una part el Sr. Narcís Casas i Masgrau, actuant en la seva qualitat d'Alcalde-President de l'Ajuntament de Llagostera.

D'altra part, el Sr. Dani Moll Casamitjana, titular del D.N.I. núm. 77.913.747 amb domicili al carrer Pocafarina núm. 34, com a representant del grup promotor del Butlletí de Llagostera.

MANIFESTEN

El seu interès a fomentar la participació i la informació ciutadana amb l'edició d'un butlletí independent, no adscrit a cap partit polític, però obert a la lliure expressió de totes les ideologies.

Per la qual cosa concerten el present conveni de col·laboració que subscriuen sota els següents:

PACTES

1r.- El grup promotor del Butlletí de Llagostera es compromet a editar amb caràcter quadrimestral el "Butlletí de Llagostera".

2n.- L'Ajuntament de Llagostera posarà a disposició del grup promotor del Butlletí un local per a la realització de les activitats encaminades a l'edició de l'esmentada publicació local.

3r.- L'Ajuntament de Llagostera adquirirà un ordinador i una impressora, els quals posarà a disposició de l'associació del grup promotor.

4t.- L'Ajuntament de Llagostera subvencionarà al grup promotor amb el cost de les dues primeres edicions, prèvia presentació i conformitat de pressupostos.

5è.- L'Ajuntament de Llagostera adquirirà un telèfon, un contestador automàtic amb la corresponent connexió i el posarà a disposició del grup promotor.

6è.- El grup promotor del Butlletí de Llagostera assumirà la despesa del consum de telèfon.

7è.- L'Ajuntament de Llagostera es farà càrrec del material d'oficina consumible i també assumirà el cost que representi el manteniment i el consum d'un equip informàtic (un ordinador i una impressora).

8è.- Aquest conveni tindrà una durada d'un any, transcorregut el qual s'analitzarà l'estat econòmic del grup promotor i es sospesarà la possibilitat que el grup promotor reintegri a l'Ajuntament de Llagostera el cost de l'adquisició de l'ordinador i la impressora mitjançant quotes mensuals a determinar, i es signarà un nou conveni d'acord amb les dues parts.

D'aquest conveni se'n donarà compte al Ple de l'Ajuntament.

I en prova de conformitat, signen aquest document les dues parts, en el dia esmentat anteriorment.

Sig.: Narcís Casas Masgrau

Dani Moll Casamitjana

SUBVENCIÓ DE L'AJUNTAMENT

- 1 Ordinador 486 dx4 100 Mhz	226.200.- Pta
- 1 Impressora Laserjet 5P	196.000.- Pta
- Material oficina	25.000.- Pta
- Telèfon (intal.lació i alta)	24.250.- Pta
- Contestador automàtic	12.845.- Pta
- Metàl.lic	25.000.- Pta

La Bústia del Papu

PER QUÈ...?

- Per què és permès als cotxes estacionar en doble filera al carrer Àngel Guimerà?
- Per què no es respecten els STOPS de la manera que assenyala el codi dins la nostra població?
- Per què es controlen els establiments d'alimentació però en canvi està permesa la venda de productes alimenticis al carrer (en els mercats setmanals de cada poble)?
- Per què és permesa l'existència d'un magatzem de gas butà dins una zona de vivendes?
- Per què és obligatori comprar la roba (i els flabiols per la classe de música) que assenyala cada col·legi a la botiga que marca el mateix col·legi?
- Per què els veïns han de "gaudir" del constant martiri del motor del compressor de l'aire condicionat - tan si treballen com si no, dissabtes i tardes - de l'oficina de la Caixa de Girona?
- Per què hem de tenir les escombraries a casa nostra i no existeix un servei de recollida diari?
- Per què l'ajuntament ignora els "perquè" de la seva competència?

Armand M. Germán

EL ACUARIO. Tierra de muchos, tierra para pocos

Siempre me ha extrañado el gran interés que despiertan en los nacionalistas los aspectos sentimentales y culturales de sus movimientos. Será porque siempre he pensado que tal vez sienten la necesidad de buscar en la nación su identidad, cosa que los demás mortales de su entorno no sienten. Quizás porque nada de lo que hay aquí sea nuestro!, ¿no?

Creo que toda persona tiene derecho a renunciar a su nacionalidad de origen y vivir donde y con quien le plazca y sentirse identificado totalmente, sin tener la necesidad de buscar en su existencia humana a la nación como hecho material.

No me gusta el nacionalismo, ni tampoco el patriotismo. No pedí nacer y mucho menos dónde. Ni tansiquiera sé cuándo ni en qué lugar de la tierra voy a morir. La verdad es que me da mucho terror la palabra NACIONALISMO. Si juegas con ella te puede llevar a otra que se llama FASCISMO, que todos lamentablemente recordamos qué significa.

Manuel Velázquez Vázquez

Floristeria Cal - Ri
 Composicions - Florals
 Rams de núvia - Ceràmiques
 Servei a domicili
C/ Concepció, 4
17240 LLAGOSTERA
TL: 83 09 88

PASTISSERIA
Murgadella

C/. Santiago Rusiñol, 3
 Telèfon 83 11 39
 17240 LLAGOSTERA (Girona)

- ROBA I COMPLEMENTS PER A INFANTS
- RECORDS DE BATEIG-COMUNIO-NOCES I ANIVERSARIS
- NINOS DE TOTA MENA
- ARTICLES DE BROMA

REGALS ANNA ELS DESITJA UNES BONES FESTES I ALHORA
ELS COMUNICA QUE DISPOSA DE LA NOVA REPRESENTACIÓ DE
JOIERIA FORTUNA OFERINT-LIS EL SEU SELECTE MOSTRUARI.

FORTUNA

JOIERIA - RELOJERIA

- C/ Sant Feliu, 8 - Tel. 83 12 80 - LLAGOSTERA

"Cine, Cine, més cine, si us plau....."

Aquestes alçades, quan ja tot sembla inventat, per tenir èxit cal ésser original. I apuntar-se al centenari del naixement del cinema de la mateixa manera que ho han fet arreu del món podria ésser interpretat com una pura formalitat per sortir del pas.

Per tant, anirem per feina i analitzarem què convé al poble. El recurs fàcil és el del cicle de pel·lícules més o menys clàssiques. Es tracta d'agafar un llibre del tipus *Las Cien Mejores Películas* i extreure'n una dotzena de títols representatius. Però no és aquest el camí: es tracta de títols emesos centenars de vegades per televisió i, a més, la majoria són en blanc i negre.

Descartada aquesta desafortunada idea inicial el següent pas és recórrer al cine-fòrum. Però ràpidament ens colpeix la imatge d'un recinte ocupat únicament per dos JASPs pseudointel·lectuals que insisteixen en diferenciar les economies capitalista i zulú, mentre un matrimoni d'edat avançada abandona la sala argumentant problemes hemorroidals. No, no, ... el que busquem ha d'ésser quelcom espectacular, que atragui les masses. I recuperar els "dijous eròtics" del Casino tampoc ens sembla la millor alternativa. Representa que la transició s'ha duta a terme satisfactòriament (en aquest aspecte) i que les hormones del personal han arribat ja un punt d'equilibri.

Aleshores ens ve al cap el terme "reivindicació". Per aquí hauria d'anar la cosa. Fent un petit

esforç d'imaginació podríem buscar el nom d'algun actor, el treball del qual hagi estat despreciat i marginat per l'anomenada crítica especialitzada. I complirà una sèrie de requisits indispensables que nosaltres mateixos podem marcar: expressivitat nul·la, actuació nefasta i incapacitat total per unir més de tres paraules en una frase, excepte si són malsonants.

S'haurà de buscar una pel·lícula (res de cicles, amb una de ben intensa n'hi ha més que prou) en què aquest anomenat actor pugui desplegar totes les habilitats abans esmentades. A més, caldrà que aquesta pel·lícula hagi passat més o menys desapercebuda per les sales de per aquí. Però una de les condicions indispensables -cal recordar que es tracta d'un acte de reivindicació- serà que no sigui una de les cent millors pel·lícules. Aquest seria doncs el retrat-robot d'una pel·lícula com *Juntos Para Vencer*, maltractada fins la mort per qualsevol entès en la matèria i que engloba una dosi considerable de violència (física i verbal) gratuïta. No cal espantar-se: al final guanyen els bons i prevaleix la justícia sobre tot. A més ens va perfecte, perquè no es troba ni dins les mil millors pel·lícules de la història (reconec que és una dada no documentada, però la dono sense que em suposi cap càrrec de consciència).

Una pel·lícula així entrarà fàcilment al cor de tots els llagoterencs, fins al punt que ens la farem una mica nostra, esperant un dia -no molt llunyà- en que el món sencer obrirà els ulls i s'adonarà de l'enorme injustícia amb què s'ha tractat.

Crec sincerament que *Juntos Para Vencer* aconsegueix tots aquests requisits i n'aporta suficients com per ser l'única pel·lícula programada aquest any (deixant de banda la sempre infravalorada feina del Casal d'hivern, més especialitzada en el terreny infantil), desmarcant-nos així de la resta de descerebrats que es dediquen a bombardejar la gent amb productes de suposat valor cultural.

Per això m'agradaria aportar el meu granet de sorra a una tasca tan complicada com la de buscar títols que aconsegueixin els barems: "*El Valle de la Violencia*", "*Godzilla contra King Gidorah*", "*Mutación Asesina*", "*El placer de matar*", "*Jackie Chan en La Banda de los Supercamorristas*", "*John, el Violento*", "*Chúpame... la Sangre, tío*", "*Clase Sangrienta*", "*Jackie Chan y el regreso de los Supercamorristas*", "*Río de Sangre*", "*Terminator Woman*" i "*Fiebre homicida*", a més d'obligades reposicions de la ja gairebé mítica *Juntos Para Vencer*. Amb aquests títols, a raó d'un a l'any, es podria tenir assegurada la programació de cinema durant més de deu anys, cosa que crec que deixarà satisfeta una població tan àvida de cel·luloide com és la nostra.

A més, es podria seguir l'exemple d'un poble veí i atorgar el títol de persones *non-grates* (que ells van dedicar a l'Aznar) a gent com Chaplin, Orson Welles, Spielberg, Marlon Brando i -per què no- als germans Lumière.

Dani Moll Casamitjana

PLANTES FRUITERES

PLANTES ORNAMENTALS

Interiors i Exteriors

FALGUERAS

A LLAGOSTERA

C/ Camprodon, 39

Carretera Girona a Sant Feliu

Tels. (972) 83 07 72 i 80 55 79

Tel. (972) 83 01 41

LLAGOSTERA
(Girona)

Bones Festes!

Planxa i Pintura

J. Miguel

Carrer Rafael Mas, 23
Telèfon (972) 83 09 04

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Sara - Merceria
Perfumeria

Carrer Donzelles, 6

Telèfon 83 11 15

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Us desitja Bones Festes!

M.ª Carme Valentí

PERRUQUERIA

Passeig Pompeu Fabra, 36
Telèfon 83 06 20

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

FERROS FORJATS

JOSEP AIGUABELLA

CARPINTERIA METAL·LICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCATS DE TELA METAL·LICA

Carrer Tossa, 5
Tel. (972) 83 02 70

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

PAUHER SCHOOL

Idiomes

Us desitja Bones Festes!

Angel Guimerà, 7 bis
Tels. 80 51 63 - 32 12 24

17240 LLAGOSTERA

CLINICA DENTAL

Dra. Silvia M. Blanco

ODONTÒLOGA

Plaça Catalunya, 8 - 1r. 1a.

Tel. 80 54 88

17240 LLAGOSTERA (Girona)

El Poble votà contra l'absolutisme militar

Primera de tot sigui benvinguda la publicació de la revista del Butlletí de Llagostera.

I alhora una felicitació als qui han fet possible restablir novament l'equilibri informatiu perdut que havia tingut tant de prestigi anteriorment. Tant de bo que en aquesta nova tasca hi col·laborin un grup gran de joves, els quals es destaquin amb força dinamisme i coratge en pro de la cultura local, glossant-hi treballs d'interès viu que permetin una floració superior, fins i tot, més grande la que es va perdre. A veure, doncs, si s'hi aconsegueix una altra fase favorable de resultats merament més fecunds !.

És cert que el complex del pensament que hi ha a Llagostera, es pot comparar, si fa no fa, semblant com són en altres pobles veïns. En aquest sentit ens podem congratular, perquè la gent dels nostres pares van viure sempre en un nivell alt de sensatesa clarament exemplar d'amor al pròxim, la qual cosa fou l'essència indestructible d'integritat d'unió i estima ciutadana. Així no els fou mai alterada la seva mansa tranquil·litat ancestral. Es

pot dir que en aquella actuació es formaren moltes perdurables germanors !.

Però malauradament, el dia 15 de setembre de 1923 s'implantà per decret reial la dictadura militar a Espanya, sota el domini incondicional de Miguel Primo de Rivera, el qual fou un home sense tenir cap aptitud d'estadística ni preparació política. Així es perdé la legalitat constitucional i democràtica. I fou un dictador acèrrim que va actuar contra Catalunya, en particular sobre la llengua catalana. Malgrat tot aquell període autoritari, al nostre poble -que jo sàpiga- no hi esdevingué cap mena d'aplicar càstigs als partidaris de conviccions liberals.

Sortosament el dia 28 de gener de 1930, el rei Alfons XIII va tenir el convenciment clar de l'avversió del pèssim tirà. Per això el féu dimetir ostensiblement. Fou substituït pel nomenament del general Berenguer i Fusté, al qual fou designat per portar a terme la missió de tornar a restaurar l'antic règim constitucional democràtic, pel procediment electoral d'eleccions municipals a Espanya. Així creia el rei restablir

novament l'opció legítima al país.

Però aquella desitjada votació electoral va esdevenir la gran sorpresa en ésser votada en gran majoria republicana a totes les ciutats més grans de la nació espanyola. I els llagosterencs també en feren causa comuna votant majoria de republicans. Davant d'aquell esclat de triomf general nacional, el dia 14 d'abril de 1931 va ser proclamada la República. Conseqüentment el rei va creure adequat retirar-se, perquè no hi haguessin successos de vessaments de sang. I marxar cap a l'exili.

És veritat que en la instauració de la segona República es torna a posar en bon estat la pau, la convivència i la llibertat. Es va obrir, doncs, una nova etapa singular pel camí de la nova governació nacional de caràcter liberal.

Aquella victòria nacional, els llagosterencs també la van celebrar amb gran entusiasme, sense produir-se escarafalls de cap mena, sinó que va esdevenir amb goig i alegria per a gairebé tothom. Aquella celebració va consistir a fer una gran manifestació popular, la qual la van

nogue

ASSESSORIA
LABORAL I FISCAL
ASSEGURANCES

c/ Almogàvers, 21
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel. (972) 83 01 35
Fax (972) 83 01 01

IMPRESA NONELL

Concepció, 27
Tels: (972) 83 00 45

LLAGOSTERA

organitzar espontàniament pocs republicans. I des del seu local, el Centre Republicà, sortiren cap al Passeig de la Victòria portant la senyera republicana un petit nombre de republicans, si més no aquell petit grup, i de seguidas'hi va sumar una gran gentada. Llavors aquella munió enorme d'individus, allí aturats, s'encaminaren cap a la pujada de'n Grillons fins enfilarse davant la plaça de l'Ajuntament. I tots aquells sectors per on va passar anaren plens a vessar de gent. Fou una aglomeració tan gran que mai no s'havia donat en cap cas a Llagostera. En arribar els organitzadors a dintre l'Ajuntament, tot seguit, canviaren la senyera Monàrquica per la Republicana i tragueren el retrat del rei Alfons XIII del saló de sessions, el qual més tard fou cremat a la plaça Catalunya. Altrament, a la plaça de l'Ajuntament tothom hi va rau-

remolta estona victorejant la República i alhora hi demostraren amb fervor vius sentiments envers que hi hagués llibertat i justícia. En acabar-se aquell esclat d'entusiasme i demostracions cíviques, aleshores es va desfer la manifestació que s'havia començat pacíficament. I tothom retornà cap a les seves llars. Cal remarcar que aquella grandesa d'exterioritzar-se humanament, sols va demostrar emoció i convicció en la idea de poder tenir més emancipació ciutadana. Però sense traspassar mai el límit de cap vulgar divisió social ni cap remordiment de venjança que privés la gran lucidesa de la manifestació. Es va distingir, doncs, que fou seguida des del seu principi al final amb gran participació de seny i pacifisme.

I és que ben mirat, al món, encara no ha nascut l'alternativa de cap sistema polític que sigui més factible

per superar la gran Declaració de Drets Humans, la qual tracta dels drets i deures de l'home. Va néixer sota els postulats de llibertat, igualtat i fraternitat, durant la cèlebre revolució francesa. Direm de passada que tant les institucions com els Estats, afortunadament, són més forts i duraders que no pas les persones. Però és una llàstima que les lleis vigents, sovint, no obliguen a exigir, usar, tenir, etcètera, amb digne d'aplaudiment i d'aprovació en benefici de la societat els dits postulats. Sortosament, avui en dia, gairebé tots els governs mundials més avançats políticament fan causa comuna a imposar-los a través de les democràcies, compliment del qual, en depèn la seguretat i estabilitat dels drets polítics de les persones!.

Josep Vila i Soteras

La Junta Directiva de la

**SOCIETAT DE CAÇADORS
ST. HUBERT DE LLAGOSTERA**

desitja a tots
els socis, amics i simpatitzants
unes Bones Festes
de Nadal i Any Nou.

CENTRES COMERCIALS
c/Passeig Romeu, 32
LLAGOSTERA
SUPER STOP

SUPER STOP
L'IPER DE CASA

Mobles Cateura

- * MOBLES EN GENERAL I A MIDA
- * MOBLES DE CUINA
- * TAPICERIA

Exposició i Venda:
Carretera Tossa, 7 - Tel. 83 09 95

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

PromaCor

PRODUCTOS Y MAQUINARIA DEL CORCHO S.A.L.

DESITJA
BON NADAL

C/ Canalejas, 6-8, Tel.: (972) 80 55 35 - Fax: (972) 80 57 47
17240 - LLAGOSTERA (Gi)

Auto-Escola LLAGOSTERA

li ofereix l'oportunitat
d'aconseguir el permís
de conduir en les seves
diferents classes:

LLICÈNCIA PER A CICLOMOTORS

14 Anys

A-1

16 Anys

A-2 B-1 B-2

18 Anys

C-1

21 Anys

-Camió-

Consulti'ns a:

P.Tomás d'A. Boada, 10 - Tel. 83 00 81
LLAGOSTERA

Narcís Monturiol, 30 - Tel. 83 05 46
VIDRERES

Rossinyol, s/n
CALDES DE MALAVELLA

SUPERAVUI CAN CLIMENT

C/ Angel Guimerà, 27

BONES FESTES

bar - restaurant **FINA**

« CAN CASSOLAS »

Pau Casals, s/n - Telèfon: 83 07 02
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Transportes

JAPIC PETIT, S.A.

TRANSPORTES INTERNACIONALES Y NACIONALES

Calle Girona, 18 - Tels. (972) 83 03 04 - 80 52 57 - FAX 83 05 55
17240 LLAGOSTERA (Girona - España)

CONSUMIM EL NADAL

Sempre que arriba aquesta època em pregunto si la Verge Maria va parir un nen o una cosa terrible anomenada consumisme. Jo m'imagino al nadó, encara amb la cara rogenca i els ulls clucs, traient el cap per l'entrecreix de la seva mare i cridant "compri, gastí, paguí, que la bona nova ha arribat a la terra", abans fins i tot de poder exhalar el primer sonic.

Consumim menjar i beguda. El tiberi de Nadal és sempre i necessàriament copiós, on l'objectiu bàsic no és reunir la família al voltant d'una taula i deixar caure una llagrimeta, sinó omplir el cos fins a l'excés d'elements nocius però agradívols al tast, assadollar-lo, afartar-lo fins al límit. Rebentem les barreres, descordem cinturons per fer espai, ens convertim en éssers primitius, boteruts i viciosos, amb la cara vermella pel vi, el cava i el greix, acalorats, suant per tots els porus, expel·lint gasos que ens envia l'estómac protestant de la feina exagerada i de les hores extres. I només és el principi: queden els suculents canelons de Sant Esteve, el sopar de la nit de cap d'any, amb l'ennuec dels raïms menjats a velocitat de creuer, el dinar d'Any Nou, amb la

fartallada pertinent per celebrar una cosatanridícula com l'arribada d'un altre nen en forma d'any... i així anar fent.

Consumim també regals: joguines pels nens, per fer perdurar aquella il·lusió que nosaltres mateixos haguéssim volgut conservar quan encara no sabíem que erem caducs. Joies per la dona, per fer-la contenta, per no haver-li de dir aquella cosa que costa tant de dir i que a les pel·lícules ho diuen contínuament. Una corbata virolada, una colònia pudenta, un mocador de coll amb gòndoles de Venècia o potser un petit detall amb intenció, un disc o un llibre de bonica portada. Qualsevol pretext és bo per gastar i més quan és Nadal, on sorprenentment tot augmenta de preu en la mateixa proporció que la gent que ho compra.

Consumim, a la fi, amor. Sí, ens estimem com no ho hem fet la resta de l'any. És necessari que ho fem perquè n'és l'època, va néixer el nen i tothom en parla. Hem d'estar contents i esbossar el nostre millor somriure encara que sigui fals, fent petonets a tort i a dret a amics, a desconeguts, a l'àvia i a la tieta. Ens

rasquem les butxaques i el cor, malbaratem amor de manera indiscriminada, estimant-te jo a tu i estimant-me tu a mi perquè no quedi el més petit dubte que som éssers humans.

I després de tot aquest desfici, evidentment, s'obre la veda de les rebaixes, amb l'estranya mutació femenina que comporten. Els grans magatzems es converteixen en veritables i patètics akelarres, plens de bruixes desdentegades que s'estiren dels cabells i xisclen com posseïdes, intentant arribar al parac més lleig i passat de moda per presumir llavors davant les amigues amb els "ai, nena, quina compra, oh, nena i quin preu". I el que és més sorprenent és que el promotor de tota aquesta bogeria va néixer enmig de la palla, dins una cova, va ser salvat de la hipotèrmia pel dubtós alè d'un bou i d'una mula i presumeix de ser el gloriós estendard de la pobresa i l'austeritat. Sort en tenim de tenir una Verge Maria, un nen Jesús i un Nadal perquè si no patiríem una perillosa i angoixant síndrome d'abstinència.

Pin

CAIXA DE CATALUNYA

BONES FESTES !

Celler Can
Ramiro

C/. Comte Gúlfre, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

MONTIEL

Assessoria Laboral, Fiscal i Jurídica
Administració de Finques
Assegurances Generals

C/ Calderers, 5
Fax: 80 52 30
Tel. (972) 83 03 62
17240 LLAGOSTERA

C/ Taulera, 39
Fax: 83 75 78
Tel. (972) 83 71 65
17246 SANTA CRISTINA D'ARO

BAR EL DORADO

C/ Angel Guimerà, 29

Tel. 83 06 64

Obert tot l'any

**TOT I MÉS
DES DE
100 BONES
FESTES !!**

C/ Alvarez de Castro, 15
17240 - LLAGOSTERA (GIRONA)

PERRUQUERIA MARINA

C/ Felip Neri, 3
17240-Llagostera
Tel. 83 12 49

us
desitja

**BONES
FESTES !!!**

ESPECIALITATS
TIPIQUES
CATALANES

DIMARTS
TANCAT

MARTES
CERRADO

ON TUESDAY
CLOSED

Xef: JOSEP Maitre: MAGDA

Can Meri

Almogàvares, 17 - Tel. (972) 83 01 80
17240 LLAGOSTERA (Girona)

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES
CALEFACCIÓ I FONTANERIA
REGS PER ASPERSIÓ
I JARDINERIA

Tel. Part. 83 10 80
Despatx 83 12 83

Joan Diaz Corominas

C/ Jaume I, 9 - 17240 LLAGOSTERA

us desitja **BONES FESTES !!!**

Bones Festes !

Fermí Rodriguez i Casanovas
Aureli Bermejo i Flores

i parlant de fusta ...

Tot el que calgui

Bastiments - Portes - Finestres - Cuines - Mobles

**Fusteria
FERMÍ I AURELI, S.L.**

Industria, 16 Tel. 83 11 63 LLAGOSTERA

**VISMA
PISCINES**

us desitja un
BON
ANY NOU !!!

- * Construcció Piscines amb Formigó gunitat
- * Piscines Polièster
- * Productes de Tractament d'aigües
- * Accessoris piscines i Complement de Jardí

Ctra. Girona a Sant Feliu, Km. 19 Tel. 80 55 46 17240-Llagostera (Girona)

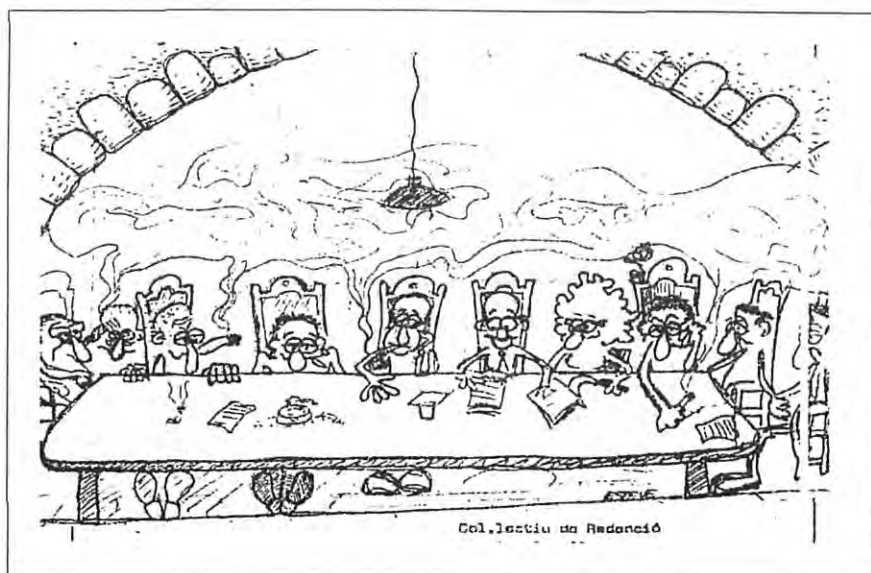
El Butlletí: deu anys de crònica local

En una època de transició política, el Butlletí va ser la veu d'un col·lectiu important de gent preocupada pel futur del poble. El desembre de 1990 sortia per última vegada. Després de deu anys i cinquanta-sis números al carrer es tancava l'únic mitjà escrit estable de Llagostera. Havien estat deu anys de dedicació i opinió sobre tot el que afectava el municipi, des d'uns inicis en plena transició democràtica - quan tant l'Ajuntament com el col·lectiu de redacció, aprenien a fer les primeres passes dins un sistema polític desconegut - fins als darrers anys, amb la democràcia ja assentada, el Butlletí va tenir veu i opinió en totes les coses que afectessin el poble. Aquest article vol ser un recorregut i també un petit homenatge al que va ser la història d'aquesta publicació i de la gent que amb el seu esforç, i no pocs maldecaps, va tirar-lo endavant.

Per conèixer els orígens del Butlletí de Llagostera, cal remuntar-nos a mitjans de la dècada dels 70. A Llagostera, com a molts altres municipis catalans, eren les agrupacions de caire cultural i d'esbarjo les que aglutinaven tot el jovent. A la nostra vila concretament va ser el grup excursionista Bell Matí el que marcava la dinàmica cultural: conferències, col·loquis, recitals, sardanes, cursets de català, exposicions, teatre, sortides i activitats dirigides a revifar la vida del poble. L'Ajuntament encara no era democràtic però ja bufaven aires de canvi i un grup de gent del poble - la majoria dels quals provenien del Bell Matí - va reunir-se per crear l'Associació de Veïns, agrupació que va organitzar tota una sèrie d'accions puntuals, sobre temes del poble, i dins de la qual es va gestar la idea de publicar una revista.

Varen iniciar-se converses amb les associacions de Caldes de Malavella i de Cassà de la Selva, que co-editaven: "El Brollador", per tal d'unir-se a la publicació. Aquesta estava estructurada en un apartat comú pels tres pobles i una sèrie d'articles puntuals, diferents a cada població. L'Associació de Veïns va participar-hi en un sol número, el tercer, però això va ser, en certa manera, l'embrió del que seria, un any més tard, el "Butlletí de Llagostera".

Mentrestant les activitats de

l'Associació de Veïns seguien el seu curs i es varen produir alguns canvis, ja que alguns dels membres fundadors de l'associació havien plegat, i donat que volien crear una

revista per al poble, es va anar a buscar altra gent que havia estat o estava vinculada al Bell Matí. Naixia així, el primer col·lectiu de redacció.

Un 23 de Febrer sinònim de llibertat

23 de febrer de 1240 nom que va prendre l'Associació de Veïns, era símbol de llibertat. Llibertat que va assolir el poble de Llagostera gràcies als privilegis atorgats al poble per Jaume I l'any 1240. Amb aquest nom el col·lectiu de l'AVV. reivindicava una llibertat de pensament i expressió que s'intuïa en el moment en què va néixer i que havia estat prohibida fins aleshores. Llàstima que anys més tard un personatge amb tricorn i metrallera canviés el significat de 23 F per un molt diferent de l'inicial.

A banda del Brollador, l'antecedent més immediat del Butlletí cal buscar-lo a la dècada dels 60. Des de les escoles municipals es va publicar, durant anys, la revista Lacustaria, que a més d'oferir informació local era l'encarregada de difondre el programa de la Festa Major. Quan va desaparèixer -a causa de la llei Fraga, que l'obligava a tenir una sèrie de requisits dels quals no disposava- el programa es va continuar publicant, i cap a l'any 70 o 72 va ser el Bell Matí que se'n va fer càrrec, i li va donar continuïtat durant tota la dècada dels 70. En aquella època el programa era l'únic mitjà d'informació del poble, i només una vegada a l'any els llagosterencs podien expressar les seves opinions en una revista.

Segons Joan Ventura, primer president de la junta de l'Associació de Veïns i un dels principals impulsors de la publicació, *"varem començar perquè pensàvem que en el poble és bo que quedi constància de les coses i que hi hagi un document històric que serveixi per analitzar el present i perquè en un futur es pugui reflexionar sobre el pas-sat"*.

La publicació va néixer com a revista interna de l'associació, però després de la fragmentació de la primera junta, el Butlletí va prendre un caire més general i l'Associació de Veïns es va convertir en l'òrgan legal que sustentava la publicació.

El Butlletí, un fill de la transició

Era una època d'incertesa política, amb una democràcia encara incipient, quan no se sabia exactament on podien arribar les coses. El Butlletí, sense voler-ho, va convertir-se en un contrapoder que va fer reflexionar als llagosterencs sobre temes que

anaven més enllà de la simple informació i la difusió cultural. Va crear estats d'opinió que transcendien les tertúlies de cafè per arribar a ser comentats en els plens.

Aquesta voluntat d'involucrar-se en els temes que afectaven el poble els va portar més d'una crítica, i no sempre constructiva: *"en aquells moments qualsevol que anés contra allò establert era comunista, no fins al punt de dir-nos 'rojos separatistas', però gairebé. Érem els que érem i no teníem cap més voluntat; no teníem*

cap mà a darrera que ens guiava els fils perquè això, evidentment, no ho haguéssim permès mai".

Consolidada la democràcia la importància del contingut polític en el Butlletí va donar pas a una publicació amb articles de caire més popular.

Els plens de l'Ajuntament van perdre l'interès que havien suscitat en els orígens i això va fer que acabessin desapareixent de les pàgines del Butlletí.

En aquesta època ja hi ha un rodatge que fa que la revista avanci qualitativament arribant a ser reconeguda amb el premi Tasis

Torrent, l'any 86, com a millor publicació local de pobles de menys de 10.000 habitants, i un any més tard se li concedeix el mateix premi, en aquest cas per un dels treballs publicats com a millor reportatge. A part d'una aportació econòmica important, aquests guardons van donar noves forces a la revista per superar una de les moltes crisis que es van anar succeint al llarg de la seva història.

El col·lectiu de redacció: un mateix nom per a molta gent diferent

El primer col·lectiu estava format per membres de l'Associació de Veïns. Més tard s'hi va afegir gent vinculada al Bell Matí, col·laboradors d'antigues publicacions locals (especialment de la revista Lacustaria), així com altres lletraferits.

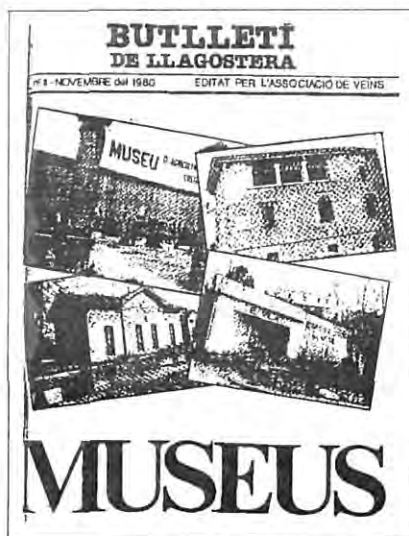
Durant els deu anys de revista, pel col·lectiu de redacció va anar-hi desfilar gent molt diversa que varen anar renovant l'estil, però sempre amb un esperit de crítica a tot allò que no els semblava encertat. Així, les normes subsidiàries, la Motor Ibèrica, l'aeròdrom de Panedes o el projecte del macro-geriàtric, varen ser temes que no els van deixar indiferents, i sobre els quals varen adoptar una postura molt clara, per bé que són fets que es van produir en moments molt diferents de la història de la revista i el Col·lectiu. Per bé que pugui haver-hi noms que s'hagin recordat més que d'altres o que s'identifiquin amb el Butlletí, el cert és que un projecte d'aquesta mena no hagués estat possible sense l'aportació, a voltes anònima, a voltes no reconeguda, de la gent que al llarg d'aquests anys varen formar part del Butlletí. Per a ells vagi aquest petit homenatge.

Una trajectòria amb alts i baixos

El primer Butlletí surt al carrer el març de 1980, sota el nom de: "Butlletí d'Informació Local", editat per l'Associació de Veïns i fet "artesanalment" amb la multicopista de l'escola "Lacustària", amb l'ajuda del director d'aleshores - Sr. Dabau - i del professor Salvador Parés.

Sense massa pretensions, és més un recull d'articles d'opinió que no una revista propiament dita. El català fa ben poc temps que ha deixat de ser prohibit, i això fa que es barregin escrits en català, i en castellà.

En arribar al número cinc hi ha

un canvi de nom, s'abandona el farregós "Butlletí d'Informació Local" pel de: "Butlletí de Llagostera", que malgrat ser inicialment un nom provisional, acabarà esdevenint definitiu. La lentitud a l'hora de fer una tirada de 500 exemplars amb multicopista, fa replantejar-los la idea, i a partir del número 8 la revista s'edita amb "offset" i guanya així en qualitat. A partir d'ara també podran incloure fotografies o il·lustracions de tot tipus, que fan més amena la revista, però d'altra banda surt la necessitat de buscar publicitat, que apareix

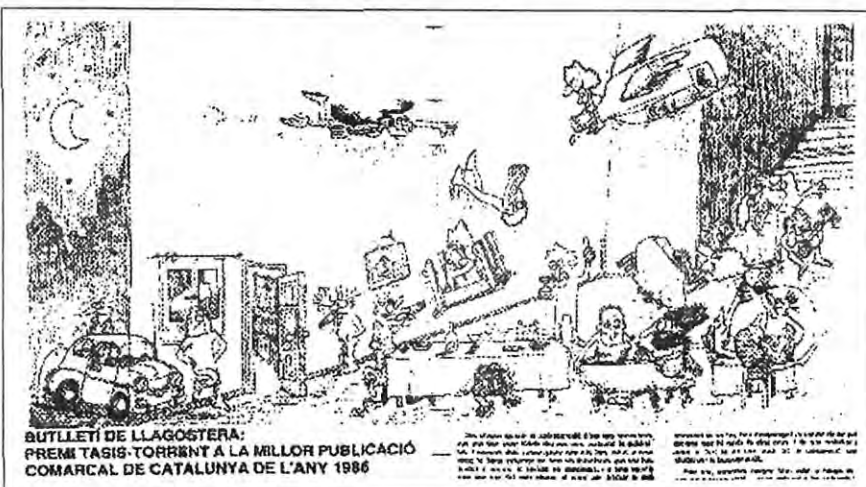
per primer cop al número 9.

El Butlletí segueix apareixent mensualment fins arribar al número 22, publicat el març del 82. A partir d'ara el Butlletí sortirà cada dos mesos i començaran a aflorar les primeres crisis. El "Mahatma del Butlletí" - tal com anomena l'Enric Ramionet a en Joan Ventura - marxa cap a l'Amèrica Central l'any 82, però segueix col·laborant per carta. El seu lloc al capdavant del Col·lectiu és cobert per l'Enric Ramionet i el Butlletí segueix endavant, fins que una nova crisi fa que el nº 44, aparegut el juliol de 86, ja sigui amb caràcter trimestral. Això es confirma en el següent número, que a més, recull la notícia que s'els ha concedit el premi Tasis Torrent a la millor publicació. El premi dona un nou impuls a la revista i es proposen arribar al nº 50 pel Nadal 87/88. Aquest ressorgir s'acabarà ben aviat i en el nº 47, amb un pòrtic titolat: "Amb l'aigua al coll" recullen les inundacions que havia sofert el poble, i la pròpia de la revista, que passa per moments crítics. La concessió altra vegada del Tasis Torrent - per un article sobre el barri antic - i la troballa d'un nou local ben condicionat, donen nous ànims per continuar. Entra nova gent al col·lectiu i es treu el següent butlletí

un mes més tard. Sembla que la periodicitat de la revista repunti, però la següent trigarà tres mesos a sortir. Finalment l'esperat nº 50 - que havia de sortir per Nadal - surt per la Festa Major del 88 - mig any més tard del que s'havien proposat. L'editorial "Cap el nº 100" remarca la voluntat de continuar endavant malgrat les dificultats. En aquest número l'Enric Ramionet fa un repàs als 50 butlletins editats en un article titulat "50 Butlletins". Amb el to d'acidesa i cinisme que el caracteritza, acaba l'article dient:

.. "després d'una ullada a aquests nou anys de revista, és fàcil adonar-se de la tendència a l'esplaiament entre exemplar i exemplar. De men-

sual es passà a bimensual, de bi-mensual a trimestral i fins i tot en alguna ocasió, la periodicitat ha estat semestral. Si la progressió persisteix, a l'any dos mil, el Butlletí serà quinquenal com els plans dels russos. "...

Fent honor a aquestes paraules, el Butlletí 51 surt el desembre del 88, i aquesta vegada el pòrtic és prou clar: "Esperant la resurrecció". El caganer dibuixat per l'Esteve a la portada, esforçant-se per treure un nou butlletí, és el millor exemple de la situació en què es troba la revista. La següent sortirà per la festa del 89, i llança el repte de tornar a fer-la bimestralment, però l'enèsima crisi tira enlaire els bons propòsits, i el número 53 surt per l'octubre amb un reportatge sobre en Jordi Roure i un pòrtic on renunciem ja a donar més excuses, i l'omplen amb un castell medieval i una inscripció a la porta que diu: "Aquest és un bon pòrtic". Novament l'editorial és un fidel reflex de la realitat.

La mort del Suro del Puig i un riou canvi de local marcaran el número 54, que surt per Nadal del 89. Novament el Butlletí es prendrà un descans de mig any, i renaixerà el juny del 90 per celebrar la Festa Major i un aniversari molt especial: els deu anys de Butlletí, una càrrega que es farà molt feixuga, ja que després d'un nou semestre de reflexió el desembre del 90 es donen per vençuts i decideixen plegar.

"La fi d'una etapa" és el darrer pòrtic que acaba amb l'agonia d'un Butlletí ferit de mort: "Som tan partidaris de l'avortament com de l'eutanàsia, i conseqüentment renunciem a un fill que porta molt temps en coma profund".

d'altres- quedarà aparcad en un racó. Però aquesta vegada l'acompanyarà un projecte que, sense voler ser gran, ha trascendit i perdura encara en la memòria del poble. Serà la darrera vegada en què ressoni la veu contrària del Butlletí de Llagostera.

Sònia Genóher Valentí
Ramon Soler Salvadó

Combustibles ROBERT BADOSA

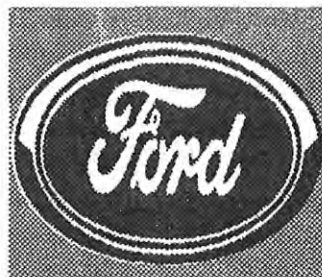

Petrocat

C/ Panedes, 35
LLAGOSTERA
Tel. (972) 83 02 11

us desitgem **MOLT BONES FESTES !!!**

BONES FESTES

ROBERT COROMINAS

GRUA - TEL. 83 05 78 - LLAGOSTERA

BONES FESTES !!

RECUI TS L'EIXERIT RICOST, S.C.

LLUÍS RIERA BAYE | JAUME COSTAS FARRÉ

RECUI TS-MATÓ-FORMATGE FRESC-CREMES-QUALLADA-FLAM D'OU

Veinat Pocafarina, 9 Tels. 83 00 27 - 85 09 75 17240-LLAGOSTERA (GIRONA)

BONES FESTES

BAR MUSICAL CAFE

MODONI

Llagostera 83 01 17

Quart 46 80 10

Joan Ventura i Brugulat:

"La reedició del Butlletí ha estat com tenir el tercer fill"

En Joan Ventura i Brugulat, "en Ventura" per a la gent del poble, va néixer l'1 d'agost de 1955 a Llagostera. Idealista com pocs, amb un cert aire despreocupat i "campetxano" afirma que no ha canviat tant de quan, als vint anys, era un jove impulsiu i "revolucionari", titllat per molts de "roig comunista" quan només era un lletraferit amb inquietuds i ganes de canviar el món. Ara, als quaranta anys, el llegir no li ha fet perdre l'escriure però creu que per canviar el món primer cal canviar el que l'envolta. Afirma que l'experiència l'ha fet més reflexiu, cosa que en cap moment vol dir conformista.

- Si ara haguessis de tornar a fer el Butlletí, el tornaries a fer igual?

- "Probablement moltes de les coses que vam fer en aquell moment ara les fariem diferents. Aquí hem dereconèixer una gran inexperiència per part nostra, però evidentment, moltes de les coses que va fer l'Ajuntament ara també les hauria de fer diferent. Intentàvem donar sortida a tothom però manteníem una línia més crítica. Ens ho miràvem des de fora i teníem més elements per jutjar i per valorar, que no vol dir que fóssim necessàriament encertats però sí que crec que era important que algú des d'una perspectiva que no fos estrictament política tingués la seva visió sobre el que anava passant".

- Què ha significat per tú la reedició del Butlletí?

- "Podeu posar-ho tal com sona: ha estat com tenir el tercer fill.

Sé que l'Ajuntament us ha ajudat inicialment, això s'ha de valorar i agrair, i és un detall per la seva part, sempre i quan es tingui en compte que no es pot coartar la vostra independència. Això sí, que no s'equivoquin aquí, perquè ells al cap i a la fi són els dipositaris de la confiança i els diners del poble i per tant el que han de fer és col·laborar amb una cosa nova que surt, que és la continuació d'una d'antiga però a la qual li han de donar tot el suport, no en els primers números, si convé

també en els últims".

- Ha compensat tot l'esforç que es va fer amb el Butlletí?

- "Per a un tiu de poble que no té estudis superiors, que ha treballat en un banc 12 anys, que és lletraferit però per ell, i que té una manera per expressar-se, no és només la satisfacció d'haver arribat fins on vam arribar sinó que a mi personalment em va representar poder-me dedicar professionalment a una feina que en el meu subconscient és la que volia fer. Compensa també a nivell públic i col·lectiu perquè hi ha una obra que es pot consultar, que abraça la dècada dels 80 i que d'altra manera no es tindria constància del què va

passar en aquells anys. No hi és pas tot, però te'n pots fer una idea".

- Per què va morir el Butlletí?

- "Si no hi ha algú que estiri, que coordini, que doni l'empenta final, les coses no funcionen. Nosaltres vam partir d'una estructura assembleària fins arribar a tenir una persona que feia les funcions de coordinador, que havia d'anar a darrera el personal. Això crema molt, amb l'afegit que jo ja treballava i vivia a Girona... si hagués viscut a Llagostera possiblement les coses haguessin anat d'una altra manera, però tothom tenia les seves pròpies històries, va ser una mica en conjunt. El que no volíem era treure'n un, i un altre al cap d'un any. Quan està mort s'ha d'enterrar i s'ha acabat".

- Vàreu rebre pressions polítiques o d'altre tipus per algun article o tema polèmic?

- "Jo personalment alguna història vaig tenir però de pressions no crec que n'hi haguessin gaires. Reaccions violentes, bé, alguna cosa sí que va sortir en els plens però... per exemple, un alcalde va intentar saber qui hi havia sota el pseudònim de Xerrallonga, però això és un cas molt puntual i ara és purament anecdòtic.

En aquest cas algú m'havia apuntat a mi. Jo he tingut sempre

molt clar que si alguna cosa podia ser mínimament motiu de polèmica, la signava sempre”.

- Quines legislatures van ser les més conflictives?

-”Totes tenen la seva història. La primera, per exemple, va ser quan la Maria Gifre era alcaldesa, per Convergència, i va haver-hi aquella mena de cop d'estat interior. En aquell moment equip de govern i oposició eren dos móns enfrontats. El primer mandat deu ser el més dur en aquest sentit. En el segon hi havia un alcalde que era en Josep Puig, una persona amb molt bona fe, que es va trobar amb problemes de falta d'equip. En el tercer ja va haver-hi el pacte entre en Casas i socialistes, va ser un pacte molt criticat que en el quart mandat va estar a punt de costar-li l'alcaldia, però jo entenc que a l'Ajuntament, si hi ha 13 persones, siguin del color que siguin, han de treballar juntes. Entenc que hi ha d'haver algú que ha de manar, que ha de tenir el poder si és que ha

tothom tingui una responsabilitat. Potser aquest pacte no s'ha entès perquè potser els resultats del treball que han fet conjuntament no ha estat suficientment bo, això seria un altre tema. Quan a en Casas li fan un vot de càstig l'any 91, amb els Independents, un equip que surt de res, és perquè a la gent no li agrada el pacte. Jo continuo pensant que en un poble com Llagostera, amb 13 regidors, tots haurien de tenir competències i haurien de treballar i ser suficientment dialogants i competents com per arribar a aquests acords”.

- És Llagostera un poble conservador?

-”Si ens atenem als resultats electorals, evidentment, perquè des que hi ha eleccions democràtiques sempre hi ha hagut una majoria de Convergència i com és sabut, Convergència i Unió són dos partits de dreta, dreta civilitzada i nacionalista, però de dreta. El problema és que fins ara tampoc no hi ha hagut una autèntica alternativa d'esquerra, d'esquerra civilitzada. Jo espero que no trigui gaire a arribar, que aviat es pugui veure un canvi de govern i que els llagosterencs puguin veure una alternança de poder, que és molt bona per evitar vicis”.

- De l'idealisme i la rebel·lia inicials, què en queda?

-”Home, jo amb la frase feta que diu que “un als vint anys és revolucionari i als 40 conservador” no hi estic gens d'acord. Sí que puc dir que als vint anys era un revolucionari més o menys organitzat, en el sentit d'anar a contra corrent de l'ordre social establert. Penso que no hi ha cap acció que es mereixi la mort d'una persona. No hi ha res que justifiqui la violència, cap idea.

Si l'has de defensar amb violència vol dir que la idea és dolenta. Ara la situació és diferent, estic situat en una empresa, en un càrrec de certa responsabilitat, i això comporta una sèrie d'obligacions, però em sembla que no he canviat pas tant.

Quan tens vint anys ets molt més impetuós i rebel i discuteixes més fort, però quan en tens quaranta tens més experiència i no tens aquestes actituds, no pots ser tan radical perquè saps que qualsevol cosa té les dues parts, el blanc o el negre, quan no té tots els colors. Aquesta amplitud de mires fa que cada vegada costi més ser tan radical. Això no vol dir que siguis conservador, ni molt menys, el que no fas és sortir al carrer a cridar per qualsevol cosa”.

- Quines són les assignatures pendents de Llagostera?

-”Malgrat que amb la constitució de la comissió de festes es va donar un aire més participatiu a la Festa Major, reivindicació que ja veníem fent de molts anys enrera, encara no s'ha arribat a un nivell òptim. A Cassà, per exemple, tenien una festa que era una merda i van aconseguir girar-la com un mitjà. Això també està a l'abast de Llagostera, només falta posar-hi una mica d'imaginació. De coses ja se n'han fet, però per exemple organitzar la Festa Major, les havaneres, les festes d'estiu... què menys, no?, només faltaria que no féssim això!. Però l'activitat cultural més compromesa que porti de què parlar, faci reflexionar o creï controvèrsia sempre ha sorgit d'entitats de caire privat com pot ser el Bell Matí, l'AVV, o més recentment el Casal amb aquest

estat escollit, però que una vegada ets allà dalt has de tenir la suficient capacitat de diàleg com perquè

cicle de conferències. Sempre han estat activitats que des de l'Ajuntament han sorgit a salt de mata, es porta una patum a fer una xerrada i aquell hivern ja no es fa res més.

Tampoc no s'ha de demanar tot a l'administració, crec que sempre és millor que sorgeixin activitats des de les entitats del poble, però llavors l'administració les ha d'ajudar en el que faci falta. No haver de fer el Solstici sobre el remolc d'un tractor si l'Ajuntament et pot portar un escenari. I en el cas que, com en el que portem de dècada dels 90 no surtin prou iniciatives, llavors és feina de l'Ajuntament endegar les activitats i engrescar la gent. Culturalment, al poble, la iniciativa particular ha suplert el buit institucional. Això contradiu aquell tòpic que diu que a Llagostera no es fa mai res. A Llagostera de coses se'n fan, sempre hi ha un tipus de gent que automàticament quan es fa una cosa al poble hi col·labora i poquíssimes

vegades se'ls reconeix la feina".

Com ha tractat Llagostera els seus intel·lectuals i artistes?

- "Les activitats moltes vegades han estat impulsades per gent que no són intel·lectuals. A Llagostera, no sé per què, hi ha hagut una falta important de gent de nivell que s'hi hagi involucrat. Un clar exemple de persona que té un gran bagatge

cultural és l'Esteve Fa, i moltes vegades no se li ha reconegut el que ha fet pel poble. Per mi és un personatge clau en el desenvolupament de Llagostera. Un altre era l'Enric Marquès, però són dues personalitats molt diferents. En Fa és un humanista, una

persona que et fa plantejar problemes de cada dia, del fet quotidià, del que està passant... et desperta aquestes inquietuts. Considero que en Fa és un personatge maltractat pel poble".

*Sònia Genóher Valentí
Ramon Soler Salvado*

Lencis

MODA
DONA I
INFANTS

TINTORERIA NÚRIA

Passeig Pompeu Fabra, 44
Tel. 83 10 01
LLAGOSTERA

*Dietètica, Productes de règim
Herboristeria, Cosmètica natural,
Consulta naturista*

la natura

Passeig Pompeu Fabra, 46
Telèfon 80 56 13 - 83 10 39
LLAGOSTERA

Cristalleries i Aluminis Llagostera

Muntatge de vidre, Laminar,
Segurit i Climalit.
Carpinteria d'Alumini
Mampares de bany

Bones
Festes !!!

C/ Molí, parcel.la 126-127 * Urb. Mas Gotarra
Tel. (972) 83 09 30
17240 - LLAGOSTERA (Girona)

TALLERES

Servicio de Grúa Permanente

17240 - LLAGOSTERA

Ctra. de Tossa, 13
Tels. : (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

SERVEI DE TAXI

CASIMIRO SEBASTIAN
LINIA DIRECTA AL COTXE les 24 Hores

908 - 89.41.29

Part. 80.55.08

- Viatges per carreteres
 - Servei per empreses
- LLAGOSTERA (Girona)

superAvui

**FRUITES
PUIG**

EL NOM DELS
BONS ALIMENTS !!

**CAN
MUNTANER**

Carmen Mestres Pigem

BAR MESTRES

C/ Pau Casals, n.º 2
Tel. 83 05 22

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

M.ª Assumpció Llobet

Centre d'Estètica

C/Almogavers,22
Tel. 83 01 47

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Constructor d'Obres

C/ Músic Aguiló,3
Telèfon (972) 83 04 17

17240 Llagostera
(Girona)

Gabinet Terapèutic

TERÀPIES MANUALES
RECUPERACIÓ FUNCIONAL
QUIROMASSATGE DIPLOMAT
QUIROPRAXIA DIPLOMAT
DRENATGE LÍMPATIC

RENART - PONT

Consellers, 11 baixos - Tel. 83 10 07
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Rutes de Llagostera

Rutes de Llagostera vol ser una secció per a tots aquells llagosterencs amants de la natura amb ganes de descobrir indrets del seu poble. Les rutes seran de diferents dificultats, però en general es procurarà que siguin aptes per a tots els membres d'una família. La durada serà variable, i anirà des d'un passeig idoni per gaudir d'una tarda de sol fins a una excursió que ocupi tot un dia.

Les rutes estan pensades, preferentment, per a fer-les caminant, ja que totes les dades que es donen estan calculades per aquest mitjà, encara que també sigui factible seguir-les amb bicicleta. Si desaconsellem però, per a la bona conservació dels camins rurals, la utilització de vehicles a motor.

Aquesta primera ruta que proposem ens portarà fins al "Salt del Llop", un espectacular salt d'aigua en plena riera de Salenys. És una ruta que no comporta cap mena de dificultat i presenta un recorregut totalment pla. Té una llargada de 7.642 metres i a pas normal la podem recorre amb menys d'una hora i mitja. La millor època de l'any per fer-la és la primavera i la tardor, preferentment aquesta darrera estació, ja que és quan més plou i més vistós és el salt.

EN RUTA

Aquesta ruta ens porta de Llagostera cap el pla de Panedes, on amb una mica de sort podrem observar rapinyaires, ja sigui volant o a la seva parada. També si parem

atenció, al costat dels camps de blat de moro i més propers al bosc, hi podrem veure rastres de la presència de senglars. Un cop arribem al veïnat de Panedes, podrem admirar el Casal de Can Llambí, un dels primers patrimonis productors de suro d'aquestes comarques. No gaire més lluny del Casal, trobem l'ermita de Sant Ampèlit, antiga parròquia del veïnat. Arribant a l'alçada del tallafoc -lloc on es celebra l'aplec- trobem uns senyals fets en els arbres amb pintura blanca i vermella, són les marques d'un G.R. (sender de Gran Recorregut) que ens serviran com a guia per continuar la nostra ruta. Seguint-les arribarem al nostre destí, el "Salt del Llop". Estructura d'un salt d'aigua d'uns 40 metres de llargada per 5 de desnivell amb la seva caiguda dins un gran i profund engorjat, en plena riera de Salenys.

ERMITA DE SANT AMPÈLIT DE PANEDES

L'ermita, que era l'antiga parròquia del veïnat de Panedes i sufragània de St. Feliu de Llagostera, tal i com el seu nom indica està dedicada a Sant Ampèlit. No és fins el 1.362 que l'ermita s'esmenta en un document escrit com a "Sancti Polei de Panadesio". El disseny arquitectònic ens permet situar l'origen de la seva construcció al segle XI aproximadament, malgrat les nombroses reformes. És un edifici d'una sola nau coberta amb volta de canó de mig punt, reforçada per

un arc toral de perfil apuntat, capçada per un absis semicircular i coronada per un campanar d'espadanya d'un sol ull reformat. Aquesta estructura fou modificada posteriorment per l'afegit de dues capelles laterals i altres obres de menys transcendència.

QUÈ SÓN I COM GUIAR-SE PELS G.R. (Senders Gran Recorregut)

Els G.R. són camins de muntanya aptes per a qualsevol caminant. Són camins estrets, nets i senyalitzats. Els senyals són de fàcil interpretació i ajuden a l'hora de seguir la ruta. Aquestes marques estan fetes amb franges de pintura (blanca-vermella i blanca-groga) a arbres, pedres, pals de llum, etc.

El nom de G.R. ve donat per les inicials de Gran Recorregut -camins marcats de més de 50 km.- i els corresponen les marques blanques i vermelles. També trobem marques de color blanc i groc corresponents a senders de petit recorregut -camins marcats inferiors a 50 km.- anomenats P.R.. Amb els senders de gran recorregut podem travessar tot Europa. Per seguir correctament els senders, tant els G.R. com els P.R., cal memoritzar els següents codis de senyalització.

“CODI SENYALITZACIÓ DELS G.R.”

INTERPRETACIÓ DEL MAPA

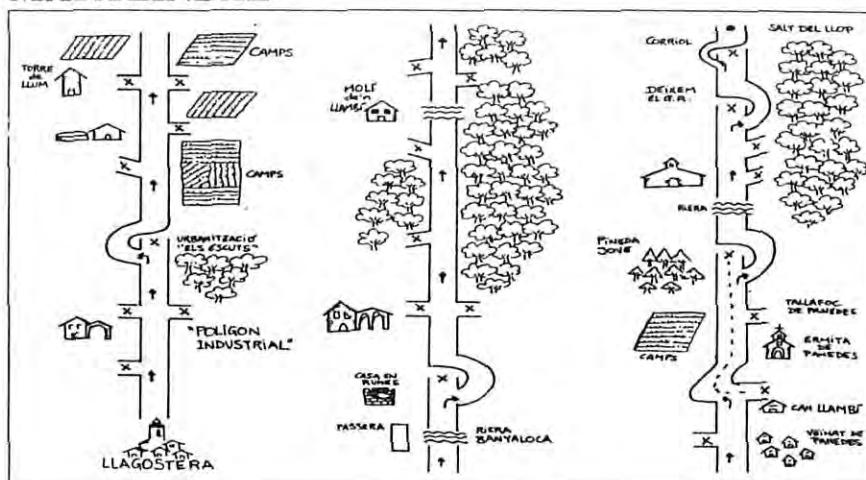
Aquest és un mapa lineal, no està fet a escala i la distància entre els camins només és orientativa. No és la representació de la realitat geogràfica, les corbes no existeixen en el terreny, la seva funció es indicar que ens trobem davant un trencant. Cal sempre seguir la direcció que aquesta ens marca i continuar recte fins a trobar-ne una altra.

El dibuix de les masies, rieres, boscos, etc. ens serveix com a referències.

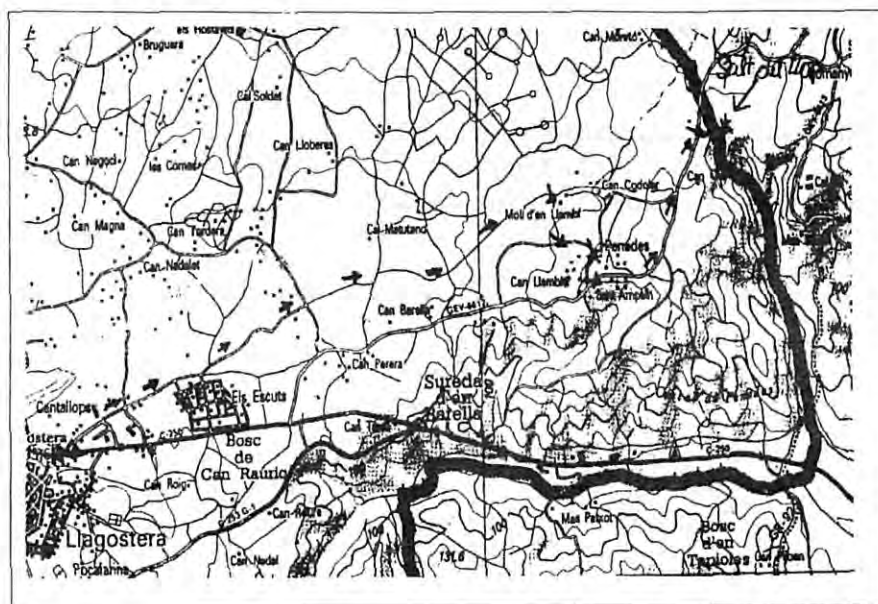
Es fonamental per a no extraviar-se no agafar cap camí senyalitzat amb una "X".

Codi de Senyalització del C.N.S.G.R. per als senders de gran recorregut		Senyals de la Pintura		Símbols convencionals del C.N.S.G.R.	
Sender normal i variant	Derivació	Sender normal i variant	Derivació		
 CONTINUITAT DEL SENDER	 CONTINUITAT DEL SENDER	 CONTINUITAT DEL SENDER	 CONTINUITAT DEL SENDER	 Soullog	 Telefon
 CANVI DE DIRECCIÓ	 CANVI DE DIRECCIÓ	 CANVI DE DIRECCIÓ	 CANVI DE DIRECCIÓ	 Terrany de carnisseria	 Farmacia
 CANVI DE DIRECCIÓ	 CANVI DE DIRECCIÓ	 CANVI DE DIRECCIÓ	 CANVI DE DIRECCIÓ	 Atisseny de la joventut	 Lloc per a banyar-se
 DIRECCIÓ DOLENTA	 DIRECCIÓ DOLENTA	 DIRECCIÓ DOLENTA	 DIRECCIÓ DOLENTA	 Atisseny de la joventut	 Estació del tren
				 Abastament d'energia	 Autocar de línia
				 Restaurant	 Instal·lacions mecàniques d'ascens
				 Bar	 Monument
				 Botiga de venda de vins	 Curiositat natural
				 Font d'aigua	 * (per a tots els tipus de corrent)

MAPA LINEAL

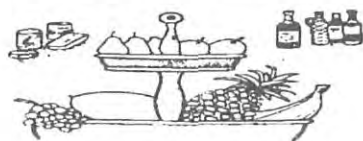

MAPA REAL

HORARI		METRES	
<i>Parcial</i>	<i>Total</i>	<i>Parcial</i>	<i>Total</i>
00:00	14:10	0.000	1.234
Sortirem de Llagostera pel carrer Maiena cap a la Urbanització dels Escuts. Arribant a la Urbanització seguirem fins al final on agafarem el camí que va a l'esquerra.			
01:00	15:10	0.077	1.311
Aquest ens portarà a una bifurcació on cal desviar-se cap a la dreta i seguir pel camí que ens dura al bell mig del Pla de Panedes.			
10:25	25:35	0.899	2.210
Ja en el pla, passarem per el costat d'una casina per continuar recte i arribar a una estació transformadora de llum, on ens trobem un encreuament. Hem d'agafar el camí que segueix recte.			
10:48	36:23	926	3.136
Aquest ens portarà a travessar la riera Banyaloca. Si hi trovessim molta aigua, podem passar per una petita passera que hi ha a ma esquerra. Un cop travessada, seguirem recte fins arribar a una casina en runes, allà trancarem a ma dreta.			
05:03	41:29	426	3.562
No gaire més endavant, trobarem en encreuament, a l'esquerra podem veure una casa de pagès. Hem de continuar recte.			
14:59	56:28	1.726	5.288
Arribant a l'alçada del Moli d'en Llambí, (val la pena observar la neteja feta al seu voltant) trobarem una bifurcació, seguirem el camí de la dreta que ens portarà al Veinat de Panedes. Després de travessar-lo trobarem la carretera, l'agafarem per anar a l'esquerra i passarem per davant de de l'Ermite de Panedes. Arribant al tallafoc de Panedes (lloc on es fa l'Aplec del del Veinat) trobarem les marques del G.R. 92 que no deixarem fins poc abans d'arribar al nostre destí.			

- 18:32 1:15:00 Seguirem les marques del G.R. per la carretera fins a l'alçada d'una pineda jove on ens endinserem cap el bosc. 1.731 7.019
- 04:35 1:19:35 Sempre seguint les marques, passarem pel costat d'una casa de pagès i al trobar una pineda replantada de pins joves agafarem el camí que va a la dreta. En aquest lloc deixarem les marques del G.R.. 410 7.429
- 01:21 1:20:56 Rodejarem tot aquest petit bosc fins que s'acabi i on trobarem un corriol a mà esquerra que ens portarà al Salt del Llop. 125 7.554
- 01:10 1:22:06 Ja hem arribat al nostre destí. 88 7.642

*El Salt del Llop**Santi Soler***Fruites i
Queviures****CAN MADÍ**

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

ESTACION SERVICIO**CAPSAPAZA, S. A.***Bones Festes !*

Calle Camprodón, 1 - Teléfono 83 00 43

LLAGOSTERA / Girona

VA SER NOTÍCIA...

Inicíem un nou espai dins el Butlletí de Llagostera, però a diferència d'altres seccions aquesta neix amb l'objectiu de desaparèixer. Sembla contradictori que una publicació que inicia una nova etapa amb ganes de tenir vida eterna, tingui una secció totalment suïcida, amb la intenció de no tornar-se a publicar després del primer número. Això no és degut al fet que els seus autors pateixin estrès laboral i no puguin continuar col·laborant amb la revista, ni perquè sigui la pitjor secció d'aquest número i l'hagin publicat com a favor personal per no provocar depressions als seus creadors, o bé per tants altres motius que ens podrien venir al cap de forma immediata.

La veritat és que aquí tractarem aquelles notícies aparegudes als diferents mitjans de comunicació, que fent referència directa o indirecta al poble, no són del tot exactes, o cauen en algun tipus de contradicció que a primera vista poden passar desapercebudes.

El recull que tot seguit mostrem inclou aquelles notícies publicades a partir del mes d'agost.

Volen beatificar la fundadora de les Religioses de Sant Josep

■ Girona.— Les Religioses de Sant Josep de Girona han presentat al Bisbat la petició oficial per iniciar el procés de beatificació de la seva fundadora, Maria Gay i Tibau, nascuda a Llagostera el 18 de març de 1813. De jove, es va traslladar a Girona per servir a casa d'un metge, i poc després

Volen canonitzar la religiosa Maria Gay

Girona.— S'ha presentat al Bisbat la petició de canonització de la religiosa Maria Gay i Tibau, fundadora de les religioses de Sant Josep de Girona. Maria Gay va néixer a Llagostera el 24 d'octubre de l'any 1813 i va morir al 18 de març de l'any 1884, després de tota una vida dedicada als malalts

liu i Blanes.
Al darrer any de la seva vida, el 1884, també va haver de passar pel mateix friment dels que havia atès, i, malgrat que s'anava recuperant de la seva malaltia, va sentir que «el diu de Sant Josep el celebrava al cel», tal com es relata en la història de la seva vida. El 18 de març, vigília de la Trinitat, Maria Gay va morir als 71 anys d'edat.

Quan va néixer Maria Gay?

Aquesta és la pregunta que ens vam fer després de llegir les notícies publicades als diaris El Punt i Diari de Girona del dia 6 de setembre.

Com podem observar, les dates no coincideixen massa, amb la casualitat que si prenem com a vertadera la data de naixement publicada al Punt i la data de mort publicada al Diari de Girona, Maria Gay va viure exactament 71 anys!!!!. (Potser aquest és un motiu més per la seva beatificació... o canonització???)

Aquí encara no acaben les contradiccions, i ens tornem a preguntar quants anys tenia Maria Gay quan va morir, si fem cas de les dates publicades al Diari de Girona del dia 6 de setembre?

Si us plau, si algun lector sap les dates reals, pregaríem que ens les fes arribar urgentment, ja que la beatificació (o canonització) de la nostra Maria pot estar en joc.

Com s'ho faran?

La molt lloable iniciativa de crear un punt d'informació turística mancomunitat, pot servir per donar una bona informació sobre la Costa Brava, però si fem cas del text publicat, només informarà i canalitzarà aquells viatgers provinents de l'eix transversal, de manera que tots aquells que vinguin de qualsevol altra carretera no podran ser informats ni canalitzats.

Nosaltres ens preguntem com s'ho faran per distingir la procedència dels vehicles?... potser clavant una enganxina a tot "quisqui" que passi per l'Eix???,... No ho sabem, però trobem llastimós que per anar a la Costa Brava hagi de passar per l'Eix i a més no puguin rebre

MANCOMUNITAT TURÍSTICA

de la costa de l'Alou i entrarà en funció

amb un punt d'informació turística mancomunat, amb l'objectiu de canalitzar els turistes que arribaran a aquestes poblacions procedents de l'eix transversal. Aquesta oficina de turisme s'instal·larà a la C-250 entre l'enllaç de l'Alou

a programació Llagostera

de cant coral. El dissabte vinent la vetllada artística anirà a càrrec de la Coral Saba Nova, i la darrera del mes d'octubre, el dia 27, estarà protagonitzada pel grup La Carota Teatre, que representarà el muntatge de creació pròpia *Zic, Zac, Zuc*. Els tres dissabtes d'aquests mes de novembre hi haurà la

Aprèn table

La Carota Teatre, que es va representar un dia del mes d'octubre.

7 Octubre 22.00 h	TEATRE ARDENT L'AFER DEL CARRER LOURCINE Teatre d'època, intriga, cançons i comèdia	600 PTA
14 Octubre 22.00 h	CORAL SABAINOVA Polifonia, música popular catalana i espiritual negra	300 PTA
21 Octubre 22.00 h	LA CAROTA TEATRE ZIC, ZAC, ZUC Teatre de gènere	600 PTA
11 Novembre 22.00 h	TEATRE EL SAFAREIG EMBOUCA QUE FA FORT Comèdia d'embolics	600 PTA
18 Novembre 22.00 h	CORAL XÀNTICA Coral juvenil Repertori variat i nous ritmes	300 PTA
25 Novembre	TEATRE DITIRAMBE	

cap tipus d'informació.....esperem malgrat tot, que siguin benèvols amb la gent de Llagostera, i no hàgim d'anar a Vic per poder-nos banyar a la platja, ja que segurament el punt d'informació es col·locarà al nostre terme.

A quina funció vas anar?

Realment estem intrigats per saber si alguna persona es va quedar sense poder gaudir de la funció de teatre del Grup *La Carota Teatre*, que es va representar un dia del mes d'octubre.

Com podem observar hi ha una contradicció en les dates de representació de l'obra "*Zic, Zac, Zuc*" o "*Zig, Zag, Zug*" (Tampoc es posen d'acord).

Esperem que aquest error no fos utilitzat com excusa per no assistir a la representació, per tota aquella gent que no hi va anar.

NOTA: La data errònia és la publicada al Punt

ALTRES NOTÍCIES D'INTERÈS:

**L'àrbitre suspèn
el Llagostera-
Vilartagues per
evitar problemes**

P.P.
Llagostera.- El Llagostera-
ra-Vilartagues de diumenge

**El pont de la Diada
provoca retencions
de trànsit al nucli
urbà de Llagostera**

J.M. BARTOMEU

**L'Agrupació del
Casino Llagosterenc
vol reactivar el teatre**

■ Llagostera.- L'Agrupació de Teatre Casino Llagosterenc representarà,

**Estafan un botiguer de
Llagostera pagant-li una cadena
musical amb un xec robat a Vic**

l'anarall actà volent en 150 mm nocturne

● Una baralla a
Llagostera finalitza
amb un ferit

Llagostera.- Una baralla
en una discoteca de Llagos-

**Jaume Ventura
Enric Hospital**

MAS ROIG: VIURE A PAGÈS PER AL MEDI I NO DEL MEDI.

Quan hom es dirigeix a un Mas el que se suposa que veurà primer és algun tractor o si és molta coincidència el pagès del mas o simplement, els gossos típics d'una casa de pagès. Doncs res. El primer que es veu en arribar al Mas Roig són setze plaques solars que formen un enorme rectangle gris-metall que trenca amb tot el que l'envolta. Trenca i sobta, sense cap mena de dubte, doncs, la sensació que tens és haver arribat a qualsevol lloc menys a un mas. Si no és perquè, just a sota les plaques pots trobar-hi un ramat d'ovelles pasturant, que verifica que no estàs errat; ets al Mas Roig.

Un ràpid recorregut històricocronològic ens porta a saber que el primer en arribar al Mas Roig fou en Jaume Sureda, en àmbits familiars "l'avi Met" i la seva dona Maria Concepció. Varen arribar-hi per exercir de masovers. Tot això va ocórrer a començaments de segle XX i entre la primera i segona dècada, d'aquest segle, van néixer en Ramon i els seus germans Fèlix i Encarnació. Aquests van continuar les activitats agràries. L'any 1946 va néixer, també a la casa en Francesc; (fill d'en Ramon) i a l'any 1948 el seu germà Fèlix. Finalment hi han nascut els fills d'en Francesc, en Marc (1975), i l'Alba (1977). És a dir el Mas a vist viure a quatre generacions de la família Sureda i també n'ha acollit el naixement de tres.

D'anècdotes, el Mas n'ha presenciat i patit com tota casa amb gairebé cent anys de vida. Una, que la família Sureda no té problemes per a recordar, i que mostra les particulars vicissituds de la vida del Mas, va ocórrer durant la Gerra Civil. Aquest fet en Francesc el recorda, no per experiència pròpia, però sí molt bé: "l'estructura de la casa fou malmesa durant la Guerra Civil per un obús que penetrà pel sostre de les quadres. Això era aleshores, durant la guerra,

un centre neuràlgic dels republicans de la zona. Els desperfectes encara són visibles a la biga malmesa". Després, recorda en Francesc: "el capítol dels Nationals li va dir al meu avi, (en Met), que el Sr. Franco pagaria els desperfectes. A sobre una finestra els Nationals, amb calç varen posar: "1939 año de la victoria". Al meu avi li va fer molta ràbia, però no sé si per ironia o que ho va deixar allà posat i s'hi va quedar."

Quant arribaren els seus avis (d'en Francesc) la casa ja era feta: "era una casa humil -recorda en Francesc- on el bestiar era integrat a dins la casa-vivenda". La fisonomia de l'interior i l'exterior s'ha conservat. Això no vol dir que l'actual correspongui amb els inicis. Hi ha hagut moltes modificacions. Així per exemple, per una simple

Detall del Mas, concretament de la zona de l'energia amb les ovelles pasturant.

raó d'higiene i comoditat el bestiar fou enretirat de l'interior de la casa. El resultat foren més metres de vivenda: "on hi havia la quadra, actualment és el menjador; on hi havia la cort dels porcs, ara és un estudi; on hi havia els bous, actualment és el meu despatx i on era la cort dels cavalls ara és el wàter. Abans hi havia comuna. La vivenda consistia en tres

habitacions: a d'alt, l'entrada i la cuina. No hi havia res més”.

Un punt i a part mereix la llar de foc: “abans la llar era la calefacció de la casa, doncs escalfava la cuina del pis de baix, així con les habitacions de d'alt, però era una pèrdua de calories extraordinària. Ara l'hem reduït i hi hem instal·lat un sistema de calefacció de caldera al foc. L'aigua calenta va a tots els radiadors i així no es malmeten tantes calories i també escalfa tota la casa”.

L'exterior tampoc està exempt de canvis ni molt menys. “S'hi habilitaren uns porxos. Era una estructura de socs, a sobre de la qual hi havia una mena de canyissada i al damunt una espècia de tela asfàltica enganxada amb sorra perquè tingués més resistència. A sobre s'hi tornaven a posar canyes i pedres o socs perquè el vent no s'ho emportés. Després a sota s'hi posava el carro, les eines i tots els estris necessaris per una casa de pagès”.

El bestiar fou traslladat a una sèrie de quadres també a l'exterior. Aquestes noves quadres son visibles encara, ja que en aquest trasllat la pedra utilitzada per a la construcció fou diferent que l'antiga. Més endavant s'ha fet una granja al costat de la casa, on hi ha més bestiar i eines. El graner, per la collita i la palla, antigament s'ubicava al pis superior de la casa i actualment són els dormitoris. Les últimes ampliacions, que ha sofert el Mas, han estat en la zona que en Francesc anomena “de l'energia” és a dir on hi trobem la llenya, el molí, les plaques fotovoltàiques... “La sinya s'ha

conservat i actualment tot el Mas funciona amb un sistema d'energia solar, energia reciclable, igual que antigament, que s'utilitzava l'energia animal”.

Tot plegat és una ampliació d'una zona equivalent a tres vegades l'àrea original. El resultat final és com diu en Francesc, prou contundent i alhora no menys clarificador: “actualment les vaques viuen més

material i més mà d'obra per a obtenir benefici”. Als seixanta però, es planteja un dilema: o es transformava la casa en una “factoria”, o es deixava tot. “Aquí no hi ha terres per a fer collites intensives (...). Perquè aquesta casa pogués continuar tenint pervivència, només podies limitar-te a no sobrepassar la capacitat productiva de la terra. Això és el que s'ha intentat fer. El

Visió general del Mas Roig

bé que no pas fa cinquanta anys nosaltres”.

La casa, però, no és l'únic que ha patit modificacions. La manera d'enfocar la vida al Mas també ha canviat i força. Els pares d'en Francesc vivien del què el Mas els oferia tan pel que fa al bestiar com als conreus. Tot i això com recorda ell: “el meu germà havia de fer altres feines amb altres pagesos, perquè el rendiment que podia donar una casa d'aquestes era força baix”. A mode d'exemple, veiem que a començament de segle hi havia deu vaques, exactament com ara, i cap als anys cinquanta s'havia arribat a les vint-i-cinc. “Després calien més terres, més

meu germà i jo no podíem, ni ens interessava transformar això en una factoria, era una qüestió, en últim terme, d'anar o no contra una ètica personal el fet de donar aquest pas”. De l'agricultura industrial no diu (en Francesc) que no fos necessària, simplement que no era el que interessava als dos germans. Ells, a més, preferien dedicar-se a altres feines fora de Mas, sense oblidar però, l'agricultura tradicional.

El que es produeix a la Masia continua alimentant a la família i familiars. Els recursos són exactament els mateixos que abans: “el que passa és que ara amb l'economia dominant que hi ha, no resulta fac-

tible que aquests recusos aguantin la cultura, els estudis, els viatges... que pot tenir la família". Un altre punt important és la dedicació al Mas: "el meu pare dedicava dinou hores al Mas per treure'n un rendiment i jo actualment trec el mateix rendiment termodinàmic amb només dues o tres hores del meu temps diari". En definitiva, s'aconsegueixen dos objectius molt importants pel Mas: "seguim mantenint-nos i evitem que l'entorn quedi desertitzat".

I amb el pas del temps, dit i fet. Per exemple la forma de tenir les vaques. Actualment estan en absoluta llibertat en uns camps tancats per un petit fil elèctric. Les vaques mengen i crien com i quan volen, igual que qualsevol altre animal que hi trobem. No necessiten tanta atenció ja que les vaques: "són d'una raça diferent a les d'aquí. És una raça "Bruna-alpina", amb una musculatura molt forta que posseeix una capacitat de gestació i fertilitat molt àmplia. És una raça resistent de les zones muntanyoses de França i Suïssa, destinada més a la carn que a la llet". Tot junt, el bestiar i el camp, forma un ecosistema perfecte, comunió entre ambdós factors. Aquí en Francesc no pot evitar una reivindicació, una ferma proclama com és: "el femer, no com una cosa bruta i fastigosa, com si fos és un cementiri de cotxes. Un femer és susceptible de ser íntegrament aprofitat i no així un cementiri de cotxes, on fins avui no s'aprofita gairebé res. S'hauria de prendre exemple de la natura i que totes les coses artificials que hem anat creant s'aprofitessin íntegrament". D'igual manera trobem que les ovelles, com ja hem fet esment, pul·lulen pels camps del voltant del Mas Roig amb absoluta llibertat, com en el cas de les vaques, formant

una perfecta simbiosi amb el medi. En estat semblant trobem que la zona propera a la bassa, situada a la part nord de la casa, hi ha les gallines, els ànecs, els pollastres... Fins i tot és pot presenciar una colònia d'abelles cuidant llurs rucs (pol·linitzant les plantes), una cura que tanmateix sembla del tot normal i quotidiana al voltant de l'altre bestiar.

Una altra forma d'entendre la vida al Mas Roig és el conreu d'hortalisses. L'hort, o millor les rases dels diferents productes es disposen de forma poc convencional, entre marges d'herbes silvestres. El rendiment per l'autoconsum és l'òptim, i el problema dels adobs, insecticides i pesticides queda gairebé solucionat, doncs com explica en Francesc: "els problemes de plagues que, per exemple, pot tenir la patata no és tal, doncs el fet que entre rasa i rasa hi hagi herba fa que si apareix l'insecte causant de la plaga, aquest com a molt fa malbé una rasa, doncs l'impediment de l'herba fa que ja no arribi a l'altre rasa i evita la seva possible propagació. Cal tenir en compte que les males herbes no és que no hi hagin de ser, simplement cal tenir-les al seu lloc".

Hi ha una qüestió però que sembla no quedar gaire clara. Realment les despeses que pot reportar una situació com l'esmentada, ja siguin pel sistema de reg, despeses de manteniment o possibles malalties del bestiar... queden compensades pel rendiment del conjunt? -no hi ha cap dubte-: "queden sobradament compensades. Si quantifiques els aliments que en treus al cap de l'any, els excedents són importants i en ocasions et permeten fer ampliacions". A més del guany econòmic, en Francesc remarca un guany molt més important, i des del

seu punt de vista fonamental: "el guany ecològic que, evidentment, és molt important. Hi ha una pervivència d'activitats que preserven el paisatge i alhora treuen un rendiment econòmic i cultural molt important. No és el mateix veure una casa d'aquestes que és una casa convencional de cinquanta anys enrera que no s'ha estancat, no ha oblidat el progrés (el Mas actualment funciona amb energia solar sense dependre de carburants, per exemple), que una igual de vella però abandonada. S'ha mantingut la quantitat (des del punt de vista econòmic) i s'ha disminuït les despeses necessàries per produir-la, fonamentalment el temps". Tot plegat resulta, que es produeixen els mateixos quilos de patates, carn, litres de llet... que abans, i la fertilitat de la terra potencialment es continua conservant. "La sustentació del sistema, bàsic per evitar la desertització, és sempre present". Hi ha en tot el sistema una compensació general en tots els àmbits: energètic, econòmic i fonamentalment termodinàmic.

No és tot tan bonic o idíl·lic, com una conclusió ràpida resultaria de tot l'exposat fins aquí. És una possible solució al problema de la desertització del medi, (si no opten per una massiva explotació), solució que sembla però, que necessita força més que unes simples "horettes" de dedicació per a dur-se a terme. Cal apreciar l'important matís, entre el que és poder viure i el que és poder alimentar-se. "Avui dia, certament, aquest sistema no és rendible econòmicament, és a dir, no se'n pot viure com abans, on les necessitats eren molt minses. Ara tenim unes necessitats de roba, de cultura, d'avenços tecnològics i científics, les educatives... A les quatre de la tarda d'un dia qualsevol, si haguessis de viure

d'això, te n'adonaries que no has pagat ni una mínima part del que això representa. Per això cal una feina alternativa la qual pugui reportar el Mas al suport econòmic de la família".

Aquesta possible solució que aporta al Mas Roig, el conflicte sempre present entre el passat i el progrés, no vol serni l'única, ni molt menys la millor solució. És una alternativa més, que evita situacions a les que tothom està habituat, però no per això menys rebutjables: "aquí tenim la casa amb vida, cosa que no poden dir altres cases; unes perquè han estat abandonades i no tenen aquestes propietats (la fertilitat potencial del sòl) en moviment, doncs, són plenes de maleses, argelagues, etc... amb les conseqüents i enormes despeses de capital que

comportaria intentar recuperar-les. Les altres, com que la seva finalitat ha estat treure dels recursos del medi un rendiment per la seva vida social, s'han transformat en factories. Així a la meua manera de veure-ho, algunes estan sobrepasant la seva capacitat de producció. Una casa de pagès avui necessita per alimentar el bestiar tota la seva terra, la de les cases veïnes i encara ha de comprar adobs químics i blat de moro a l'estranger per aconseguir beneficis".

De tot el conjunt resultant, el Mas Roig, actualment, ha configurat al seu voltant un pulmó verd, o millor, un autèntic paratge natural. Sens dubte en Francesc no oblida els esforços per mantenir-ho tot en un estat verge, salvatge... un fet que amb les tendències actuals d'explotació continua dels recursos del

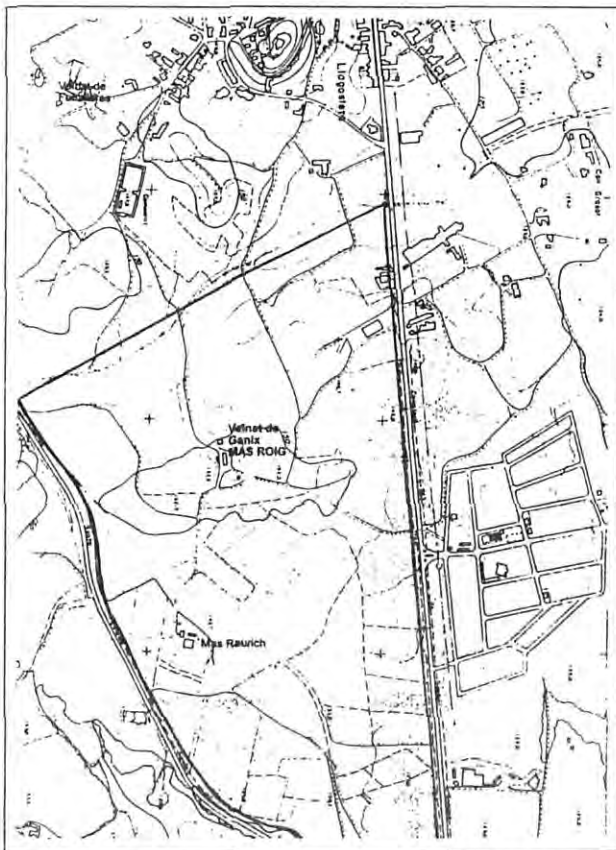
medi, sobta, però alhora produeix una agradable sensació. Davant la possible insinuació de si tot plegat és per a ús propi i exclusiu i no del caire aparentment altruístic que tot sembla indicar, en Francesc s'afanya a puntualitzar: "aquí no hi ha gens d'egoisme. Al contrari qui vulgui gaudir-ne pot venir, no hem posat cap porta enlloc. Hi ha el bosc de darrera el cementiri on hi ha el projecte de posar-hi bancs i que esdevingui així una zona d'esbarjo. A més això (la feina al Mas i rodalies, s'entén) no és tot

mèrit meu. Hi ha altra gent. Per exemple la Societat de Caçadors de Llagostera ha entès perfectament que era necessari que les aus (inclús a per ells mateixos) tinguessin un punt de pervivència, una àrea on elles es poguessin refugiar. Així gràcies a la seva col·laboració, s'ha aconseguit que a la zona propera al cementiri no s'hi pugui anar a caçar. Mantenir aquesta mena de patrimoni no comporta una despesa i sí una actitud. Conserveix això per a una sola persona seria una cosa que et sobrepassaria, i amb la col·laboració de tots s'aconsegueix que les coses no representin cap càrrega per a ningú. Jo m'he compromès a no fer servir pesticides, adobs artificials, productes químics... Aquí hi ha una quantitat de fauna autòctona impensable fa cert temps, d'haver seguit les coses com anaven. I evidentment aquest triangle (veure esquema E1) s'ha convertit en un paratge natural que té un valor extraordinari". Sembla que queda tot força clar, no ...

Jordi Moll Casamitjana

Jordi Plà Comas

Fotos i esquema: Francesc Sureda.

ESQUEMA 1

Ple Ajuntament

SESSIÓ ORDINÀRIA, DIA 27 DE SETEMBRE

El Ple ordinari va començar bastant puntual i va tenir una durada de dues hores i quart. S'hi varen acordar els següents punts:

- S'aproven les actes de les sessions dels dies 26-7-1995 i 2-8-1995.

BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA

- Es va donar compte al Ple del conveni subscrit amb el grup promotor del BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA.

NETEJA "COL·LEGI PÚBLIC LA CUSTÀRIA"

- Contractar amb l'empresa "NETEGES I SERVEIS, S.C." la neteja del Col·legi, durant els mesos de setembre a desembre de 1995, amb un import mensual de 476.760,- Ptes. (IVA INCLOS).

- Aprovar el plec de condicions econòmico-administratives i convocar concurs per a la contractació del Servei de neteja del Col·legi.

FESTES LOCALS

- Es van aprovar com a festes locals, els dies 26 i 27 de Maig de 1996.

EDIFICI D'EXTENSIÓ DEL L'AJUNTAMENT I CENTRE CÍVIC

- Es van aprovar el plec de condicions econòmico-administratives i es va convocar subhasta per contractar les obres de l'edifici del c/Sant Pere nº3, amb els vots a favor de CIU i el PSC i amb l'abstenció d'IC-EV i ERC.

ENLLUMENAT "URB. LLAGOSTERA RESIDENCIAL"

- S'assumeix el compromís municipal de fer-se càrrec de la despesa d'enllumenat públic de la urbanització, amb efectes del mes d'abril de 1995. L'Ajuntament no es farà càrrec de les despeses de manteniment de les instal·lacions.

QUOTES "URB. LA MATA"

- S'aproven les quotes definitives de la urbanització, corresponents a les obres -2ª fase- i retornar als interessats la diferència entre la quota provisional i la definitiva.

ESTATUTS "PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS"

- S'aprova la modificació dels Estatuts del Patronat Municipal d'Esports i es sotmet la modificació a exposició

pública, per tal que s'hi puguin formular reclamacions i suggeriments. La votació va ser de la següent forma:

A favor 8 (CIU)

En contra 5 (PSC, IC-EV, ERC)

PRÉSTEC "CAIXA DE CATALUNYA"

- S'acorda contractar amb la Caixa de Catalunya un préstec de 20.000.000,- Ptes., que es destinaran a finançar part de les inversions previstes en el pressupost d'enguany, amb l'abstenció dels regidors del PSC i IC-EV i amb el vot en contra del regidor d'ERC.

PLAÇA VACANT D'AGENT POLICIA LOCAL

- S'aprova per unanimitat convocar concurs-oposició per cobrir una plaça d'Agent de la Policia Local vacant.

EXERCICI 1994

- S'aprova el compte general de l'exercici de 1994.

MODIFICACIÓ CRÈDIT 1/95

- S'aprova la modificació de crèdit 1/95 del pressupost municipal.

INDEMNITZACIONS MEMBRES AJUNTAMENT

- S'aproven les indemnitzacions a percebre pels membres de l'Ajuntament quedant de la següent manera:

Indemnitzacions mensuals:

Alcalde	102.824,--PTA
Tinents d'Alcalde	66.533,--PTA
Regidors amb delegació	54.436,--PTA
Regidors	12.097,--PTA

Assistència a sessions:

Sessions del Ple	5.000,--PTA
Sessions Comissió Govern	5.000,--PTA

Assignar als grups municipals la quantitat de 7.692,-PTA mensuals multiplicada pel nombre de membres que formi cada grup.

RENOVACIÓ PLAÇA DE SECRETARIA

- Sol·licitar la renovació de la Comissió de Serveis de la Sra. Dolors Torrents Barnadas, per ocupar la plaça de Secretaria.

MOCIONS:

-. PSC-> Presenta una moció per comprar la finca situada al Passeig Romeu nº1, i destinar-la a activitats. Va ser rebutjada amb els vots en contra de CIU i l'abstenció de la resta de grups.

-. ERC-> Proposa una recollida selectiva de deixalles portada a terme per la brigada municipal. Els beneficis serien destinats a temes d'interès popular. CIU va votar en contra al·legant que la recollida selectiva ja la fa el Consell Comarcal i que quan la Generalitat destini els diners necessaris es construirà una deixalleria.

-. ERC-> Proposa crear un comitè per ajudar el poble de Bòsnia i s'aprova per unanimitat.

PLE ORDINARI, DIA 25 D'OCTUBRE DE 1995

El Ple ordinari va tenir una durada de dues hores on s'hi va acordar:

FINCA (C/PANEDES,29)

-. Aprovada definitivament per unanimitat, l'estudi de detall promogut pel Sr. Joan CASAS MASGRAU, relatiu a la finca situada al c/Panedes, nº29.

URB. MASGOTARRA

-. S'aprova provisionalment, la modificació del pla parcial de la urbanització MASGOTARRA, Polígon A. La votació va ser de la següent forma:

A favor 9 (CIU, ERC)
En contra 2 (PSC)
Abstenció 2 (IC-EV)

FINCA (C/TOSSA,S/N)

-. Aprovada per unanimitat, el full d'apreupament redactat pels serveis tècnics municipals, relatiu a la valoració de la finca situada al c/Tossa, s/n, afectada per expropiació forçosa.

URB. SELVA BRAVA i FONT BONA

-. Aprovat inicialment per unanimitat, el projecte de portada d'aigua a les urbanitzacions SELVA BRAVA i FONT BONA, 1ª Fase.

-. S'aprova sol·licitar la inclusió de l'Ajuntament en el programa específic de cooperació municipal 1996-1999 de la Diputació, amb els vots a favor de CIU, PSC, ERC i amb l'abstenció d'IC-EV.

GESESA

-. Aprovat l'estudi justificatiu de les noves tarifes de venda d'aigua potable elaborat per l'empresa GESESA. La votació va ser de la següent forma:

A favor 8 (CIU)
En contra 5 (PSC,ERC i IC-EV)

PREUS PÚBLICS

-. S'aprova provisionalment per unanimitat, la modificació de les ordenances fiscals i reguladora dels preus públics per a l'exercici de 1996.

RECOLLIDA RESIDUS SÒLIDS

-. S'acorda per unanimitat, convocar concurs per a l'adjudicació del Servei de Recollida de residus sòlids urbans i s'aprova el plec de condicions que el regirà.

RECOLLIDA DE LLAUNES

-. S'acorda per unanimitat, delegar en favor del Consell Comarcal del Gironès la gestió del Servei de Recollida selectiva de llaunes.

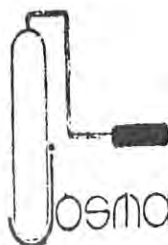

ESPINET, DEU i TORRES

*Robes per a la casa
Confecció i Col·locació de Cortines*

C. Àngel Guimerà, 6
Telèfons 83 05 30 - 83 05 33
LLAGOSTERA

BONES FESTES !

Pintura . . . Decoració

**JOSEP ANGLADA
MANEL MOLINA**

LLAGOSTERA

Tels. 80 52 08 - 46 35 78

ELECCIONS

Quan llegireu aquestes línies ja sabreu que CiU ha perdut la majoria absoluta, que els socialistes han perdut 6 diputats però que estan contents, que el PP ha pujat espectacularment, que el nivell de participació ha estat elevat, ... Però, què va passar a Llagostera?

Els resultats de les eleccions a Llagostera van seguir més o menys la mateixa tònica que els generals (veiem els gràfics). El que sí és remarcable és l'augment del PP, el qual es va situar per sobre d'IC-EV, coalició que en aquest moment té dos regidors a l'Ajuntament. Aquest fet es pot argumentar de dues formes diferents: o bé que aquestes eleccions s'han entès en clau espanyola o bé en les eleccions locals el vot popular es va dirigir cap a altres formacions per no tenir opció a votar una llista del Partido Popular.

Un altre fet que voldria remarcar, no només a nivell local, sinó de tot Catalunya, és l'abstenció. Tothom ha ressaltat l'alta participació: "només" un 36 % d'abstenció a nivell de Catalunya i un 31,15% a Llagostera. És cert que es tracta d'una abstenció baixa si la comparem en dades d'altres eleccions al Parlament. No obstant això, vull destacar que si es considerés "Abstenció" com un partit polític, aquest seria la segona força a nivell

de Catalunya i, per tant, quedarien uns quants escons buits!

Però anem més a fons. Per què va passar el que va passar? Com pot ser que CiU i el PSC augmentessin vots però perdessin escons? Per què la resta de grups, en canvi, han incrementat la seva representació? El factor clau va ser l'augment de participació i com aquest augment es va repartir entre els diferents partits polítics. Alhora també hi van influir aspectes importants com el "vot estratègic", el panorama polític a la resta de l'Estat, "l'efecte Nadal", "l'efecte Pujals", etc... No obstant, d'aquest punt no m'atreveixo ni parlar-ne (cosa estranya ja que de política i de futbol tothom hi entén) perquè entrem en el camp de les especulacions i seran els estudis posteriors qui determinaran la influència de cadascun.

Del que sí podem parlar són dels efectes mecànics del sistema electoral actual, que evidentment, també hi ha tingut a veure. Els seus efectes, no obstant, no han estat ben bé els objectius que persegueix aquest sistema.

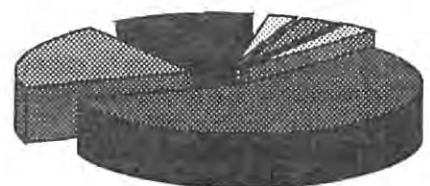
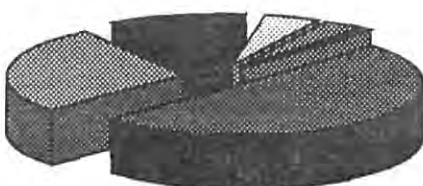
El sistema electoral que s'aplica a les eleccions al Parlament (com a les eleccions estatals) és el proporcional. No obstant, la Llei Electoral estableix una sèrie de mecanismes que fan que el sistema no sigui del tot proporcional. Hem de pensar que, tot i que la Llei Electoral és del

1985, les bases del sistema es remunten a plena època de transició (1977), en que es volia que els sistemes de partits fos poc fraccionat (govern-oposició). L'aplicació del sistema D'Hont d'assignació d'escons és una d'aquestes mesures "correctores" de la proporcionalitat, la qual penalitza els partits petits i en beneficia els grans. Però l'efecte d'aquest sistema es pot veure neutralitzat quan les circumscripcions són grans (en nombre d'habitants) o quan el sistema de partits es veu fraccionat, que és el que ha passat a Catalunya. D'aquesta manera en comptes de potenciar els dos partits majoritaris, el que ha passat és que hi ha hagut més representativitat de totes les forces polítiques.

Després d'aquestes eleccions, el panorama polític és ben diferent del que hem tingut els últims anys al Parlament. El diàleg i el consens seran fonamentals. Els més beneficiats de la pèrdua de la majoria absoluta de'n Jordi Pujol, en seran els partits polítics petits, que seran reclamats per formar coalició, ja sigui per acords puntuals o per anar agafats del bracet durant aquesta legislatura. El que sí és cert és que les sessions parlamentàries seran més entretingudes.

Marta Ciurana Paradedda

1995 RESULTATS A LLAGOSTERA 1992

■ CIU ■ PSC ■ ERC □ PP ■ IC ■ Altres

■ CIU ■ PSC ■ ERC □ PP ■ IC ■ Altres

TEIXITS I

RETAILS trini

*Es fa a mida tota classe de roba.
Venda de patrons per fer-
ho vosaltres mateixos.
Hi trobareu mils de retalls.*

**Sempre al vostre servei,
us desitja**

MOLT BONES FESTES

Carrer Albertí, 16 - Tel. 83 09 83
LLAGOSTERA

Instal.lacions

GERMANS VALLS

C/ Girona, 5
17240 - Llagostera
GIRONA

Ramon Gurnés i Vall-llosera
Agència

RENAULT

Bones Festes !

Ctra. Tossa, s/n. 17240 LLAGOSTERA
Tels. 83 09 07 - 80 54 03 - Fax 83 10 66

Serveis:

VIBERLES

Vibradors de formigó

bombes centrífugues, verticals, residuals,
submergibles, grups de pressió

HITACHI

Metabo

terramentes elèctriques per a la indústria

C/. Gavarres, 24
Telèfon i Fax 83 09 73
LLAGOSTERA

DROGUERIA i FERRETERIA

Carrer Nou, 7
Telèfon (972) 83 00 57

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Servei de pneumàtics
Nacionals i d'importació
Llantes d'Alumini
Cargols Anti Robatori
Recanviats

Tel. 80 50 85

C/. Ramal, s/n

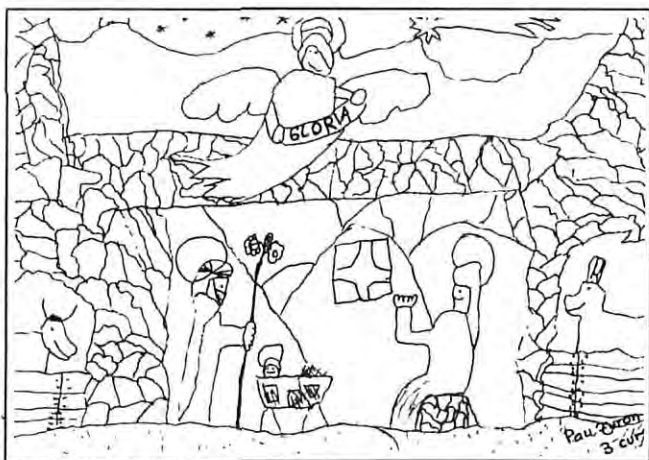
C.I.F. G-17217688

17240 LLAGOSTERA (Girona)

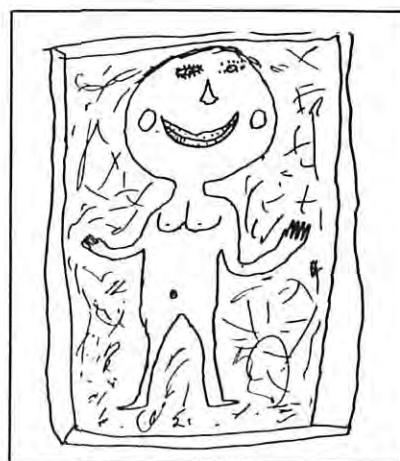
Petits Artistes

Quan a les primeres reunions ens trencavem el cap buscant continguts per la revista, vam pensar quasi a l'instant en la imprescindible col.laboració de les escoles. Dia rera dia, desenes de nens i nenes es cultiven el cervell i es pelen els colzes dins les seves aules amb el coneixement com a única remuneració. Vam imaginar-nos tot el possible potencial de la jovenalla de Llagostera, ja fos en forma de dibuixos, escrits o fins i tot treballs de recerca que el poble tenia el dret i el deure de conèixer.

Tant el C.P. Lacustaria com el C.Ntra.Sra. del Carme ens van rebre amb els braços oberts i van oferir la seva col.laboració amb il.lusió, donant-nos idees i mostrant moltes ganes de fer coses. I com que sempre s'ha de començar d'alguna manera, els vam demanar que els alumnes de tercer ens fessin unes postals nadalenques. La qualitat general dels dibuixos rebuts era tan gran que vam tenir serioses dificultats per fer l'odiosa tria obligada per les lleis d'espai. Aquí en teniu el resultat. Heu de pensar que aquestes petites obres d'art es van realitzar el mes d'octubre i que per tant hi ha al darrera un gran esforç d'ambientació dels nens de tercer, que no per menuts deixen de ser uns excel.lents artistes.

PAU TURÓN

ADAM BOUYAHIE

ENRIC GRAU

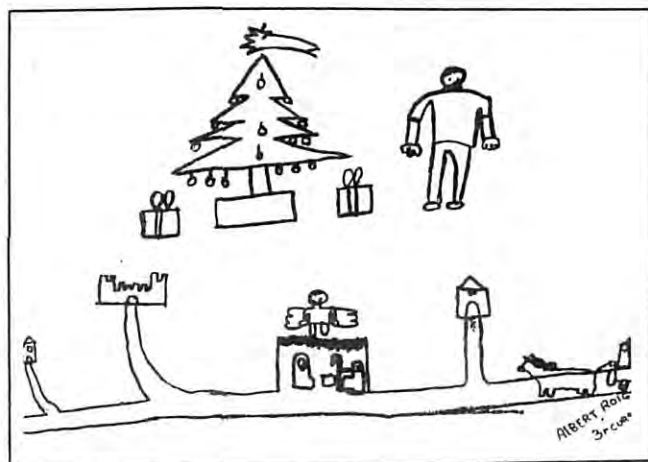
SANDRA BAGUDANCH

ESTEL MALLORQUÍ

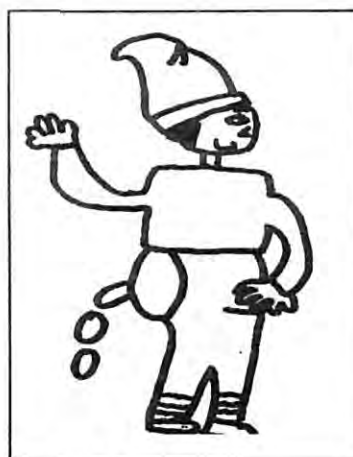
GEORGINA MULERO

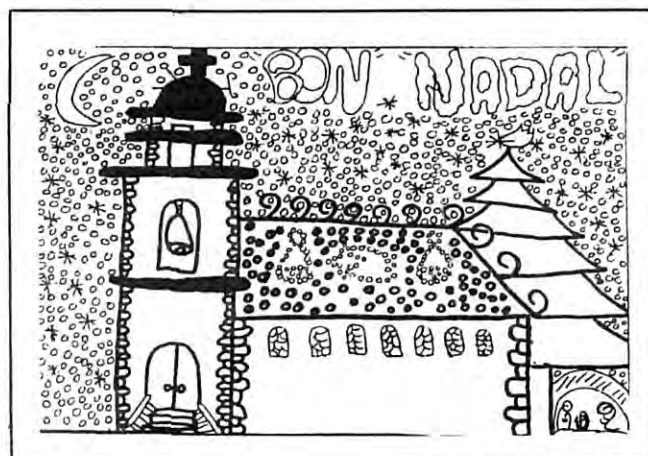
ALBERT ROIG

ADRIÀ GUINÓ

LAURA SABATER

ANNA RISSECH

Per adornar la llar, postals, llibres, revelat i material fotogràfic, escolar i d'oficina.
Per papers i objectes regal, marcs, fotografies carnet, fotocòpies, diaris, revistes...

Casa Llorinós de Pilar Sureda Torrent

- Us desitgem Bones Festes de Nadal, Cap d'Any i Reis -

Plaça Catalunya, 8

• LLAGOSTERA

• Telèfon 83 00 97

CA L'ARTAU

DE LLAGOSTERA

Bones Festes !

MASIA - RESTAURANT

carretera de Llagostera a Caldes de Malavella
Tel. (972) 83 08 84

MENU DIARI
DESCANS, DIMARTS

cables

lacus
ANTIPARASITARIOS.

MAFA, S. L.

(Succ. de Guillermo SUREDA)

electrodomèstics
Codolat

Carrer Camprodon, 11 - Tel. (972) 83 04 77
17240 LLAGOSTERA

SOM ESPECIALISTES EN ELECTRODOMÈSTICS

JOAQUIM COMAS CORRIUS S. L.

CONSTRUCCIÓ D'OBRES

C.I.F.: B-17034265

Carrer Melens, 15

Telèfon i Fax: (972) 83 02 06

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Llagosterencs pel món

Aquesta és la primera d'una sèrie d'entrevistes dedicades a persones de Llagostera que tenen en comú el fet d'haver viscut un temps en algun país estranger. En aquesta, l'Assumpta Amat-filla de Can Madí-ens explica la seva experiència com a pediatra a Sierra Leona, Àfrica. Amb el títol encara calent va enfrontar-se durant tres mesos a un món feréstec, de malalties cruels i sense gairebé mitjans per a combatre-les.

L'elecció de la carrera de medicina va ser vocacional?

No sóc persona de vocacions, jo. Quan va arribar el dia de decidir vaig optar per aquesta carrera, potser una mica impulsada pel fet que m'interessaven molt els temes relacionats amb la ment e inclús amb la parapsicologia. Aleshores tenia una idea bastant falsa del que és el món de la psiquiatria. Mica a mica el meu interès per aquest món va anar disminuint, fins que vaig decidir posar-me a prova i anar durant un mes a l'Hospital Municipal de Psiquiatria, a Barcelona. Gràcies a aquesta experiència em vaig poder convèncer que allò no era el que jo volia fer.

El factor decisiu va ser l'examen M.I.R. (que és el que s'ha de fer al final de la carrera i que et permet optar a l'especialitat), gràcies al qual vaig obtenir una plaça de pediatria a l'Hospital de Sant Joan de Déu, de Barcelona. Considero que aquell va ser el dia que vaig tenir més sort de la meua vida.

Quan fa que vas acabar l'especialitat i, per tant, que ja exerceixes com a pediatra?

Vaig acabar el gener d'aquest any.

La Pediatria inclou una àmplia gamma de malalties, no? Per quina et decantes més?

Es tracta d'una especialitat que

Assumpta Amat Barnés, Pediatra

L'Assumpta Amat, filla de Can Madí exerceix de pediatra a l'Hospital de Sant Joan de Déu.

abarca coses absolutament diferents com poden ser, per exemple, la pediatria hospitalària i la pediatria neonatal (que es la que tracta les malalties dels nens recent nascuts). Aquesta darrera és la que més m'agrada.

I, actualment a què et dediques?

Ara faig guàrdies a Sant Joan de Déu, bàsicament a neonatologia, però també en faig algunes de pediatria general. La meua intenció és mantenir aquesta situació durant dos o tres anys. Després buscaré quelcom més estable, ja que el problema de les guàrdies és que has d'aguantar treballant vint-i-quatre hores seguides, amb la qual cosa l'endemà estàs esgotada. A més, la majoria són en caps de setmana, dies festius i temporada de vacances. Arriba un moment que t'has de plantejar poder tenir una vida més normal, amb horaris més racionals.

T'has dedicat a la investigació en algun moment?

Durant els anys d'especialització, a part de les hores que has de dedicar a la pròpia assistència mèdica, també hi ha una part encarada a la investigació. El primer treball que vaig fer era sobre intents d'autolisi dels adolescents. També en vaig presentar un a Múrcia, sobre neonatologia. N'he publicat alguns a revistes especialitzades del tipus "Archivos de Pediatría".

Tres mesos a Sierra Leona, Àfrica

Com hi vas anar a parar a l'Àfrica?

L'Hospital de Sant Joan de Déu és una ordre hospitalària que té centres a molts països. A l'Àfrica concretament en tenen dos: l'un a Senegal i l'altre a Sierra Leona, que és on vaig anar jo. L'ordre està

distribuïda per regions, de manera que cada regió té un hospital que en depèn. Aquí pertanyem a la regió que engloba Catalunya i Aragó, a la qual pertoca l'hospital de Sierra Leona. Aleshores s'estableix un contacte entre ambdós hospitals. D'allà vénen metges i infermers per a fer cursos de reciclatge, etc. D'altra banda de Barcelona s'envien medicaments i personal mèdic.

A mi em van dir: *Vols anar a Sierra Leona, que fa molts mesos que no hi ha cap pediatre?....*

Però Sierra Leona és un país, no?

Sí, sí. És un país i només té dos hospitals. L'un és el del govern i es troba a la capital, Freetown, i és un

autèntic desastre. Gairebé no hi tenen ningú ingressat degut a la mala fama que s'han creat. L'altre és el de Sant Joan de Déu, que es troba a **Mabesene**, un poblat que està a tres hores de la capital.

Quina és la situació política de Sierra Leona?

És una república on actualment, a més, hi ha una guerra que enfronta el govern amb una part de la població. Aquesta guerra té el seu origen al nord del país, on hi ha mines de diamants, que havien estat explotades pels anglesos. Quan aquests van perdre l'interès per aquestes mines les van cedir al govern. Aleshores els habitants del nord es van començar a rebel·lar contra el govern i han anat descendint cap al sud.

El desembre de l'any passat el govern espanyol va donar una ordre d'evacuació. Tots els voluntaris que hi havia a l'hospital van marxar excepte els germans.

I la situació socio-econòmica?

La gent allà viu del que té, que és bàsicament un tros de terra amb una

mica d'arròs, que recullen dues vegades l'any. Perquè allà es menja arròs des de primera hora del matí fins al vespre. Alguns també tenen un parell de gallines i inclús cabres. Però en general viuen del que la naturalesa -que allà és molt rica- els dona. La fruita d'allà és boníssima:

L'Assumpta, envoltada dels companys de l'hospital de Mabesene

mangos, papaies, pinyes, plàtans,...

Pel que fa a la feina, els homes són els que condueixen els transports públics, empleats de l'estat i sobretot militars. Una de les primeres coses que em van sorprendre quan vaig arribar allà va ser la presència constant de personal armat.

D'altra banda l'hospital contracta gairebé tota la gent del poble. És curiós com arran de l'aparició de l'hospital, aquell poblat ha esdevingut un punt molt important de concentració de gent (pensa que amb els malalts arriben famílies senceres). Així, molts pobladors del nord (que són els més rics) s'apleguen al voltant de l'hospital per tal de practicar el comerç i fer negocis variis.

Quina és la infraestructura de l'hospital?

Hi ha tres o quatre germans que es cuiden de la gestió i de l'administració de l'hospital. A més hi ha dos germans: l'un que és metge general i l'altre cirurgià. Hi ha també un servei d'infermeria, un grup de gent a qui s'ha ensenyat a anestesiari i els "tècnics de salut". Aquests

darrers són persones d'allà als quals els germans han ensenyat a fer diagnòstics. A més, també tenen un quiròfan i un laboratori que permet detectar anèmies, malària,...

La veritat és que per ser on és, déu n'hi do, la infraestructura que tenen. Ara bé, també de quina mane-

ra! Per exemple, tenen aparells de radiografies, però només disposen d'un número determinat de plaques. Per tant, el que s'ha de fer és esborrar-les (no sé de quina manera) i tornar a utilitzar-les.

D'aquesta manera et pots trobar que facis una radiografia dels pulmons d'una persona i quan la mires el que veus són els dits del peu del que s'havia fet la radiografia an-

tiga.

Al principi jo sem-pre demanava proves d'aquestes. Però de seguida t'adones que serveixen de ben poc i t'acostumes a fer els diagnòstics únicament a partir del que t'explica el malalt i l'exploració que li pots fer allà mateix.

Però unes proves mínimes sí que les deus poder fer.

Sí, però molt bàsiques. Mira, aquí estem acostumats a que quan veiem algú amb meningitis, se li treu líquid lumbar i es porta al laboratori. Llavors t'arriben els resultats, amb el tipus de germen que l'ha provocat. Segons quin sigui donarem un tractament o un altre. Allà com a molt pots treure el líquid. Però en comptes de dur-lo al laboratori, te'l mires a contrallum. Si és tènol voldrà dir que hi ha meningitis.

Quines malalties són les més freqüents allà?

La malària és de carrer la més freqüent. Pensa que allà el tractament per aquesta malaltia es dona com aquí les aspirines. Altres malalties freqüents són pneumònies,

meningitis, deshidratacions, malnutricions gravíssimes, anèmies que moltes vegades són provocades per la pròpia malària...

Es parla de la gran presència de la sida a l'Àfrica.

Jo penso que sí, que n'hi ha molta. El problema és que allà no hi ha mitjans per a detectar-la.

Concretament, quina era la teva feina allà?

Lògicament, jo allà treballava de pediatra. Tenia uns 55 o 56 llits assignats, però resulta que sempre hi havia uns 70 o 80 nens ingressats (dos a cada llit). Però com que les coses allà sempre van així ells ho tenen totalment assumit. A més, pensa que a cada llit no només hi havia dos nens, sinó que amb ells venien la mare i els germans, amb la qual cosa a les nits s'acumulava un munt de gent increïble per terra, per sobre els llits i per sota,...

Com se solucionen les situacions d'urgència?

El que es veu més sovint són deshidratacions gravíssimes i anèmies, que requereixen transfusions de sang immediates. A vegades ve de deu minuts que se't quedin a les mans o sobrevisquin.

A més, allà no hi ha bancs de sang. Per tant, quan un nen requereix una transfusió has d'agafar el pare i treure-li la sang a ell, directament. Així es donen situacions tan dramàtiques com tenir en un llit al pare donant sang i al del costat el nen esperant-la. Moltes

vegades aquests nens no aguanten aquest temps i es moren. Al principi jo em desesperava, sobretot per la sensació d'impotència que se sent davant aquestes situacions.

Hi ha gent que passava tres o quatre dies caminant abans no arribava a l'hospital. A vegades veia arribar a la llunyania una família que duia el nen en braços i amb el cap penjant. Aleshores m'arrancava a córrer fins on era, els agafava el nen i el duia corrent fins l'hospital. Durant aquest trajecte, a vegades se m'en morien pel camí. Era terrible. Pensava: "Si haguéssiu començat a caminar només un dia abans!".

Al final vaig assumir que allà hi ha un índex de mortalitat elevat i que encara que jo hi fos no el podria variar.

Les campanyes de recollida de menjar i de roba són realment útils? Les coses arriben?

Sí, sí, arriben. Allà qualsevol cosa que arriba és benvinguda. Per exemple, durant la meva estada, un dia va arribar tot un carregament de cerveses, Nescafé i Salami i també va ser ben rebut. A més, pensa una cosa: si tu dones a algú d'allà cinc mil lleons (que equivalen a mil pessetes) li soluciones l'alimentació de tota la família durant sis mesos.

Undels problemes més importants que estroben algunes campanyes dutes a terme per algunes Organitzacions No Governamentals importants és que

han de passar tants tràmits que en ocasions només arriba un 20% del que s'envia.

Hi ha qui creu que aquestes campanyes serveixen de ben poc, en el sentit que no van encaminades a resoldre el problema real.

Jo abans d'anar-hi pensava que com podia ser que en un país amb una naturalesa tan rica es visqui amb tanta misèria. Aleshores, amb esperit idealista, penses que es podria muntar una granja, ensenyar-los a cultivar, a criar animals, ... Però quan arribes allà te n'adones que tot això no és possible, i arribes a la conclusió que com menys hi anem els blancs allà, millor. Perquè, a vegades penso que no sé si hi anem a fer cap bé, perquè la veritat és que com a metge tampoc no hi pots fer gaire res.

Jo vaig intentar donar classes cada divendres als infermers d'allà. Els explicava com podien actuar davant situacions que allà són de l'ordre del dia, o de com donar la dosi justa de medicament per no provocar efectes secundaris, ... Però no va haver-hi manera d'aconseguir-ho. Perquè? Doncs, perquè tu ets blanc i al cap d'un parell de mesos te n'aniràs i ells es quedaran.

El primer que et pregunten és quan temps et quedaràs, i segons això et faran més o menys cas. Ja n'estan farts de veure gent que passa per allà manant i volent arreglar-ho tot, per acabar marxant al

Francesc Xirgu Grau

A GIRONA:
Agència SUREDA
Avinguda Sant Narcís, 98
Tel. 23 01 38

Recaders Girona i Província, S.L.
C/ Alacant, 22-24
Tel. 23 39 61

A LLAGOSTERA:
Carrer Concepció, 45
Tel. 83 01 57

IMPRESA
Rodas
OFF-SET
TIPOGRAFIA

Camprodon, 24

Telèfon i Fax: 83 02 10

LLAGOSTERA

**DOMINGO
PASCUAL
CARBÓ, S.A.**

TRANSFORMACIO
DE PLASTICS

INYECCIO
COMPRESSIO
EXTRUSSIO
BUFAT

DOMINGO PASCUAL CARBÓ, S.A.
17240 LLAGOSTERA (Girona)
C/ CAMPODRÓN, 55 TEL. (972) 83 00 25
TELEX 57275 TAPS FAX (972) 83 07 59

**Carns i Embotits
CODINA**

Plaça Catalunya, 13 - Tel. 83 01 91
Llagostera

TALLERES

Reparación y Venta de Todo Tipo de :
Maquinaria Agrícola, Jardinería y Forestal

Ctra. de Tossa, 13 **17240 - LLAGOSTERA**
Tels. : (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

**EL COTO
RIOJA**

Denominación de Origen Calificada

EMBOTELLADO POR EL COTO DE RIOJA, S.A. OTON - RIOJA ALAVESA - ESPAÑA

CRIANZA

**COMERCIAL
ROVIROSA**

Felix Pallarols Negre
Zona Girona

Pau Claris, 110 - 08009 Barcelona Joan Maragall, 8 - 17240 Llagostera
Tel. 93/487 73 84 - Fax 93/488 16 62 Tel. i Fax. 83 09 72
Tel mòvil. 908 63 31 25

CAVA MAS TINELL

Representant de les següents marques:

REMY MARTIN
COGNAC
THE FAMOUS GROUSE
HIGHLAND PARK
TAMBU
GLEN FURRIE
BUNNAHABHAIN
EVAN WILLIAMS
KINDLEAN
KILGUS
CHARLES HEDSHECK
MAS TINELL
TINELL
COTO
REGNIER

CLES DES DUCS
GRAND EMPIREUR
GALLIANO
FLORINZA
MOUNT GAY
SAINT JAMES
PASSOA
ATTOR
EL PALENGUE
MARC GOYARD
IZARRA
MAJESTIC
SHOCHUKHO
NOELLY PRAT
ROLES
BOULARD

cap de quinze dies.

Llavors, 0.7% sí o 0.7% no?

La veritat és que a mi m'agradaria que les coses funcionessin més per la caritat de la gent que per una imposició de l'estat.

D'altra banda, aquest 0.7% hauria de passar també per tantes filtracions que... També dependria en gran part de qui el gestionés, perquè la veritat és que a vegades veus coses que a desil·lusionen molt. Per exemple, molts dels medicaments que envien a l'Àfrica organitzacions com l'OMS o la Creu Roja estan fabricats als països de l'est (Bulgària, Hongria, Romania, Rússia,...), perquè són els que els venen a preus més econòmics. I la causa que siguin més barats és que si l'envàs indica que hi ha, per exemple, 500 gr. d'un medicament, en realitat n'hi ha la meitat. Així a vegades t'envien ordres del tipus: "Ha arribat una cloxacil·lina - un tipus d'antibiòtic - de Bulgària. Pertant, quan en vulguis posar una ampolla posa'n dues." L'OMS sap perfectament que passa això però continua comprant aquests medicaments perquè són més barats. És un peix que es mossega la cua. Tenint en compte que passen coses com aquesta, podem fiar-nos de com es gestionarà el 0.7%?

Recentment s'ha descobert la va-

cuna contra la malària, que ha aixecat una polèmica bastant important entre els que pensen que és útil i els que no ho és.

Aquí hi ha molt interessos comercials. Tot i que s'ha demostrat que només protegeix un 30% de la

No tot són moments tristos en l'ofici de la pediatria

gent que la pren, ja crec que és una cosa bona. Pensa que passar d'un 0 a un 30% en una població de milions d'afectats és un avanç importantíssim!

El problema principal està en les cases que fabriquen els medicaments contra aquesta malaltia. Aquí no ens podem ni imaginar la gran quantitat de Cloroquina (principal fàrmac contra la malària) que es mou a l'Àfrica. Arriba no en pots sinó en sacs. És un medicament relativament econòmic i que la gent es pot permetre de comprar. Si nó, l'OMS el compra i el regala a l'Àfrica. Aquest és doncs un

mercat increïble per aquestes cases comercials, que ara tenen por de veure disminuir el seu mercat en un 30%.

La pràctica de la pediatria

Quins són els problemes o malalties més freqüents amb els que t'enfrontes en la teva pràctica diària?

El que més et trobes són nens sans.

Perfecte, doncs!

El que passa és que -sobretot a les ciutats- hi ha una massificació del servei d'urgències, que en gran part és deguda a que la gent hi va per causes no justificades. Pensa que a urgències de pediatria a Sant Joan de Déu fem unes 250 visites al dia, de les quals només n'in-

gressem deu o onze.

Però això potser és pel problema de les llistes d'espera i la massificació de les visites.

És un problema de comoditat. Urgències està obert les 24 hores del dia, mentre que per anar al pediatra de torn cal demanar número i adaptar-se a l'horari que hi ha establert. D'altra banda, a l'hospital en pocs minuts t'han fet una anàlisi de laboratori, una radiografia, etcètera. En canvi la via del pediatra implica que aquest et faci un paper i que hi hagi de tornar un altre dia.

L'ESTIL

moda

Ens Trobareu a:

Plaça Catalunya, 16
Telèfon 83 09 08 LLAGOSTERA

Bones Festes !

Especialitat en embotits casolans

Carns Esteve

Passeig Tomás A. Boada, 12

Tel. 972 - 83 02 14

17240 Llagostera
(Girona)

Us desitgen Bones Festes !

Però això en part és lògic si es té en compte que la gent es preocupa pel que li pugui passar al seu fill...

Per descomptat. El problema recau en darrera instància sobre un mal funcionament a nivell dels ambulatoris i dels Centres d'Atenció Primària (CAPs).

Tornant al que em preguntaves, les malalties més freqüents depenen una mica de les èpoques de l'any. El que veiem més a l'estiu i la tardor són diarrees per gastroenteritis. També veiem pneumònies i meningitis (aquestes es donen més sovint a la primavera). En nounats la patologia més freqüent són els nens prematurs, que és un món totalment a part. Poder mantenir la vida d'un nen que només te 26 setmanes de gestació i pesa uns 600 grams és com un miracle.

Quins senyals en el nen justifiquen una visita urgent?

En primer lloc crec que sempre que consulta un nen de menys de tres mesos està justificat (encara que llavors no tingui cap malaltia), perquè es tracta de nens molt fràgils. Una altra causa de consulta indispensable és un nen amb febre, sobretot si s'acompanya de taques vermelles per tota la pell. Pot ser una meningitis i, per tant, s'ha de tractar com més aviat millor. Tot i que la gent la tem molt, val a dir que no és tant freqüent com es creu. A més, la majoria es curen.

De totes maneres, actualment hi ha una educació sanitària de la població força bona i a la mínima que es nota un canvi en el nen la gent es posa alerta i acudeix a la consulta. **Actualment es parla molt dels nivells de violència que s'empassen els nens per via dels mitjans audio-visuals. Creus que realment està influint de manera important en la seva educació?**

Això és molt difícil de demostrar. El que sí que crec és que s'està

educant els nens de manera molt diferent a com se'ns educava a nosaltres. Tot i que trobo que ara poden optar a coses tan fantàstiques com anar a ballet, tocar instruments i aprendre anglès crec que la gent s'està oblidant d'ensenyar als nens una mica de bona educació i això a les consultes es nota molt.

Relacionat amb això, també veig que hi ha mares que han perdut completament la capacitat de controlar el seu propi fill, cosa que no puc entendre. Exactament, no sé què és el que falla: si passen poques hores amb la família, si veuen massa televisió,...

Intentes transmetre d'alguna manera aquest missatge als pares dels nens que et consulten?

Això és molt difícil, perquè cadascú educa els seus fills de la manera que vol i que creu correcta. A més, potser sóc jo la que està equivocada, no? **Ja fa temps que existeix la polèmica de si les llets infantils s'haurien de poder vendre en supermercats, o bé de si han d'ésser un producte de venda exclusiva a les farmàcies. Quina postura adoptes al respecte?**

Aquí també hi ha interessos comercials. Els que diuen que haurien d'ésser productes farmacèutics exclusivament argumenten raons higièniques. En aquest aspecte jo penso que si la llet està envasada hermèticament no hi hauria d'haver cap problema.

D'altra banda cal tenir en compte que hi ha dos tipus bàsics de llets: la primera (que es dona fins que el nen té uns 6 o 7 mesos) i la segona. Pel que fa a aquestes, no veig perquè no poden vendre's als supermercats. Ara bé, llavors n'hi ha unes altres més específiques en les quals opino que cal recepta mèdica i que les ha de vendre algú que hi entengui.

Cal doncs, que la gent estigui informada dels tipus de llets que hi ha

i de les seves indicacions.

Per altra part, també penso que hi ha països que tenen massa llibertats en aquest aspecte. Als supermercats dels Estats Units, per exemple, es venen des de compleques vitamínics a preparats de ferro, passant per antihistamínics i aspirines. I això ja ho veig una mica més arriscat.

Què fas quan no treballes?

M'agrada molt anar al cine. L'altre dia vaig anar a veure *L'home desitjat*. També llegeixo molt, sobretot clàssics catalans. El que porto actualment a la bossa és *Càmfora*, de Maria Barbal. No m'agrada massa la literatura catalana que es fa actualment, perquè no la trobo gens enriquidora, en el sentit que utilitzen un llenguatge igual que el que es parla usualment. A més, són caríssims!

Una cosa que també m'agrada molt és estudiar català. Actualment m'estic preparant el nivell D.

Text: Dani Moll

Fotografies:

Jordi Moll i Assumpta Amat

Cavaió

JOVES NEGOCIADORS DE LA TERRA

"Per molt que vulgui engrandir i excelsar, o alçar de punt la professió Rústica, i els fruits i profits que d'ella en resulten, és quasi impossible, degut a que és ella la primera i principal màquina que substenta al món, i són els seus secrets quasi incomprensibles, tant, que en la mesura de no ser inventada, cap persona podria passar aquesta vida."

Així comença el pròleg del *Llibre dels secrets de l'agricultura, casa rústica i pastoril*, editat l'any 1617, escrit per Fra Miquel Agustí, Prior del Temple de la fidelíssima vil·la de Per-pinyà, que s'ha reeditat recentment per un grup d'intel·lectuals a través d'un estudi sintaxico-morfològic de la llengua, que ara no ve al cas.

Què es pretén amb l'esment d'aquest pròleg? Es pretén donar l'entrada a unes notes sobre el món rural conduït pels joves; el món rural, avui a les acaballes del segle XX, quasi 400 anys després de l'exaltació del Prior. De lleis medievals que regularitzaven privilegis i obligacions per agricultors i ramaders, hem passat a lleis, que enguany, fomenten la incorporació dels joves a l'empresa del camp: "Avui en dia, amb la nova política que s'està portant, s'afavoreix als joves, a que s'aixequin empreses noves, a joves que s'hi volen incorporar o

ja es-taven incorporats" comenta en Josep Ayats del Mas Llambí "tot i que les ajudes no arriben quan no saltres voldríem que arribessin, primer ens hem de treure els diners de la butxaca, primer ens hem d'en-deutar".

I és que, és de calaix, el fet de que la supervivència de les explotacions familiars agràries, depèn de la seva viabilitat,

"LA GENT TROBA LA TERRA MOLT BAIXA"

sigui dissabtes, diumenges, el dia de Nadal, tant si plou com si neva".

Ambdós personatges formen part del col·lectiu **Grup de Lleters del Gironès**, aquesta agrupació els hi permet una força de grup davant les empreses lleteres, el benefici de la qual repercuteix a nivell individual. Ens comenta en Josep del Mas Llambí

"Europa ens ha dit que sobra llet, i per tant n'has de fer menys, i assigna unes quotes de referència a cada país europeu, i per tant l'estat espanyol el que ha fet, ha estat limitar-nos les quotes de llet" i el que demanen a l'Administració és un augment d'aquesta quota, as-senyalen en Josep de Can Gros "existeix una quota assignada però tothom mira de créixer, no fer el que ens dongui la gana, però almenys deixar viure i es que qui va signar els acords de les quotes no devia haver vist mai cap vaca".

I no enyorem el cansament i les poques facilitats del treballar ancestral, seria absurd afirmar una possible enyorança, però enyora el nostre cos l'antiga qualitat dels aliments de la terra? Ens mostrem indiferents davant els fets de triar una poma de la pomera i menjar-nos-la o de comprar una poma al supermercat que ha procedit la seva maduració dins d'una càmera a la temperatura científicament control·lada? Un dels aventatges de la vida rural seria aquest, l'auto-satisfacció de proveir-te d'allò que has procurat fer créixer, dia rera dia, sense pressa. I és que podríem

Repartir menjar, una de les tasques.

i actualment estan en progressió decreixent. I no ens estranyem, no ens sorprenem, perquè tal i com la revolució bolxevica acaba en una Constitució, i els murs s'han ben esquerdat, la Revolució Industrial va

aportar comoditat, rapidesa a una societat que tendia a l'urbanitat però els tractors no corren sols satiritza en Josep Xirgu de Can Gros, és a dir, la feina hi és, i per aconseguir un cert rendiment, l'explotació familiar im-

plica un "estar al peu del canó,

"PER FER AQUESTA FEINA, UN HOME HA DE PORTAR A LA SANG"

dir, que la qualitat de vida (en quant a allò que és sa), sigués pobre o sigués ric, és més alta en un poble que en una ciutat.

Per últim aportar que els interessats en el tema, el Departament de Ramaderia i Pesca, publica un butlletí de informació: *Catalunya Rural i Agrària*, que pot servir de referència davant preocupacions, diem-ne de caire rural. I pels crítics, com una servidora, podeu llegir l'editorial d'un d'aquests butlletins (nº14) on es fomenta "El Turisme a Pagès", diu literalment: "Els ciutadans amb la difusió de l'automòbil tenen el camp a l'abast... i el bo que és anar a passar el dia al camp en comunió amb la naturalesa, gaudint dels mil encants... i **conviure amb els mateixos pagesos, dins les seves cases, veient com treballen, com actuen i així aproximar-nos a la seva realitat i**

establir lligams de comprensió i d'amistat". Aaaaaaaai! Que bucòlic! Doblega l'esquena ciutadà,

**"LA VIDA AL
CAMP MÉS QUE
DURA ÉS
LLIGADA, ERA
ABANS QUE ERA
DURA"**

si realment el vols comprendre!!

I perquè no acabar amb paraules del Fra Miquel Agustí, i així usar-lo, en sentit respectuós, com a pròleg i epíleg:

"Desitjant que d'aquest meu treball se segueixi algun fruit, que amb ell em sentiria pagat i satisfet, suplicant-vos, que si en alguna cosa hauré faltat, em perdoni, que serà estada falta de bona voluntat"

Burgués i Ribó

Els més feliços negociadors !

*Qui dir que el
Nadal no és
diferent ?!*

PUB L'ENRENOU
Llagostera

Tel. 80 53 97

LLibreta **Jove!**

**Obre la teva LLIBRETA JOVE,
tot són avantatges, regals i premis.**

La LLIBRETA JOVE et permetrà disposar dels teus diners quan vulguis, operar en els caixers automàtics, tenir la teva targeta de crèdit i atendre tota mena de domiciliacions. Et donarà un elevat interès des de la primera pesseta, i podràs obtenir crèdits per a estudis en condicions preferents.

A més a més, només per tenir la LLIBRETA JOVE:

Participaràs en els sorteigs que es fan durant l'any
i podràs guanyar interessants premis.

Tindràs descomptes en les entrades de concerts, teatre
i altres espectacles, i a les pistes d'esquí.

Et beneficiaràs de promocions exclusives per aconseguir,
amb molts avantatges, productes per a joves.

Caixa de Girona

TEL.LÚRIUM.

EL CEL DE LLAGOSTERA

Aquesta secció us proposa descobrir el cel visible des de les terres catalanes a l'hivern i a la primavera. Per fer que els mapes estel·lars coincideixin exactament amb el que podreu veure a l'esfera celeste, heu de tenir en compte algunes consideracions importants. En primer lloc heu de trobar el Nord del punt on us trobeu. Així, amb el mapa, ja a la vista, busqueu l'estel Polar en aquesta direcció. Aleshores l'horitzó Nord estarà just davant vostre i l'horitzó Sud (la part superior del mapa) estarà a la vostra esquena.

Un cop superat el problema d'orientació, us haureu d'enfrontar amb la rotació i la translació de la Terra. Per tant, si observeu el firmament en dates i hores anteriors a les indicades, els estels apareixeran desplaçats cap a l'Est i, si ho feu posteriorment, apareixeran desplaçats cap a l'Oest del lloc d'observació. Totes les hores són de Temps Universal, o l'Hora Vella que en deien els pagesos, sense tenir en compte l'avançament d'una o dues hores (hivern-estiu) que registren els nostres rellotges.

Ara ja esteu en condicions de començar a explorar el cel nocturn. La majoria d'objectes que figuren als mapes són visibles a ull nu, però uns prismàtics 10x50 són ideals per iniciar-vos en l'Astronomia.

Per intentar descobrir els planetes, heu de saber que aquests només es mouen per les constel·lacions del Zodíac (pla de l'eclíptica) i els distingireu dels estels "fixos" perquè

mentre els estels brillen de forma intermitent, els planetes ho fan de forma contínua i sempre amb la mateixa intensitat. Des de Catalunya sempre haureu de mirar cap a l'horitzó Sud per trobar-los. Venus (1 i 6) i Saturn (2) apareixen junts com un estel doble el dia 3 de febrer i es van separant gradualment, ja que Venus es mou cap a la constel·lació d'Àries. L'1 d'abril assolirà la màxima brillantor en situar-se just davant del Sol.

Per als que disposeu de telescopi, el dia 12 de febrer teniu una cita inexcusable amb Saturn. La Terra tallarà el pla dels seus anells de Nord a Sud i això els tornarà invisibles. Aquesta situació només es repeteix cada 15 anys i els astrònoms l'aprofitem per intentar descobrir nous satèl·lits de Saturn.

Júpiter és el planeta més gran del Sistema Solar. De fet, si hagués estat una mica més dens, el seu nucli hauria iniciat reaccions de fusió nuclear i s'hauria convertit en un estel amb el seu propi sistema planetari, ja que té més de 16 satèl·lits. Amb uns prismàtics ben fixats per evitar les vibracions del vostre propi cos, podreu veure els 4 satèl·lits que va descobrir Galileo amb el primer telescopi l'any 1610: Ió, Europa, Ganimedes i Cal·listo. No us podreu confondre a l'hora de buscar Júpiter: és, sens dubte, el punt més brillant del firmament del matí.

La constel·lació més destacada del cel de l'hivern és Orió (a l'horitzó Sud). En ella trobareu estels supergegants vermells com Betelgeuse i blaus com

Rigel, però el més interessant d'Orió és M42 (5). La Nebulosa d'Orió és la més bella nebulosa del cel, espectacular fins i tot amb prismàtics de poca potència. Brilla amb la llum dels estels que es formen al seu interior.

Molt a prop d'Orió, a Taure, hi ha el Cúmulo Obert de les Plèiades (4). Alberga uns 250 estels, però a ull nu i en condicions normals se'n poden distingir set, els més brillants. De fet, els primers metges feien servir les Plèiades per graduar la vista dels seus pacients. Quants estels veieu vosaltres?

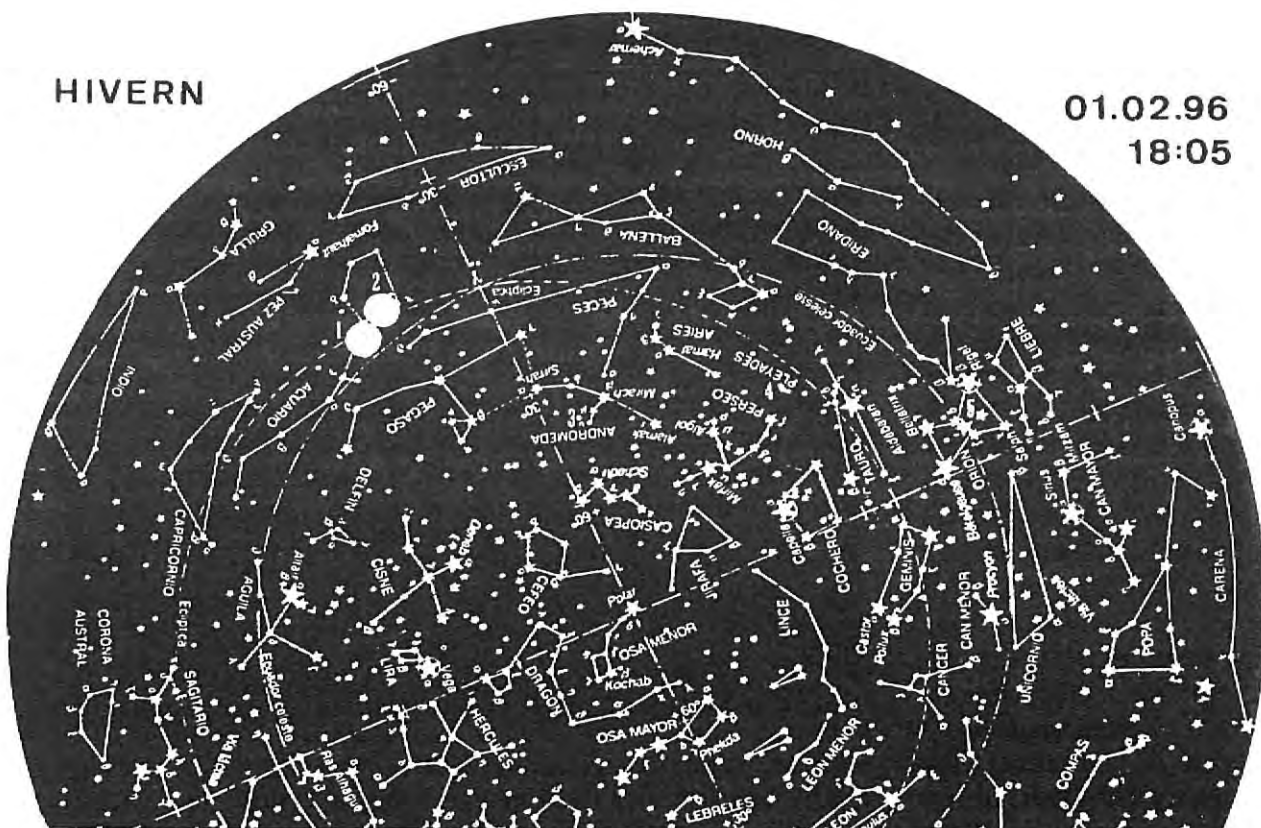
La Galaxia d'Astròmeda M31 (3) és l'objecte més llunyà visible a ull nu. Es troba a 2,2 milions d'anys llum de nosaltres i és una galàxia espiral molt similar a la nostra Via Làctia, que està formada per aproximadament 100.000 milions d'estels.

El cel de primavera us permet intentar localitzar una gran quantitat de galàxies al Cúmulo de Verge (7) i a Lleó (8 i 9), sempre amb telescopi. I ja per acabar no oblideu que la nit del 3 i 4 d'abril podrem gaudir d'un eclipsi total de Lluna. Començarà a les 22:21 h. del dia 3 i acabarà a les 1:59 del dia 4. La Lluna estarà totalment eclipsada entre les 23:27 i les 00:53. Aquests eclipsis són espectaculars perquè sovint la Lluna adquireix colors que van des del taronja al verd.

RAFA BALAGUER

HIVERN

01.02.96
18:05

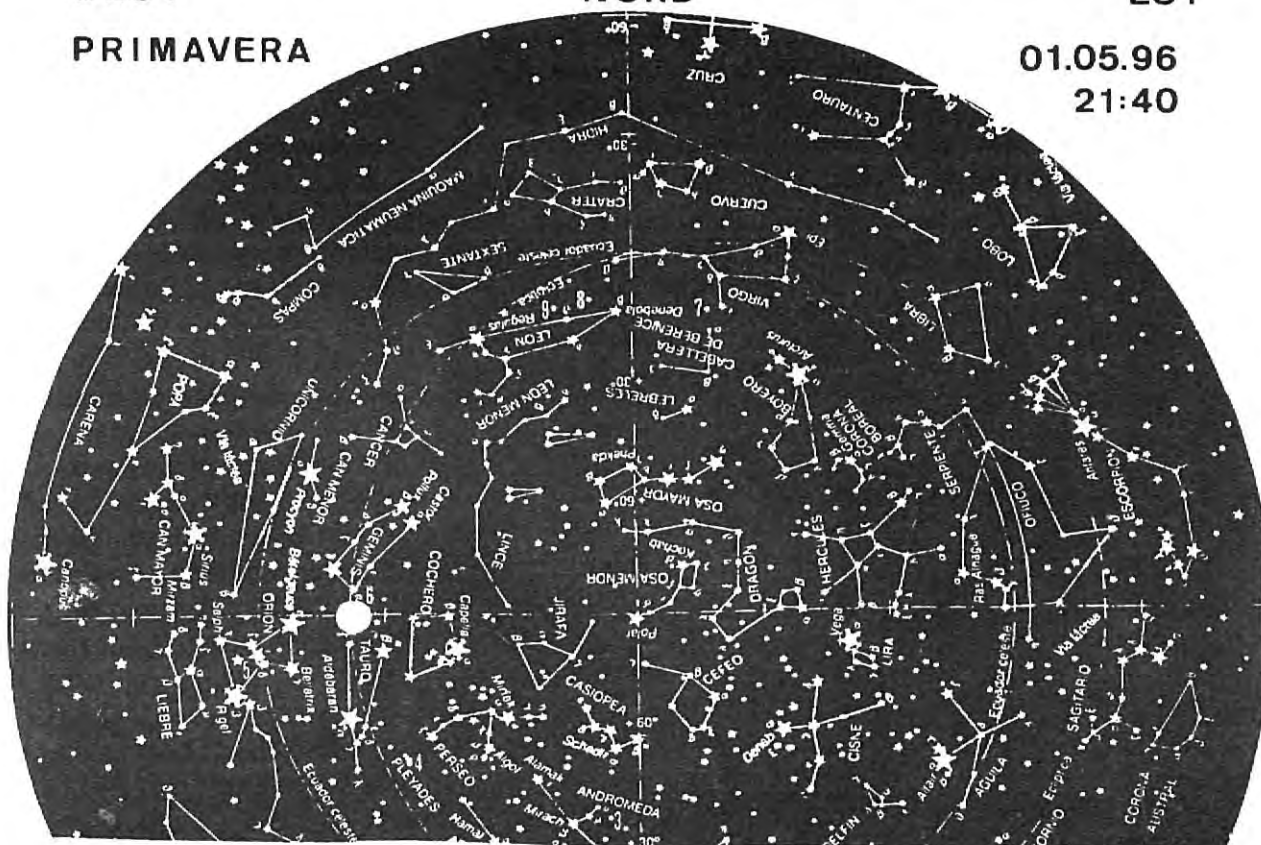
OEST

NORD

EST

PRIMAVERA

01.05.96
21:40

OEST

NORD

EST

Patronat Municipal d'Esports

INTRODUCCIÓ GENERAL A L'ESPORT DE LLAGOSTERA

En aquest primer contacte amb vosaltres -lectors del Butlletí de Llagostera-, més que aprofundir detalladament en cada esport explicant el funcionament, components dels equips, calendari de competició, resultats..., farem una introducció general a l'esport de Llagostera i a partir de les properes edicions amb la col.laboració de cada entitat anirem concretant més esport per esport.

No voldríem, per altra banda, acabar aquesta breu introducció sense felicitar a tot l'equip que ha ressuscitat aquesta eina de comunicació tan important per al poble, així com agrair-los l'oportunitat que ens donen de fer arribar l'esport de casa nostra a cada llar i donar-lo a conèixer una mica més.

La nostra base és l'Escola de l'Esport amb un total de 112 inscrits

el Nivell 0 (4-5 anys), el Nivell 1 (6-7 anys) i el Nivell 2 (8-9 anys).

Tots ells estan integrats dins el Programa Didàctic "Multimèdia" i treballen entre altres aspectes: el desenvolupament de la motricitat, l'iniciació a l'esport, fomentar el companyerisme i la canalització de

i fins a 13 anys segueixen encara el Programa "Multimèdia": Nivell 3 (10-11 anys) i Nivell 4 (12-13 anys).

En aquests dos nivells es comença a treballar la disciplina d'equip i se'ls fa controls i seguiments del desenvolupament físic.

El total d'inscrits és de 161 esportistes repartits entre Futbol, Bàsquet, Handbol i Patinatge.

A partir dels 14 anys es procura consolidar l'aprenentatge esportiu assolit en l'etapa anterior.

Aquests esportistes formen part de les categories Cadet, Juvenil i Sènior tant masculí com femení i són un total de 238 inscrits repartits entre Futbol, Bàsquet, Handbol, Patinatge, Atletisme, B.T.T. i Futbol Sala.

El Patronat també porta a terme activitats de lleure com l'Aeròbic, la Gimnàstica de manteniment i la Coreografia que entre totes tres sumen 51 inscrites més, totes femenines.

en el moment de redactar aquest escrit.

Aquests nens i nenes de 4 a 9 anys estan agrupats en tres nivells:

l'energia pròpia de la seva edat.

A partir dels 10 anys entren a formar part ja dels esports competitius

D'aquest resum se'n desprèn un total de 562 esportistes inscrits al Patronat: 346 masculins i 216 femenins, tots ells entrenats per 32 monitors, entrenadors i ajudants altament qualificats.

Aquesta xifra, cal dir també, que no és ni molt menys definitiva ja que es veurà encara més incrementada tenint en compte que hi ha un Club d'Escacs independent en tràmit de constitució i que aportarà uns quants esportistes més del poble vinculats al Patronat.

Per altra banda, i pel que fa referència a les entitats vinculades actualment amb el Patronat són un total de 14: Unió Esportiva, Club de Bàsquet, Club d'Handbol, Llagostera Competició, Club de Patinatge, Club

d'Atletisme, Casal Parroquial Llagosterenc, Club de B.T.T., Llagostera Futbol Sala, Grup Excursionista Bell-Matí, Club d'Escacs, Societat de Caçadors Sant Hubert i els Col·legis Ntra. Sra. del Carme i Públic "Lacustària" que traduïdes en les persones que formen part de les seves respectives Junes sumen 140 més.

Per tant, en aquests moments, la gent del Patronat tenim l'orgull de dir que entre esportistes, monitors, entrenadors, ajudants i directius de Clubs som 734 components; una xifra creiem molt a tenir en compte.

Finalment, i ja per acabar, volem deixar constància de dos èxits molt importants assolits darrerament per l'esport llagosterenc: l'ascens a Lliga

Catalana del equip Cadet d'Handbol després de l'excel·lent campanya portada a terme la temporada passada on entre altres títols van assolir el de Campions dels Jocs Esportius Escolars de Catalunya en la modalitat Oberta; i en Patinatge, de moment tres patinadores ja han superat la difícil prova del "Certificat d'Aptitud" assolint per primera vegada la Categoria de Debutants, i encara se'n pot afegir alguna altra si supera la repesca.

Dos grans èxits de l'esport llagosterenc que estem convençuts seran molts més en el futur i corroboraran la magnífica tasca de formació que s'està portant a terme d'uns anys ençà.

CAMPIÓ ABSOLUT DEL "TROFEO DE ÁLAVA"

El segon cap de setmana d'octubre es va celebrar a Vitoria el *III Open del Gobierno Vasco de tiro Olímpico para minusválidos* amb la participació, com en les edicions anteriors, del tirador paralímpic de Llagostera, federat al MIFAS de Girona i soci i tirador actiu del Club de tir Olímpic de Platja d'Aro, M. Orobítz Guitart, que va aconseguir aquest el primer lloc en cada modalitat en què va participar.

I, ho va fer aconseguint-ho amb uns molt bons resultats:

Carrabina 22 Match 565 punts

Aire Comprimat

Modalitat peu 575 punts

Modalitat Match 599 punts

Modalitat 3+40 1179 punts

En la modalitat Match d'aire comprimit es va quedar a només 1 punt del rècord del món.

M. Orobítz Guitart, amb els seus trofeus

Biblioteca Julià Cutillé

Primer de tot, volem felicitar, des de la biblioteca, aquest grup de joves que farà possible que el nostre poble torni a tenir el *Butlletí de Llagostera*, una eina molt important per a la cultura de la nostra vila.

La biblioteca "Julià Cutillé" vol contribuir a aquesta tasca i per això accepta l'ofertament, que des del col·lectiu de redacció, se'ns ha fet per a ser-hi presents i formar-ne part.

Encetarem aquesta col·laboració presentant els serveis que des d'aquí oferim, ja sigui als usuaris que habitualment vénen a la biblioteca, com en aquelles persones que encara no ens coneixen.

QUÈ PODEU TROBAR A LA BIBLIOTECA :

Llibres: Infants (de coneixement i contes de 0 a 14 anys)
Adults (de totes les temàtiques, novel·les, poesia, teatre...)

Diaris: *El Punt*
Diari de Girona
El País
La Vanguardia
El Mundo Deportivo

Revistes: D'àmplia temàtica (GEO, Viajar, Woman, Dunia, Nuevo Estilo, Lecturas, Patrones, Ser Padres, Dirigido por, Tu Salud, Cambio 16, El Gran Musical, Muy Interesante, Investigación y Ciencia, Solo Moto, BiciSport, L'Avenç, Integral...)

Vídeos: Pel·lícules de cinema clàssic, dibuixos animats, documentals sobre natura...

Compact-Discs: Música clàssica, salsa, blues...

Col·lecció local: Dossiers de premsa i informació referent al poble.

SERVEIS :

Lectura a sala: Lliure consulta de llibres, revistes, diaris... a la biblioteca.

Préstec de llibres: L'usuari es pot emportar llibres o qualsevol altre material a casa durant uns dies. Per això cal tenir el carnet de préstec, el qual s'obté a la biblioteca omplint una sol·licitud amb les vostres dades personals. És totalment gratuït.

Repografia: Disposem també de servei de fotocopiadora, per a fer

fotocòpies de qualsevol llibre o document que us interessi.

Servei de vídeo: La biblioteca disposa d'un vídeo per poder visionar qualsevol cinta de les que us oferim.

Animació cultural: Visites escolars, sessions de vídeo...

Esperem que gaudiu d'aquests serveis.

Estem a la vostra disposició.

Pilar Cortés
Olga Pascual

HORARI DE LA BIBLIOTECA :

Dilluns, dimecres i divendres :
de 3 a 8

Dimarts i dijous :
de 9 a 2

Dissabte :
de 10 a 1

FONTANERIA
ELECTRICITAT
CALEFACCIÓ
GAS
SANITARIS
ALARMES
REGATGES JARDI
IL·LUMINACIÓ JARDI

C/ Cristófol Colom, 14
Telèfon (972) 83 04 96
17240 LLAGOSTERA (Girona)

COMPLEMENTES DE BANY
(mobles, mampares, accessoris)

TECHNAL
RED D'INSTAL·LADORS

Serralleria

CASTELLÓ - MARTÍ, S.L.

CARPINTERIA METÀL·LICA EN FERRO I ALUMINI
I ALUMINI AMB RUPTURA DE PONT TÈRMIC

C/ Indústria, 10 (sector CAVISA)
Tel. (972) 83 06 27
Fax (972) 83 10 65

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

OBJECTES REGAL
CONFECCIONS
NOVETATS

Casanovas
BONES FESTES !!!

C/ General Alvarez de Castro, 5
Telèfon 83 06 77
LLAGOSTERA

C/. Bon Aire, 1 - B
Tel. (972) 80 50 51
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tapisseria i Tendals
Sanchez

C/Barcelona 16 - 17240 Llagostera - Girona
Tel : 972 83.03.87

Casal Parroquial Llagosterenc

DIVENDRES CULTURALS, una conferència cada mes.
ELS PASTORETS, la tradició viva novament al Casal.

DIVENDRES CULTURALS

La cultura va assolint el rang de normalitat a Llagostera.

L'Ajuntament, en nom de tots, organitza actes de tota mena al llarg de l'any. Hi ha altres entitats que també ens ofereixen la possibilitat d'enriquir-nos del que anomenem cultura. Algú pensa que tan sols és patrimoni dels intel·lectuals o dels habitants de les grans ciutats. És que no val la pena que Llagostera sigui un poble culturalment educat?

El Casal Parroquial Llagosterenc ha volgut pujar al tren d'aquesta labor positiva i ha organitzat els DIVENDRES CULTURALS. Una conferència cada mes, amb uns temes ben suggerents i presentats per figures de primera fila, segons el tema. I com que estem al servei dels llagosterencs i la cultura no fa mai mal a ningú, us convidem, de veritat,

a degustar-ne els continguts.

El primer DIVENDRES CULTURAL es va presentar amb el títol de *MEDICINA I ESPORT*. Fôren els conferenciant el **Dr. Josep Ma. Vilarrubias** i l'entrenador del R.C.E Espanyol, el **Sr. José Antonio Camacho**.

La sala del Teatre del Casal pleníssima de públic. Persones de Llagostera i de la comarca escoltaren atentament els conferenciant, i després pogueren dialogar amb ells, o bé presentant preguntes per escrit que eren trameses a la mesa, o bé adreçant-s'hi directament amb el micro sense fils que passava de mà en mà.

Es pogué escoltar un Dr. Vilarrubias, no sols com a reconegut traumatòleg, sinó també com a bon pedagog referent a les situacions relacionades amb l'esport. Insistí sobre els petits esportistes que a vegades no se'ls ajuda prou, ni en l'educació del seu esforç, ni amb els tractes que reben en instal·lacions i materials esportius. El Sr. Camacho ens explicà la seva trajectòria

esportiva, amb tot el que és positiu i amb totes les dificultats que s'ha trobat per arribar a ser el professional que és ara.

El món de l'art a casa nostra, la situació de la dona, la família, la gent del camp i la seva problemàtica, etc., són alguns dels temes que anirem treballant cada mes. Podeu estar atents al detall dels programes i aprofitar aquesta gran ocasió cultural que, a través del Casal, s'ofereix a Llagostera.

ELS PASTORETS, la tradició viva novament a Llagostera

Les bones tradicions no es poden perdre. Llagostera és una població aimant del teatre. Diversos grups teatrals encara a la palestra, així ho demostren. ELS PASTORETS s'havien representat a casa nostra durant moltes generacions. Encara recordo ELS PASTORETS que es feien al teatre (si així es podia anomenar) de l'Auxili Social, al passeig. ELS PASTORETS, de Josep Ma. Folch i Torras s'espectificaven cada any. El Sr. Pepet Casadevall n'era el Director. Els actors, massa coneguts per passar llista. Tots lloables pel teatre d'aquell moment, com per la seva continuïtat al Teatre del Casino.

A l'escenari del Casal, hi han representat ELS PASTORETS, grups forasters, actors coordinats per Grup Excursionista Bell Matí, els joves alumnes del Col·legi Ntra. Sra. del Carme, amb el Sr. Romo.

Ens faltava la guinda. Els del Casal dèiem que teníem una assignatura pendent. Pensàvem que

seria bo representar ELS PASTORETS al Casal, però amb els del Casal. **ELS PASTORETS DEL CASAL**, així, tal com sona.

Escollírem un text diferent. Buscàrem actors de la casa. Confeccionàrem vestuari... Finalment, el dia de Sant Esteve de l'any passat, presentàrem l'estrena al Teatre del Casal de la producció pròpia d'una escenificació tan tradicional els dies de Nadal. Al Casal ja es feien ELS PASTORETS!

Enguany els tornem a representar. Alguns actors canviats. Decoració renovada. Moderna il·luminació. Nous arranjaments musicals... i molta il·lusió!. Des d'aquestes fresques pàgines del nou **BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA** voldríem fer arribar a tothom la nostra més cordial felicitació en aquests dies entranyables de les Festes Nadalenques. ELS PASTORETS és el gest extern del nostre agraïment a tots els llagosterencs que entenen, comprenen i aplaudeixen tot el que el Casal porta a terme en benefici de tots els llagosterencs.

*Miquel Vall-lloera i
Demiquels*

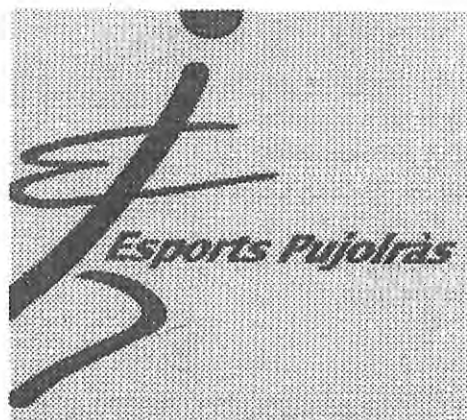
*Consiliari del Casal Parroquial
Llagosterenc*

Venda i Reparació de
**MOTOS - BICICLETES
i ACCESSORIS**

**motos
jorma - 7**

Jordi Rusiñol

Passeig Tomàs Boada, 10
Telèfon 83 08 12
LLAGOSTERA

Estel Martí

Pg. Pompeu Fabra, 40 · Tel. (972) 80 51 12
17240 LLAGOSTERA (GIRONA)

Noticiari del Món del Motor

Breus - Llagostera

- El responsable d'aquesta secció us comunica que té l'objectiu d'organitzar un club automobilístic per al jovent llagosterenc a qui agradi tot el que fa referència al motor. La idea, de moment, no seria organitzar cap prova, ja que en els temps que corren seria molt complicat i també molt costós. De moment, la principal activitat seria posar al dia l'afició, llogar un local per a reunions, projecció de pel·lícules de curses, viatges per presenciar competicions, promocionar pilots, informació sobre proves automobilístiques, i per què no, més endavant, quan es consideri viable, organitzar un eslàlom, ral·li esprint, etc. En el proper número tindreu més informació sobre aquest projecte.

Última hora !!!

- Carlos Sainz i Colin Mcrae, tots dos pilots de la marca nipona *Subaru*, es jugaran el títol de campió del món de ral·li 95 al RAC britànic, després d'una polèmica victòria del madrileny al Catalunya Costa Brava (cursa que us detallem a continuació)

El departament de competició de Seat ha presentat al Catalunya Costa Brava d'enguany, l'edició definitiva de la marca de Martorell per assolir el Mundial de ral·li de l'any que ve:

El Seat Ibiza Kit Car:

Les principals característiques son:

Cilindrada : 1984 cc

Potència : 250 cv

Tracció : davant

Canvi : 6 vel

Notícia bomba !!!

El *Toyota Team Europe*, ha estat durament sancionat per la FIA, (Federació Internacional d'Automobilisme) amb la pèrdua de punts dels seus tres pilots oficials aconseguits enguany i tampoc no podrà participar al mundial del 96; així doncs, problemes per al pilot del RACC Carlos Sainz, que dos dies abans havia signat contracte amb Toyota. La marca presentarà reclamació davant del comitè, per considerar injusta aquesta sanció.

II Final Europea Trofeu Cinquecento

Girona ha estat la ciutat escollida per FIAT per a la celebració de la 2a. Final Cinquecento Europea, en la qual es donen cita els primers classificats dels campionats nacionals de l'esmentada copa de promoció. La final consistirà en un ral·li mixt de terra i asfalt. La prova va començar el dia 13 de novembre i el centre neuràlgic va ser el Palau Firal de Girona.

Calendari de proves:

12 de novembre *Autocross Sils*

13 novembre final FIAT

12 de novembre *Karting Blanes*

19 novembre *Ral·li Corunya*

Mundial de ral·li - 31è Ral·li Catalunya Costa Brava

Estem davant del ral·li del campionat del món més ben organitzat, dit pels millors pilots, els inspectors de la FIA i els mateixos espectadors; per tant, hem assistit enguany a la millor edició del *Catalunya-Costa Brava* en tota la seva història; prova d'això és la

l·listad d'inscrits que ha estat nombrosa i de molta qualitat.

La lluita entre els candidats al campionat del món prometia ésser molt disputada, entre Carlos Sainz, Juha Kankkunen, Colin McRae i Didier Auriol.

Kankkunen va començar dominant els seus adversaris, als quals sorprenia amb els seus temps ja que Juha és més pilot de terra que d'asfalt. Colin McRae seguia molt de prop Carlos Sainz, seguits d'un desconegut Delecour, únic representant de *Ford*, ja que Bruno Thiry va abandonar al primer tram. També entre els sis primers es tornaven Auriol, Mäkinen i Aghini.

Al 16è tram el pilot de *Toyota*, Juha Kankkunen sortia de la carretera, i deixava el lideratge a Carlos Sainz, el qual va anar líder cinc trams, fins que va rebre ordres del cap de l'equip *Subaru* que baixés el ritme, perquè no volia una lluita entre els dos pilots del mateix equip. Sainz va acatar les ordres, però el britànic McRae no va fer-ho i va accelerar fins a posar-se davant de la classificació. Al final de l'últim tram, dos mecànics de *Subaru* es van posar en mig de la carretera perquè parés, però... no va parar, va voler guanyar el ral·li, però abans d'entrar a l'últim control, el cap de l'equip el va aturar i el va fer penalitzar un minut en detriment de Carlos Sainz, que es va adjudicar la carrera.

Classificacions:

1r - Sainz-Moya *Subaru*
2n - McRae-Ringer *Subaru*

3r - Liatti-Alessa *Subaru*
4rt - Delecour - François *Ford*
5è - Aghini-Farnocchia *Mitsubishi*
32è Ral·li Internacional Príncipe d'Astúries

Per 32è any consecutiu va discórrer per les rel·lisques carreteres del principat una de les proves automobilístiques més prestigioses de l'estat, en la qual es van donar cita els principals implicats en els campionats d'Europa, nacional i altres copes de promoció annexes al

campionat nacional.

Un total de 81 vehicles es van presentar a la sortida de la prova al passeig de *Los Álamos* en ple centre de la capital asturiana. El ral·li va ésser una constant lluita entre el *Toyota* del monegasc Enrico Bertone i el canari Luis Monzón al volant d'un *Ford Escort Cosworth*, els quals es van repartir els millors temps als trams; es va adjudicar la carrera el pilot de *Ford*.

També, els protagonistes del campionat nacional, els pilots de *Peugeot*, *Renault* i *Citroën*, Borja Moratal, Oriol Gómez i Chus Puras respectivament, volien fer un bon paper, per la qual cosa s'esperava des d'un bon principi una aferrissa-

da lluita; però, al 5è km del primer tram el *Renault* d'Oriol Gómez va dir prou, i es va parar en sec, trencant els cargols del volant motor, per la qual cosa la lluita quedava reduïda a Borja Moratal i Chus Puras, decantada però a favor del pilot madrileny de *Peugeot*.

Cal destacar també la participació de l'equip Ilagostere enc format per Vicenç López i Gemma Tintinà al volant d'un *Opel Corsa* 1.3 grup A, que van haver d'abandonar al 5è

tram per problemes de motor. La parella té previst fer l'any que ve el campionat de *Girona Eslalom*, el *Cales de Palafrugell* i el de l'Empordà.

Classificació:

1r Monzon-Deniz
Ford Escort
2n Bertone-Chiapponi *Toyota Celica*
3r Moratal-Rodriguez
Peugeot 306
4rt Puras- Del Barrio
Citroën ZX

5è Diego-Muguerza
Lancia Delta

**Vicenç
Motor competició Ilagostera.**

PLANXISTERIA i PINTURA
ALBERT

Albert Mallorquí i Guich

Ctra Tossa, 45
Tel. 80 53 09

17240 LLAGOSTERA

BONES FESTES

Meritxell

BUGADERIA INDUSTRIAL

BONES FESTES

C/. Ricard Casademont, 14

Tel. (972) 83 03 12

Fax (972) 83 03 12

17240 LLAGOSTERA (Girona)

**mobles
soler**

JOAN SOLER i RISSECH

**MOBLES D'ENCÀRREC
CLÀSSICS i MODERNS**

Carrer Àngel Guimerà, 6
Telèfon 83 00 44
LLAGOSTERA

BONES FESTES

Local Climatitzat

Música Ambiental

Dards

i

Video - pantalla gegant

i·lla
INFORMÀTICA
LLAGOSTERA

ORDINADORS
FAX
MATERIAL I ACCESSORS
ASSISTÈNCIA TÈCNICA
SERVES DE FAX I CÒPIES

Passeig Pompeu Fabra, 64
17.240 Llagostera (Girona)
Tel. i Fax 80 52 09

CARNS i EMBOTITS

GASCONS SC

C/. Migdia, 21 - Tel. 83 01 54
LLAGOSTERA

Coses de Llagostera

L'Última fornada.

La matinada del 29 de setembre passat, en Joan Corominas i el seu fill, flequers de tota la vida, van coure l'última fornada de "Can Pujol".

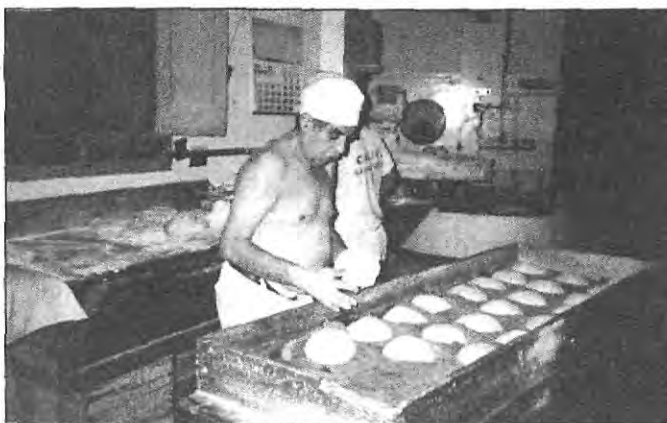
La coca de pa era l'especialitat de la fleca, i concretament aquell dia en tenien una trentena d'encarregades - cadascuna d'un metre i mig i dos quilos i mig, aproximadament-. Els llagosterencs sabien que aquella era l'última oportunitat de menjar-ne i va haver-hi gent que fins i tot en volia per congelar-les. En Joan Corominas explica que la seva coca no tenia cap secret, l'amassava, l'estirava i la posava a coure.

Aquella nit la demanda va superar tota la previsió. Normalment solien fer dues fornades, excepte els dijous i dissabtes que en feien tres i els diumenges quatre; de cada fornada en sortien 40 kg. de pa.

En l'elaboració del pa utilitzaven una tècnica ja perduda en les nostres temps, la cuita amb forn de llenya.

En aquest aspecte, cal esmentar una anècdota que molta gent desconeix. Quan es va construir el parc d'atraccions Port Aventura, els responsables de l'àrea temàtica de la Mediterrània van venir a Llagostera i van prendre com a model el forn de llenya de Can Pujol per reproduir-lo en un dels establiments del parc.

Com ja hem dit abans, en Joan porta una llarga trajectòria exercint aquest ofici, 46 anys. Va començar als 18 anys treballant a ca l'Avellaneda, una antiga fleca situada a la plaça Catalunya. Allà s'hi va estar un any d'aprenent. Després va treballar a ca'n Pujol com a jornaler i s'hi va quedar per tirar endavant el negoci com a propietari.

Homenatge a l'Enric Marquès.

Amb motiu del primer aniversari de la mort del pintor Enric Marquès, el dia 8 de setembre a les 8 del vespre, es va presentar una exposició col·lectiva de pintura a la sala d'exposicions del Casino de Llagostera.

Durant l'acte d'obertura, en el qual participaven els mateixos pintors, el Dc. Pompeu Pascual va fer un repàs biogràfic del homenatjat, i seguidament van prendre la paraula Josep Lloveres, Juli Clara, Nabil M' Rabet i Joan Valls, que explicaren vivències i anècdotes viscudes amb Enric Marquès.

L'acte es va cloure cap a quarts de deu de la nit, però l'exposició va romandre oberta fins el dia 11 d'octubre.

SOM I SEREM.

Llagostera a TV3

El passat dia 24 d'Octubre Llagostera va ser el protagonista d'un capítol de "Som i Serem" emès per TV3. L'objectiu del programa tal com Mònica Terribes, responsable de la coordinació i documentació, va comentar: "és arribar a fer un retrat de la vida quotidiana de tots els municipis de Catalunya, de la franja de ponent i de la Catalunya Nord". El projecte dissenyat i elaborat per la productora "La Sargantana Voladora" del popular Mikimoto (Miquel Calzada) i vol fer un retrat que, en un principi intenta evitar la carrincloneria i les grans dosis de folklore. Cosa que, hem de reconèixer, depèn de la "idio-sincràsia" de cada poble.

Fins el mes de desembre hauran passat per la petita pantalla una

vuitantena de poblacions, de les quals quinze són de les comarques de Girona (Lladó, Begur, Camprodon, Breda, Besalú, Llagostera, Peralada, Palamós, Ripoll, Blanes, Llançà, Verges, Banyoles, Sant Feliu de Pallerols i Caldes de

Malavella). De fet el projecte, tal com va ser concebut, és molt ambiciós i contempla l'emissió d'una gran quantitat de pobles, però la continuïtat de la seva emissió, de cares a l'any vinent, depèn del resultat que obtingui a la pantalla i dels interessos de TV3.

Però, com es trien els pobles i ciutats que apareixen en pantalla? La solució la té Jordi Mir, qui és l'assessor del programa i qui estableix el criteri de selecció. El que s'intenta és recórrer cada mes poblacions que pertanyin a cadascuna de les comarques. Aquest factor és determinant per tal d'evitar repeticions i els diferents pobles es van escollint en funció de la seva distribució geogràfica.

De punta a punta de la geografia catalana, es van descrivint tots els

pobles, però en canvi el programa es fa sempre des de Barcelona i seguint les directrius d'un mateix equip. Aquesta llunyania, juntament amb la mateixa complexitat del programa i la rapidesa i immediatesa que exigeix tot mitjà de comunicació fa

que la seva elaboració sigui certament complexa. Han d'intentar fer una pinzellada de l'indret, una retrat breu, però alhora que reflexa el passat i el present de la població i hi han d'incloure mitja dotzena d'apartats en els quals hi intervinguin vila-

tans. Totaixò s'ha d'encabir al llarg de tan sols tres quarts d'hora d'un programa en directe en el qual hi intervenen persones que desconeixen totalment el medi televisiu i les seves tècniques. Realment, per a les persones alienes al medi, és força miraculós que després de tots els condicionants per a l'elaboració del programa es pugui obtenir algun resultat positiu. La veritat és que a part de la gran i interessant promoció que ha significat per al poble la seva aparició en la primera cadena de Catalunya, no cal dir que els resultats, i transmeto ara un punt de vista totalment personal, van ser molt dignes i es va defugir, cosa abastament difícil, obviar la cursileria.

TV3 a Llagostera

TV3 es posa en contacte amb el poble temps abans de l'elaboració del programa per demanar la

Exposició, Venda i Reparació de:

RADIO - TV-COLOR - HI-FI
VIDEO - AUTO RADIO
ELECTRODOMESTICS
I ANTENES PARABOLIQVES

Distribuidor

C/. Barcelona, 12
Telèfon 83 04 30

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

XAVIER ROS

Serveis Informàtics

**VENDA
I REPARACIÓ
D'ORDINADORS
I EQUIPS
D'OFICINA**

CONCESSIONARI
OFICIAL

Canon

C/. Puig del General, 3
17240 LLAGOSTERA
(GIRONA)
Tel. i Fax (972) 80 53 91
Tel. mòbil 908 53 60 22

VILANOVA

GA GESTORIA
ASSESSORAMENT
ADMINISTRATIU-COMPTABLE
FISCAL-LABORAL-FINANCER

Col·legi núm. 134

FINQUES

API
Col·legiat 204

ASSEGUANCES

JAUME VILANOVA I FONT - Reg. E.D.G.S. Clau F. 1.178

Tels. 972 / 83 02 29 - Fax 972 / 80 67 22
Apartat de Correus, 60 - C/ Alvarez, 10
17240 LLAGOSTERA

EMBOTTIS

C/Consellers, 2
tel. 830257
LLAGOSTERA

col·laboració de la primera institució local. Dies més tard arriba al poble el redactor encarregat de recollir tota la informació. En el cas de Llagostera va ser Marc Saus, un jove sabadellenc provenint de la facultat de Ciències de la Informació. Marc va fer el primer contacte amb l'ajuntament, el qual li va proposar persones i elements que podien formar part l'estructura del programa i facilitar les adreces o telèfons per poder contactar amb els hipotètics participants. L'endemà Marc, seguint la rutina de l'elaboració dels programes, va reunir-se amb l'equip de direcció del programa per tal de resoldre les opcions que semblaven més adients. Elecció que s'acaba de decidir, evidentment, comparant les propostes de Llagostera amb els elements que s'havien emès en programes anteriors o amb els que s'emetrien en emissions posteriors. Uns dies més tard el mateix redactor, juntament amb un càmera, va tornar al poble per registrar els reportatges que configurarien el vídeo del programa i acabar de concretar i lligar les entrevistes.

Van caldre tres dies, el mateix temps invertit per a cada programa, per donar el treball per llest i esperar el dia de la seva emissió. Encara mancava gairebé un mes per a la seva difusió. Durant aquest temps es va confeccionar la llista de convidats que, canalitzada a través del l'ajuntament, havia d'ocupar una de les places de l'autobús que es posava a disposició del poble per tal

que en el dia i en l'hora assenyalada es desplaressin fins a la seu de la cadena a Sant Joan Despí.

Un cop arribats a la seu de TV3

i C33, el grup es va repartir en dues sales; en una hi havia tots els convidats (i els membres de l'actuació de la tallada de troncs: Vicenç, Joan, Emili i Pilar Lloveras Esteve, Miquel Dalmau Artigas, Adriana Ambrós Batlle, Manel Negre i Josep Rabaseda Xirgu), i en l'altre la resta dels participants en el programa. La raó d'aquesta divisió és fàcilment explicable ja que els entrevistats, després del seu pas per la sala de maquillatge, han d'assajar la intervenció, que ha de durar tres minuts, per tal d'evitar al màxim les errades i donar fluïdesa al programa. L'atmosfera és amable i càlida. Tot està preparat per tal que et trobis a gust, per tal de deslliurar-te d'aquells nervis que indefectiblement et fan un nus a l'estómac i un llaç a la gola. L'alcalde Narcís Casas Masgrau, Josep Blanc Vall-

lloera, Mercè Rissech Rusalleda i jo mateixa estàvem en una sala preparant la nostra participació amb una dels membres del programa mentre que, Teresa Costa Ros va acompanyar al popular Llorenç Torrado per tal posar apunt la taula amb el material portat des de Llagostera i repassar el guió. Dels entrevistats només mancava Josep M. Vilarrubias qui no podia ser present en directe al plató per raons professionals però que va grabar la seva participació en dies anteriors.

L'hora ja arribava i els convidats eren repartits en els seients del plató sota la direcció de l'equip del programa. I és que calia distribuir el públic per que "quedés bé" en pantalla, tenint en compte paràmetres com els de l'edat i el vestuari. El programa va començar. Tot havia sortit segons estava previst; els assajos havien fet el seu efecte. Però per a l'equip del programa el moment més esperat era l'exhibició de tallada de troncs... Després de l'actuació el plató va quedar ple de polsim i bocins de fusta mentre que el vestit implacable de Carles Cuní es va revestir d'una capa blanquinosa... Tant els feia!... estaven tots emocionats que per primera vegada en un plató, val a dir de molt reduïdes dimensions, es tallessin troncs. La fressa eixordadora i la pols va ser un element refrescant i sorprenent que els va fer sortir de la monotonia del treball quotidià de la televisió.

Dolors Grau i Ferrando

Cultura

Activitats del Museu del Dolmen

El professor i doctor en Arqueologia, Narcís Soler, va ser el responsable d'inaugurar les activitats de tardor del Museu del Dolmen amb una conferència sobre l'Arqueologia de Llagostera, que es va celebrar el dijous dia 5 d'octubre a l'Arxiu Municipal. Soler, que va dedicar la seva *tesina* a Can Crispins, va saber transmetre el seu entusiasme per l'arqueologia als assistents que van omplir la sala de conferències. Durant l'acte, es va presentar l'ampliació de l'exposició del Museu i es va repartir un tríptic informatiu.

Les activitats es van completar

amb dos caps de setmana de visites guiades pel també arqueòleg Jordi

Merino, als Monuments Megalítics de Cadiretes i a Solius.

Marta Ciurana

Com ho diem i com ho hauríem de dir?

Si ens paréssim a pensar durant uns segons, ens adonariem que l'adjectiu *inalàmbric*, que ara s'ha posat de moda arran dels telèfons sense fils, no té cap solidesa ni cap base que ens pugui fer pensar que l'utilitzem correctament.

Si posem l'adjectiu sobre la taula i intentem esbrinar-ne la procedència, de seguida veurem que té un prefix *in* que indica negació (també quan diem *inhumà*, volem dir que no és humà, o el que és el mateix, que és una persona cruel, dolenta, salvatge, malentranyada; o bé quan diem *insuperable*, volem dir òptim, perfecte, excel·lent...). Així, doncs, amb aquest *in* ja tenim un antecedent que ens indica que, a l'adjectiu que ve al darrere, li vénen mal dades, i en el cas de l'adjectiu *alàmbric*, mal dades del tot.

Alàmbric ve del castellà *alambre* i, en català, en diem *filferro*. Si, d'aquest substantiu, haguéssim de fer-ne l'adjectiu, el resultat seria "*filfèrric*" i si a sobre li afegíssim el prefix negatiu *in* ens donaria "*infilfèrric*". Com que sembla que aquesta proposició no és factible, quan tinguem a les mans un telèfon o un micròfon *inalàmbrics*, n'hauréem de dir: **telèfon sense fils i micròfon sense fils**.

Laura Jaime

Musicalitza't !

"**M**usicalitzar-se" podríem definir-ho com l'acció d'adquirir una cultura musical. Tothom sap que "el saber no ocupa cap lloc", i doncs? Quan ens hem deixat caure amb la intenció d'assaborir una melosa melodia de Chopin, o un relligam de notes i notes motzartianes? Quan deixarem d'etiquetar, obres clàssiques amb anuncis de mels i cotxes?

I doncs, cap llagosterenc, no aspira a dirigir la filarmònica de Berlin, o simplement teclejar la seva cançó preferida? O, el que és millor, a ningú se li ha despertat allò que s'anomena "**creativitat musical**"?

Doncs, inicia't! Ara pots, amb l'escola de música que el Consell Comarcal del Gironès ha muntat a la nostra vil·la, amb la direcció capdavantera d'una nostra veïna, la Marina Roget. Així doncs, es compta amb la professionalitat musical de la Marina, una enamorada de Tschai-kowsky, entred'altres, que s'endinsa dins la vida i obra dels clàssics, i participa de la seva intimitat, tot escoltant la Barcarola de Hoffmann. I és aquest aire, aquest *glamour* el que vol intentar transmetre a través d'estudis teòrics i pràctics als seus alumnes de l'Aula, on es poden

aprendre els primers passos, per a créixer com a músics. Els primers passos de la carrera oficial de Música, tot completant el Grau Elemental oficial del Conservatori Isaac Albéniz de Girona.

Al pertànyer, l'escola al Consell Comarcal, això ens ofereix a part d'uns aventatges econòmics accessibles, una intercomunicació musical amb altres escoles de pobles veïns, també recolzades pel Consell a través, per exemple, de concerts comunitaris. Per posar una dada estadística, al poble de Farners, hi ha el doble d'alumnes de Llagostera!!. Què vol dir això? Doncs, que som pobres, som pobres en quant a cultura musical tradicional!!, i és que realment, tal i com opina la Marina, en la nostra societat hi ha una prepotència i prioritarisme per tot allò relacionat amb la tecnologia i els interessos econòmics. On són les arts? On són les humanitats?

L'escola es troba ubicada en l'edifici de l'Arxiu Municipal, local cedit per l'Ajuntament, és aprop nostre, és accessible i significa "activitat artística", i de fet tu:

- que t'agradaria entonar les

La professora de l'aula de música sempre atenta a l'acció de l'aprenent per tal de corregir quan sigui necessari, i aconseguir així un millor perfeccionament a l'hora de tocar l'instrument, en aquest cas el piano.

notes d'una melodia donada

- que ets mare o pare i podries donar l'oportunitat als teus fills de descobrir el do-re-mi ara, ho teniu a l'abast, **musicalitzeu-vos!**

FA 100 ANYS...

- L'any 1895 a Llagostera sortí el primer periòdic de la premsa local conegut com: **LA TROMPETA**. Sota aquest nom esperpètic es publicava un periòdic humorístic, quinzenal, de vuit pàgines i amb dos colors, en el qual hi trobem únicament l'ample camp de la literatura amb preferències a l'acudit i al humorisme.

Jenny Burgués i Ribó

Flashos !!!

Alumnes de l'escola de Belles Arts treballant amb il·lusió. La feina però no els impedeix fer sortides com la que varen realitzar el passat mes d'octubre a la "Fundació Thyssen" de Barcelona.

Les botifarres del onze de setembre.

L'escola d'Artesania en plena dansa, fet que mostra les ganes i voluntat dels joves, i no tan joves, per a saber i entendre els misteris de l'art manual.

Com s'aprecia en la imatge en el curs de costura no només es perfecciona el cosir manual, sinó que a més es passa una bona estona, objectiu aquest implícit en tot el curs.

L'Actuació del "Peseta", va fer ballar grans i petits.

FINQUES GALOBARDES

Fivaller, 24

Tel. (972) 83 09 26

Fax: (972) 83 09 00

17240 LLAGOSTERA (Girona)

VENDA I LLOGUER D'IMMOBLES

ADMINISTRACIÓ DE FINQUES

ASSESSORIA JURÍDICA

EDUARD GALOBARDES I JORBA

ADVOCAT - ADMINISTRADOR DE FINQUES

Teatre

"Lo grave es que las gentes que van al teatro no quieren que se les haga pensar sobre ningún tema moral. Además, van al teatro como a disgusto. Llegan tarde, se van antes de que termine la obra, entran y salen sin respeto alguno"

F.G. Lorca

Deixant a part puntuals representacions enllaunades de musicals de gran èxit taquiller i incursions passatgeres en el teatre popular eternament representat, feia temps que Llagostera no gaudia d'una programació teatral continuada i dirigida sense embuts al "gran públic" local. Les butaques del remodelat teatre del Casino demanaven a crits culs àvids d'espectacle i esperit faranduler.

El foc es va encendre amb una modesta representació local, Clara, però no gaire, dirigida per Jaume Romo i interpretada per joves actors del poble, sense gaires pretensions, però amb l'esforç i la puresa d'aquells que comencen a trepitjar l'escenari.

Dies més tard, el 7 d'octubre, va començar la programació de tardor del Teatre Municipal de Llagostera amb el vodevil L'afer del carrer de Lourcine, representada per la companyia gironina Teatre Ardent. Els pocs que vam assistir-hi no vam poder reprimir un esfereïdor sentiment de culpabilitat per estar allí en comptes de gaudir amb l'abultat triomf del Barça. Cada gol que es cantava al bar del Casino era com un recordatori lacerant del nostre error. Havíem canviat -inconscients de nosaltres!- el tip matusser del nostre orgull culé per l'aliment sublim del nostre esperit.

La programació va continuar el 14 d'octubre amb la Coral Saba

Nova, que va interpretar peces d'espíritual negre, populars catalanes i polifonia. El 21 d'octubre La Carota Teatre va presentar el seu espectacle Zic, Zac, Zuc, guanyadora del concurs Diputació de l'any 1994. Els tres dissabtes del mes de novembre hi va haver actuacions del grup de teatre El Safareig amb la comèdia d'embolics Embolica que

Un assaig de "Clara, però no gaire".

fa fort, la jove Coral Xàntica i el Teatre Ditirambe que va oferir l'obra Joc a dues bandes. El Cor Parroquial Llagosterenc va tancar la programació el 2 de desembre amb el seu repertori de polifonia i popular catalana amb acompanyament d'orgue.

L'àmplia proposta d'aquesta programació de tardor, coordinada per Joaquim Aiguabella i amb el mecenatge de la renovada Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Lla-

gostera, no ha fet més que refermar el mal endèmic del públic llausterenc. M'és molt difícil descobrir quines són les raons que impedeixen la gent del poble d'anar al teatre: manca de publicitat?, desacord amb la temàtica?, el nostre gran Barça?, el preu de l'entrada?, la manca de tradició?, el dia equivocat?, els llaços familiars?, les inclemències meteorològiques?, la mandra i l'assecam cerebral?... la resposta, com deia el cantautor, la porta el vent en el seu garbuix de respostes indesxifrables.

M'agradaria acabar recordant Lorca. Ell buscava educar un públic que considerava poc "respectable". Nosaltres, des d'aquest modest vehicle de comunicació tan sols busquem PÚBLIC, aquella cosa tan estranya que pica de mans que fa que l'espectacle funcioni.

Em temo, però, que intentar trencar de manera tan dràstica el sagrat matrimoni del llagosterenc amb el seu sofà és, si més no, una tasca massa dura de carregar per a qualsevol espatlla.

Pin

AJUNTAMENT DE LLAGOSTERA
(GIRONA)

L'Ajuntament de Llagostera us desitja unes Bones Festes

Arxiu Obert

Amb aquest escrit iniciem una sèrie de col·laboracions periòdiques que pretenen donar a conèixer el fons documental de l'Arxiu Municipal de Llagostera (AML).

En aquesta ocasió hem escollit una factura de l'any 1825 que s'ha conservat dins uns petits lligalls anomenats "Comptes dels Senyors Regidors" datats entre els anys 1825 i 1841. Es tracta d'una relació anual dels ingressos i les despeses i dels comprovants d'aquests moviments: els rebuts i les factures.

La gestió dels recursos econòmics de les corporacions locals ha generat una part molt important del volum de documentació dels arxius municipals. A l'Arxiu Municipal de Llagostera s'ha conservat documentació de caire econòmic des de principis del s. XIX.

Tot i que d'entrada pot semblar un tipus de documentació eixuta i poc atractiva, els comptes municipals ens il·lustren bona part del funcionament de l'Ajuntament i ens permeten resseguir molt detalladament quines són les despeses que té i de quins recursos disposa per cobrir-les.

A més aquesta documentació, produïda únicament amb finalitat comptable, ens facilita indirectament informació sobre els temes més diversos.

Aquest és el document escollit:

TRANSCRIPCIÓ

Nota dels treball da Pintar y
rabatra lo rallosa da la tora da Plaça da Baix

y Primo 2 jornals y 2/4 da mestra de	casas	2 ll 11 s 8
Mes e Cophs da gxs y Bal		4 s
Mes 1 canal da calç y Bal		1 l 3 s
Mes 18 Rajols Balan		4 s
Mes per Pintar Bal		2 ll 2 s 6
y Suman lo toal		5 ll 13 s 5

y firmo jo grau Borrell Mestra de
casas

*Nota dels treball da Pintar y rabatra lo
Rallosa da la tora da Plaça da Baix
y Primo 2 jornals y 2/4 da Mestra de Cases 2000
Mes 3 Cophs da gxs y Bal 4 s
Mes 1 Canal da Calç y Bal 1 l 3 s
Mes 18 Rajols Balan 4 s
Mes per Pintar Bal 2 ll 2 s 6
y Suman lo toal 5 ll 13 s 5
y firmo jo grau Borrell Mestra de Cases*

TRADUCCIÓ

Nota dels treballs de pintar i
rebatre el rellotge de la torre de la Plaça
de Baix

i primer 2 jornals i 2/4 de mestre de	casas.....	2 lliures 11 sous
8 diners		
més 3 cofes de guix i val.....	4 sous	
més 1 canal de calç i val.....	1 l 3 sous	
3 diners		
més 18 rajols valen	4 sous	
més per pintar.....	2 lliures 2 sous	
6 diners		
i suma el total.....	5 lliures 13 sous	
5 diners		
i firmo jo Grau Borrell mestre de	casas	

Es tracta d'una nota que presenta Grau Borrell, mestre de cases (paleta), per la feina de pintar i rebatre un rellotge, situat a la torre de la Plaça de Baix (Pl. del Mercat). La factura, com hem dit, és de l'any 1825.

D'aquest breu document en podem treure molta informació:

- l'Ajuntament paga el manteniment d'un rellotge, per tant cal deduir que és de la seva propietat
- l'ofici de paleta és conegut a l'època com a "mestre de cases"
- el nom d'un mestre de cases en actiu el 1825: Grau Borrell
- el preu d'un jornal de mestre de cases
- el preu dels rajols, la calç i el guix
- algunes mesures de l'època: canals i cofes
- la feina feta pel mestre de cases, pintar i rebatre, fa pensar que es tracta d'un rellotge de sol
- l'ús del català en un escrit dirigit a l'administració més d'un segle després del Decret de Nova Planta

Però segurament el que més ens crida l'atenció és el fet de descobrir-nos l'existència d'una torre de la muralla fins ara desconeguda a la Plaça del Mercat.

La presència d'aquesta torre pot ser confirmada mitjançant un altre tipus de document que també es conserva a l'Arxiu Municipal. Es tracta de les Actes del Ple de l'Ajuntament. En l'Acta del dia 12 d'abril de 1857 trobem els següent acord:

"Se presento primeramente un expediente promovido por varios vecinos en catorce enero de mil ochocientos cincuenta y cuatro, en solicitud de que se proceda a la demolición de la torre existente en la calle Mayor de esta villa cuyo asunto devuelve informado el Arquitecto Don Martín Sureda (...) y el que se resuelve se remita al M. G. S. Gobernador para su probación, y consecuente demolición del paredon referido."

La mateixa Acta del dia 12 d'abril ens facilita més notícies de la torre:

"Se presenta tambien un recurso de Silvestre Capdevila de fecha 3 del actual, solicitando se le conceda permiso para reedificar la casa que posee en la calle Mayor esquina Plaza del Mercado y se resuelve se diga la recurrente que hallandose a la aprobación del Gobernador Civil de la Provincia el expediente promovido para el derribo de la torre

unida a su casa se resolverà lo conveniente al tenerse aprobado el citado expediente."

Segons el Padró Municipal d'Habitants de 1857 en aquesta

d'escaló, la qual cosa ens fa suposar que aquest any la torre ja no existeix i tant la casa com la cantonada del c/ Major i la Plaça tenen l'aspecte actual.

Fins a mitjans segle passat aquesta casa tenia adossada una torre de la muralla. En la fotografia, Plaça del Mercat adornada amb motiu de la visita a Llagostera de la Verge de Fàtima el 1951. (AML. Ricard Solà)

casa de la Pl. del Mercat hi vivia Silvestre Capdevila i la seva mullar Francesca Xiberta (o Gibert) naturals de Tortellà amb tres fills Gaspar, Josep i Anna nascuts a Llagostera. La família regentava en la mateixa casa una botiga de robes ("tienda generos").

No tornem a tenir més notícia de la torre, ni de l'autorització del Governador Civil per demuir-la. Sabem però que Silvestre Capdevila l'any 1860 obté permís per col·locar voreres davant de la casa en forma

Molts llagostencs ens hem preguntat quin devia ser el traçat de la muralla medieval que encerclava la nostra vila. Tots coneixem les tres torres que s'han conservat fins avui: dues a la Plaça del Castell i una altra al c/ Processó darrera l'Ajuntament. També es sabut que a l'interior de Can Caciques al C/ Olivareta núm. 23 es conserven restes de dues torres més.

La desapareguda torre de la Plaça del Mercat ens fa pensar en l'existència d'un tram de muralla que enllaçaria aquesta torre amb les de Can Caciques al llarg de l'actual c/ Olivareta. El nom popular d'aquest carrer "rera-mur" (darrera el mur) sembla confirmar aquesta hipòtesi.

Marta Albà i Espinet
Arxivera Municipal

Lletraferits

HA NASCUT UNA REVISTA

Com un brot de primavera
qu'esclata verd i ufanós,
ha nascut a Llagostera
un mitjà de difusió
portador de mil promeses
de puntual informació.
Ha brollat ple d'il·lusions,
ple de vida, lluminós,
com un sol de matinada
amb l'aroma i la frescor
d'una prosa ben cuidada,
missatgera, sense por,
de la vida vilatana.
Imatge de mil colors,
melodia inacabada,
simfonia quotidiana
d'un poble meravellós,
que riu, i plora, i canta,
i treballa, amb l'enyorança
d'arribar al jorn joïós
de trobar damunt la taula
un mos de pa, bona vianda
acompanyant el porró
i la revista estimada.

Joan Sagué
Octubre, 1995

La feina de l'home en aquest món
és poca:

veure, defallir, córrer, ser i estar,
preocupats per si el nostre caminar
trepitja la terra que ens pertoca.

La ment, museu de mil foteses,
manté invicte el desig de saber
la realitat del somni de la fe
i les mil preuades subtileses.

Però quan el desig és impotència,
el pes de l'interrogant ignorat
aixafa la fe i la voluntat
ensorrant el castell de la paciència.

I així, sense cap mena de consol,
ens veiem abocats al martiri
de no saber qui va encendre el ciri
ni qui serà, plorant, el nostre estol.

El súcube verdós, 1990.

Crònica d'una tarda traspasada de
llum
d'una catifa de llum despenjada.
Voldria saber com vesteix l'hivern
perfumada d'estiu i de viatges
per trajectes fotònics que m'arriben.
-La solidaritat, olvídala...- digué.
Voldria saber com vesteix l'hivern
aquesta perversió de paraules.

Potser és una ombra de més, una de
tantes.

Podria oblidar-la però no la oblidó.
I persisteix i s'instal·la a casa meua.
Vestida de no-res, despullada de tot
té coherència encara per moltes
altres aigües
que poden sadollar
abocadors de somnis

Albir

No sé de donde viene
la culpa en ti
... pero se irá.

No se quien marcó con fuego
en la fibra última
de tu corazón
la angustia,
pero se irá.

Floreces como el loto
entre estancadas aguas
y no te enturbian
por que no son de ti,
ni la culpa, ni la angustia,
ni el rencor.

Y está la luz,
ya en ti
y el orden, y la paz,
... y la paz.
y todo el mal,
y todo el bien,
... elige el bien.

Y el silencio ya está en ti,
y no es de pena
ni temor,
es de regocijo
y de perdón,
perdónate sin miedo,
tu corazón está bailando
la melodía suprema
... aceptación.

No sé de donde viene
la culpa en ti,
pero se irá.

Antártida.

L'arbre de Nadal

Hola!. Ja és Nadal i us vull explicar com és un dels convidats que arriba cada any a casa meua per aquestes dates. Aquest amic es diu Avet i és molt callat. Ell va arribar fa una setmana cap als voltants de Santa Llúcia i es quedarà fins passat Reis. Sí, heu endevinat qui és, el mateix amic que és a casa vostra cada any per les festes nadalenques: l'arbre de Nadal. A moltes cases occidentals és una tradició molt antiga, i l'atrafegament de decorarlo, una festa per a grans i petits.

L'avet és una conifera com els pins, els xipresos i els cedres que veiem als jardins i boscos que ens envolten. Ve d'una família repartida per l'hemisferi nord, que està formada per 50 membres i que l'anomenem Abies. L'origen del seu nom per a uns és llatí, de la paraula *abeo*, que vol dir créixer en alçada, i per altres greg de *a*. -sense i bios- vida referent a la longevitat dels avets. A cada àrea geogràfica podem trobar diferents espècies i varietats d'abies; per exemple, l'Abies alba és originari d'Europa, l'Abies nordmanniana es troba als boscos del Caucas i l'Abies pinsapo el podem localitzar en els boscos del sud de la Península Ibèrica. També tenim híbrids que són creuaments entre dues espècies i en tenim un de català. Sabeu com es diu? Doncs, sí. Ho heu tornat a endevinar. Es diu Abies masjoanni i és originari d'Espinelves. Aquest avet gironí va aparèixer al viver del senyor Masjoan i és un creuament natural entre un Abies pinsapo i un Abies nordmanniana.

De vegades, també l'arbre de Nadal pot pertànyer a la família de les Píceas, les quals també són coníferes i es diferencien de l'Abies en la disposició de les pinyes. Les píceas les tenen pendulars i els abies les tenen col·locades a sobre les branques mirant cap amunt. Tant els avets de la família dels Abies com els dels Píceas són ben plantats i molt perfumats. Les fulles són petites i perennes. Són arbres exemplars que poden arribar a 65 metres d'alçada i viure fins a 500 anys.

Adéu a tots, només vull recordar-vos que, si teniu oportunitat, compreu un arbre de Nadal amb barrells, que el regueu i col·loqueu un plat sota el test, que l'heu d'omplir d'aigua cada dos o tres dies; i procureu que no passi massa calor. Un cop passat Reis, informeu-vos d'on podeu plantar-lo i, després, a l'estiu, aneu a visitar-lo i a regar-lo. Bon Nadal a tothom.

Mª Teresa Puértolas López

L'Òstia

-L'òstia, què dir d'ella...?

-podríem dir...

-Sí !!!

-És rodona i no vola.

-És rodona i s'engull.

-pot aparèixer en forma de mà !!!

-Sí, aleshores fa mal.

-Escolta, quan fa de l'última?

-L'última què ?

-L'última òstia...si, l'última òstia que vas...

-no, no, no ho sé quan va ser l'última òstia...

-”Collons”...quina pregunta més bèstia, no...?

-Ha !!! però quina de les òsties, perquè hi ha òsties i òsties, saps? Hi ha l'òstia que engulls quan tens 8 o 9 anys però... també hi ha la famosa expressió “òstia, quin cotxe” o “mira que et foto una òstia”.

-Sí, la gent fa ús de l'òstia com si fos tan normal.

Exemple...”Òstia, quina casa o aquesta casa és l'òstia”

-Si pareu atenció, perquè una casa és l'òstia? o un cotxe, o alguna persona?

-Doncs bé, l'òstia, símbol suprem de l'església i cos de crist, és un element únic, element d'un incalculable valor espiritual. És aleshores i a partir d'aquí quan la gent associa l'òstia amb els objectes i en comptes de dir “aquesta casa és superguay” o “aquest cotxe és inmillorable”, diuen “aquesta casa és l'òstia...i amb això ja està tot dit. Bona nit i tapa't.

*Corb Volador,
nocturn però no cec. He!!!*

LA BARRETINA

La barretina és una peça de llana o estam de punt, en forma de bossa llarguera per posar-se al cap. D'origen incert, alguns autors han vist en ella una derivació del barret frigi i d'altres, d'una peça eminentment mediterrànea.

Ha estat la peça més típica de la indumentària tradicional masculina, especialment entre els pastors, la gent de mar i els pagesos, però també havia estat popular a les Illes Balears i altres contrades mediterrànies. És anomenada gorra a diverses comarques com l'Urgell, Pallars, Ribagorça, el Penedès, el camp de Tarragona i Andorra. La barretina hom la pot dur deixada anar o bé plegada damunt el cap se'n diu barretina plana si és plegada per davant i barretina de garbí si és plegada de gairell. Si és deixada anar enrera se'n diu barretina llarga, i si és aixafada de la punta, se'n diu barretina de niu.

La barretina pot ser de diferents colors si bé la més típica és la vermella. Si té un color moradenc se'n diu "barretina musica", pròpia del Camp de Tarragona, de la Conca de Barberà, de la Ribera d'Ebre i del Segrià. Segons el color del folre - que pot ser negre, blanc o verd - és anomenada barretina de dos intencs o de dos cairells.

També han existit altres menes de barretines com la d'escórrer fesols -petita de forma cònica i amb una borla al cap- la de "mariner" -vermella i curta- "la de capellà" -que era la de seda negra- la de "xeixa". que hom duia per dormir, i la de "notari" -barret petit i fosc, amb ratlletes al voltant del front.

Des de finals del segle passat, la barretina va anar desapareixent com a peça d'indumentària; el poble preferí la boina o la gorra de visera. Quedà llavors relegada a algunes persones més aferrades als costums tradicionals -a la Garrotxa i altres comarques de muntanya, encara la duïen normalment a començaments del segle actual- o, com en el cas dels pastors, que fins la feien servir de bossa. Sempre, però, ha estat confeccionada de llana i feta amb agulles llargues com les de fer calça, no havent-se utilitzat ni de feltre ni de materials plàstics moderns, ni de pell de cap mena.

Ja des del segle XIX, la barretina esdevingué un símbol de catalanitat. L'havien portada també els pagesos de la Guerra dels Segadors o els combatents de la Guerra dels Gorretes, al segle XVIII, dels rossellonesos contra França, com algunes forces catalanes de les que lluitaren contra els francesos als segles XVIII i XIX, i també alguns miquelets.

En portaren els voluntaris catalans que acompanyaren el coronel Joan Prim a Madrid l'any

1843, i també les forces republicanes del coronel Victorià Amatller que actuaren per terres empordaneses l'any 1848. Però la seva popularitat s'afermà arran de la guerra d'Àfrica, el 1860, en la qual prengueren part molt destacada els voluntaris catalans del general Prim que duïen uniforme blau i barretina vermella.

El seu retorn victoriós a Barcelona motivà un clima d'exaltació patriòtica. Clavé donà a conèixer la seva composició "Els nets dels Almogàvers" i foren publicades poesies en les quals s'exaltava la barretina com a distintiu del valor català, com és ara "La roja barretina catalana" (1860), de Maria Josefa Massanes, i "La gorra vermella" (1860) d'Antoni Bofarull.

Jacint Verdaguer que es presentà a recollir el premi dels Jocs Florals del 1865 duent barretina, la recorda en les seus poemes "La Plana de Vic i l'Empordà" i els seu poema "La barretina", escrit al balneari de la Presta a Prats de Motlló, li valgué l'Englantina als jocs Florals de 1880 i el títol de Mestre en Gai Saber. La composició esdevingué molt popular i, musicada pels Alió, Lambert i Rodareda, fou cantada sovint en aplecs i pelegrinatges.

Fou en aquest temps, quan es començava perdre com a peça de vestir de la gent del poble, dels pagesos i mariners, que fou utilitzada com a distintiu de catalanitat: els assistents a la gran manifestació proteccionista del 1882 a Barcelona portaven barretines vermelles, com també a les manifestacions catalanistes del 1897, i amb barretina eren cofats els personatges que simbolitzaven les populars revistes catalanistes "Cu-Cut" (1902) i "En Patufet" (1904). "La barretina" és el títol d'un setmanari literari i polític catalanista que es publicà a Barcelona els anys 1868, 1873, 1882, 1887-1898 i del 1903 al 1904. L'evolució ideològica d'aquest periòdic és una prova que el simbolisme de la barretina era acceptat per totes les tendències del catalanisme, des dels republicans fins els carlins.

Al segle XX la barretina ha quedat reduïda a símbol d'un catalanisme més aviat folclòric: la porten els Cors de Clavé, els Xiquets de Valls i algunes colles sardanistes. Tot i això algunes figures de Catalunya han volgut mostrar-se en públic cofats amb la barretina. Així ho han fet Pau Casals, i els pintors Picasso i Dalí.

Fèlix Sureda Gotarra

Bon Profit !

Per cap d'any... RAP AMB ESCAMARLANS I GAMBES (O LLAGOSTINS) (per a 4 pers.)

Ingredients:

1 Kg. aprox. de cua de rap,
8 escamarlans,
8 gambes o llagostins,
2 pebrots vermells,
1 copa de conyac,
farina, sal i oli.

Ingredients Salsa de Tomata:

600 grs. de tomata madura,
oli, sal, pebre, alls i sucre.

Ingredients Picada:

4 grans d'all,
150 grs. d'ametlla torrada,
1 llesca de pa fregit,
1 got de vi blanc.

ELABORACIÓ:

Preparem la salsa de tomata pelant les tomates madures i traient les granes. Escalfar en una cassola una mica d'oli, afegir-hi els alls i les tomates ben picades, un pols de pebre i un pols de sal fins que la salsa quedi al gust. Per fer la picada agafem un morter i hi posem els alls, les ametlles torrades i el pa fregit. Una vegada ben picat, ho lliguem amb la copa de vi blanc.

En una cassola de terra, a part, hi posem el pebrot vermell tallat a tires gruixudes. Tallem el rap a rodelles, el salem, l'enfarinem i el fregim per les dues cares a la cassola on hi teníem el pebrot fins que quedi ben rosset. Hi afegim els escamarlans i les gambes o llagostins, ja salats, i flamegem la cassola amb una copa de conyac. Un cop flamejada, afegim la picada en aquesta cassola on s'està coent el peix. Tot seguit hi afegirem la salsa de tomata i ho posarem a coure tot junt al forn una mica calent (uns 200°) durant uns 10 minuts.

Es pot servir a la taula amb la mateixa cassola de terra. I per acompanyar un bon vi blanc d'origen empordanès.

CA'L DEGOLLAT

CRANCS DE RIU (per a 2 pers.)

Ingredients:

600 g de crancs
2 tomates
ceba
1 fulla de llorer
1 bitxo picant
caldo de peix (fumet)
un polsim de farina

ELABORACIÓ:

Netegeu els 600g de crancs i poseu-los a fregir en una cassola durant 5 minuts. Simultàniament, en una altra cassola feu la salsa que consta de: els 2 tomàquets, la ceba picada, la fulla de llorer i el bitxo picant que es fregeixen fins a enrossir la ceba, moment en què s'hi posa el caldo de peix (fumet); deixeu-ho reduir i afegiu-hi un polsim de farina per lligar la salsa. Tot seguit s'hi afegiu-hi els crancs i deixeu-los 5 minuts a coure junt amb la salsa.

Serviu-los en la mateixa cassola a la taula i bon profit!!!

EL SOPLUIG

Menjars "CAL DEGOLLAT"

☎ 83 01 29
83 11 25

Carrer Sant Feliu, 55
17240 LLAGOSTERA

Us desitja Bones Festes !

FORN DE PA - PASTISSERIA ANTONI GARCIA

EL NOSTRE PA DE CADA DIA

C/. St. Feliu, 17 - Tel. 83 05 01
LLAGOSTERA
R.S.I. 20.18.159 GE

Us desitja Bones Festes !

**Us desitja
un
Bon Nadal !**

C/Pocafarina, 21
Telèfon (972) 83 09 45

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

tipografia **FFSET**

Gràfiques Costa Brava

Camprodon, 82 • LLAGOSTERA • Telèfon 83 02 71

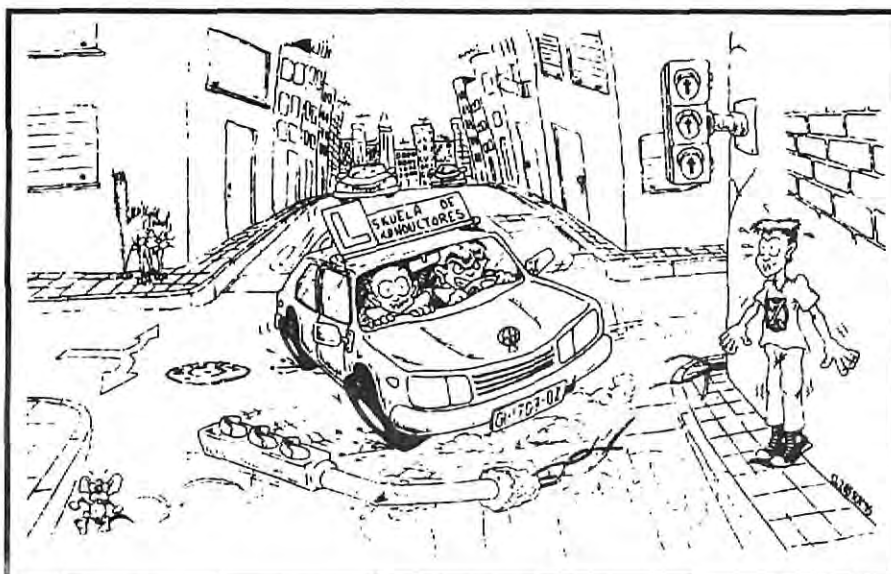
LAMPISTERIA

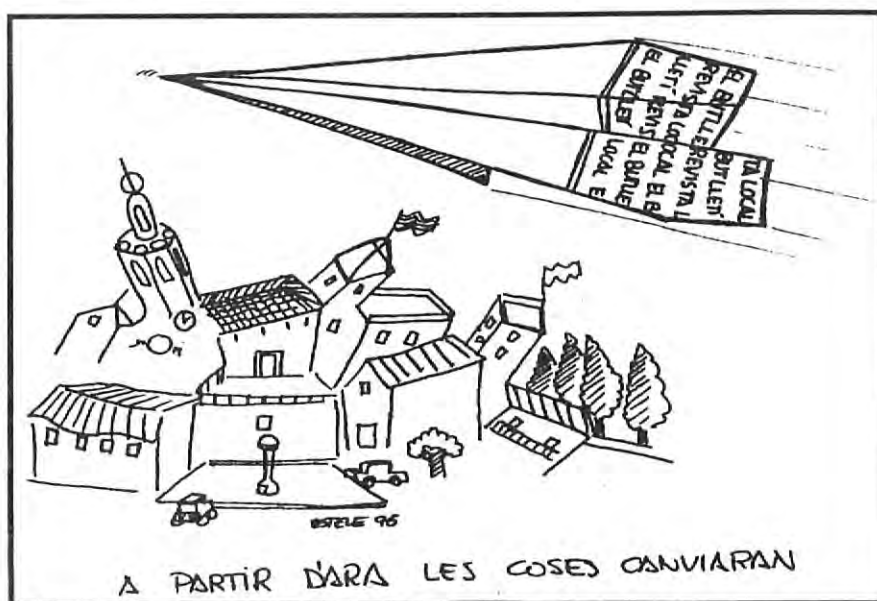
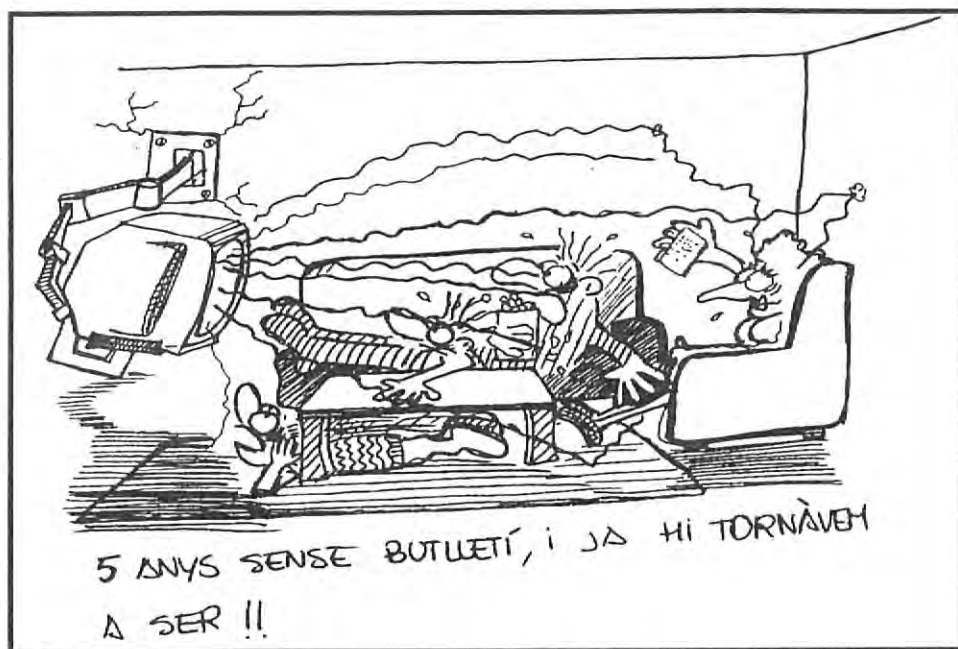
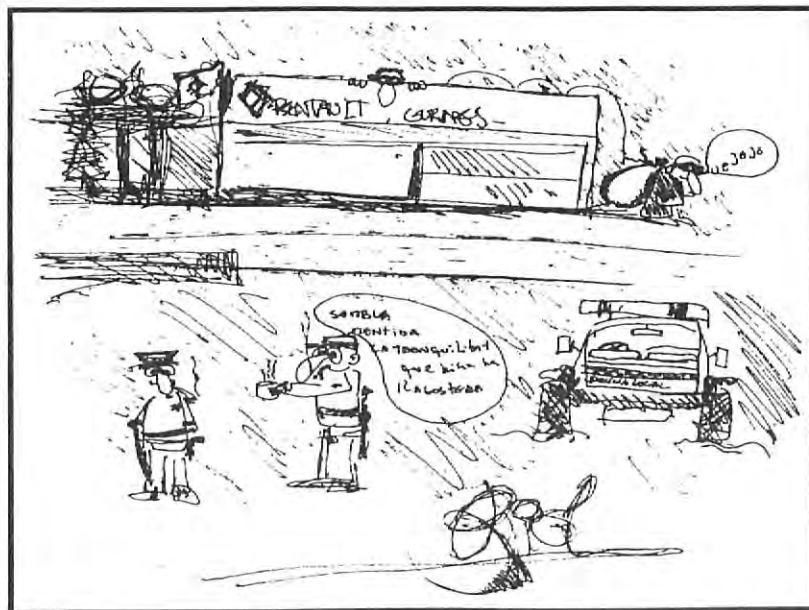
J. FA

Es fan instal.lacions
de gas i les revisions
obligatòries

Passeig Pompeu Fabra, 49
Telèfon (972) 83 03 64
LLAGOSTERA

Gresca

Registre Civil de Llagostera.

NAIXEMENTS:

<u>DIA NAIXEMENT</u>	<u>NOM NADO</u>	<u>NOM PARES</u>
3 setembre	Albán Sherifi Rodríguez	Selim i Fuensanta
7 setembre	Adrià Raurich Atienza	Francesc X. i Isabel
19 setembre	Yaiza Calderón Torrejón	José M. i Isabel
19 setembre	Aaron Mensen Martínez	Hendrikus i Núria
21 setembre	Grau Torres Albá	Lluís i Marta
24 setembre	Natàlia Ros Haro	José i Manuela
27 setembre	Nora Roig Barceló	Andrés i M ^a Mercedes
10 octubre	Ñuma Biyaé Sumarech	Dembo i Setou
20 octubre	Albert Restrudis Rufi	Josep i Roser
20 octubre	Mariona García Rufi	Ramón i Montserrat
7 novembre	Sergio Tamayo Benítez	Pedro i M ^a Inés

Albert Restrudis

Grau Torres

MATRIMONIS:

<u>DIA CELEBRACIO</u>	<u>NOM NUVIS</u>
2 setembre 95	Vicens López Sánchez d'Hostalric i Gemma Tintinà Colomer de Llagostera.
9 setembre 95	Santiago Camps Julià de Palafrugell i Montserrat Álvarez Díaz de Llagostera.
10 setembre 95	Jose M ^a Rodríguez Guzmán de St. Antoni de Calonge i Sonia Millán Pérez de Llagostera.
16 setembre 95	Roberto Quer Quitana de La Cellera de Ter i Anna M ^a Estañol Masaguer d'Arbucies.

16 setembre 95	Albert Lladó Martínez de Girona i M ^a Lluïsa Martínez Prada de Girona.
17 setembre 95	Sergio Descayre Solanas de Llagostera i Lidia Torres Muñoz de Llagostera.
23 setembre 95	Marcos Ortega Cairol de Llagostera i M ^a Carmen Flores Ruiz de Llagostera.
5 octubre 95	Antonio Paris Taurà de Girona i Montserrat Capdevila Cabarrocas de Llagostera.
8 octubre 95	Juan Saurí Masgrau de Llagostera i M ^a Lourdes Ramos Nadal de Llagostera.
14 octubre 95	Juan Duran Invernats de Llagostera i Montserrat Dalmau Menció de Llagostera.
14 octubre 95	E. Javier Llao Mera de Las Palmas de Gran Canaria i Concepción Triguero García de Llagostera.
21 octubre 95	José López Pérez de Llagostera i M ^a Luisa Santos Raurich de Llagostera.

DEFUNCIONS:

<u>NOM</u>	<u>DATA DEFUNCIO</u>	<u>DATA NAIXEMENT</u>
Francisco Díaz Colomera	23-9-95	8-11-1926
Miguel Codolar Vallmajor	24-9-95	7-11-1913
Emilio Rabassedas Vicens	3-10-95	19-8-1915
Dolores Iglesias Bardi	10-10-95	30-6-1905
Luis Gispert Esteba	10-10-95	6-4-1923

Granja

Especialitats en:
Xocolates, Cremes, Entrepans...

Dolors Carreras

Joan Maragall, 10
Telèfon 80 54 37

17240 **LLAGOSTERA**
(Girona)

Crítica i autocrítica sobre el Casino

Avui és un grandia. Llagostera torna a tenir un mitjà de comunicació escrit i els lletraferits podem practicar la teràpia de l'autoreflexió despullant públicament sentiments i neguits, esperances i frustracions. Des que el desembre de 1990 es va editar l'últim Butlletí han passat cinc anys que no han canviat el món però que sí ens han demostrat que de les cendres en pot reviscolar el caliu. La gent que treballa en aquesta nova revista ha estirat el cordó umbilical que vam deixar en el nostre comiat i ha començat un nou cicle. La vida continua.

Més que una entitat

Quan vaig saber la bonanova de la revista, es va comentar que probablement la redacció s'instal·laria en alguna dependència del Casino. I vaig exclamar: "finalment anem pel bon camí". Feia poc havia rebut les interessants reflexions que el president del Casino, Pompeu Pascual, havia exposat en l'assemblea de socis del 6 de juliol passat. Pensava que alguna cosa començava a canviar en l'entitat decana del poble, però sense saber exactament perquè la revista s'ha ubicat en els baixos de l'edifici de "la Caixa" al carrer Migdia fent

companyia a la primera mesquita del culte dels nous llagosterencs.

Desconec les converses. Només que es parlava del local de la biblioteca i que els problemes vindrien per raons d'horari -el conserge vol plegar d'hora- i per l'eterna qüestió de si els membres de la revista són o no socis de l'entitat.

La carta d'en Pompeu Pascual apuntava gairebé tots els mals que ha patit i pateix el Casino. Els analitzava fonamentalment a partir del conveni signat amb l'Ajuntament per rehabilitar el cinema-teatre i apuntava la necessitat que les institucions ajudin a mantenir aquest patrimoni, i té tota la raó.

Ara bé, tot i el meu desconeixement de com van anar els fets, el resultat final és un altre error històric. El Casino necessita com el pa que menjem acollir aquesta mena d'iniciatives. Les instal·lacions continuen infrautilitzades i no es poden deixar passar més oportunitats. Tinc entès que a la sala de la biblioteca si fan classes de piano per a nens i nenes. Això és un pas endavant. Una mainada que entra al Casino potser per primer cop, uns pares i mares que els van a portar i a recollir, una activitat que porta dinamisme i que s'ha d'aprofitar fent

concerts i creant interès del món de la música.

Des dels 14 anys que sóc soci del Casino, és a dir, ja en fa més de 25, i mai he vist una clara voluntat d'obertura. Recordo les discussions bizantines amb el Bell-Matí dels anys 75/76. Formava part de les dues juntes i intentava comprendre els arguments d'uns i altres, però les postures eren irreconciliables i la meua dualitat també. No va ésser així i amb els anys, tot i que el Bell-Matí ja era un altre, també va acabar marxant-ne i aixoplugant-se en el Pavelló.

El Casino és més que una societat per Llagostera. Hauria de ser el pare i la mare de la majoria de les entitats locals. Té tota la raó en Pascual quan explica els canvis infraestructurals que hi ha hagut en el poble: els pubs, el poliesportiu, la llar dels jubilats i l'oferta lúdica s'ha diversificat enormement. Però en aquells anys tot això no hi era i tampoc es va avançar gens. Hi havia prepotència a la junta del Casino i impulsos contestataris descontrolats a la macrojunta del Bell-Matí.

Hi ha moltes maneres de treure rendiment a les instal·lacions del Casino i això no ha de passar perquè els beneficiats siguin només socis.

PATRICK BLARIAU
NIF. X-0564353-W

DISC - MUSIC
PATRICK
VIDEO CLUB

Bones Festes !!

Fotos Vall-llosera

Carrer Sant Feliu, 22
Telf. (972) 83 03 15

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

La política de captació de nous associats s'ha de fer a partir d'oferir avantatges i en aquests moments només pots cotitzar al Casino per voluntat de col·laborar a mantenir dempeus aquesta institució llagosterenca, però això, com assenyalava el president, resulta insuficient perquè només les obres de manteniment s'enduen el pressupost. Ara bé, si el Casino avui travessa una situació econòmica difícil és a causa de la reforma de la discoteca. Sens dubte que era necessària, però es podia haver fet de manera més senzilla i sense hipotecar l'entitat d'aquesta manera. La rehabilitació del cinema és l'exemple a seguir.

Part del problema també és atribuïble al conjunt dels socis que no participem de la gestió de l'entitat. Ens inhibim de les dificultats i no participem de les activitats que si puguin celebrar-hi. Acceptem amb cofoïsmo o indiferència la quota mensual i aquí s'acaba tot. Deleguem la nostra representació a la junta i no ens preocupem de res més. Sinó quin sentit té tot plegat? Els membres de la junta hi són per voluntat pròpia, per tant han d'assumir els seus actes, reconèixer els errors i explicar bé el treball realitzat.

El Casino té múltiples possibilitats i

tampoc és només una qüestió de diners. Amb un xic d'imaginació de teatre-Casino podria tenir una programació estable al llarg de l'any i tan plural com es vulgui: teatre, cinema, música, conferències, tertúlies, etc. Les sales de dalt, podrien acollir un parell d'exposicions mensuals -el Casino tindria en aquests moments un interessant patrimoni amb fons d'art si s'hagués seguit aquesta política- ja sigui de pintura, escultura, gravat, fotografia, còmic, dibuix, etc. I això es podria acompanyar de cursets pràctics que a vegades podrien dirigir els mateixos artistes. Els expositors tan poden ser gent del poble -a la nostra anual Festa Major és pràcticament impossible veure les evolucions dels pintors i s'hauria de pensar en altres fórmules- com de fora. En aquests moments, un dels principals problemes dels creadors, a part de l'econòmic, és poder mostrar el seu treball.

Tot plegat quatre idees que es poden valorar o rebutjar. Hores d'ara no sé si s'ha format una comissió d'estudi que proposava Pompeu Pascual per definir els termes de col·laboració entre l'Ajuntament i el Casino. Penso que aquest és un problema secundari, fàcil de resoldre

si algú no pretén buscar els tres peus al gat. El futur del Casino passa per ser atent a les propostes socioculturals que es vagin generant en el poble. Seria molt important que la vintena de joves que hi ha a la nova revista es reunissin setmanalment al Casino i no pas el fet que siguin o no socis. Les contraprestacions vindran després, han de ser perfectament negociables sempre i quan imperi el sentit comú.

Joan Ventura i Brugat.

Servei de pneumàtics
Nacionals i d'importació
Llantes d'Alumini
Cargols Anti Robatori
Recanviutats

Tel. 80 50 85

C/. Ramal, s/n

C.I.F. G-17217698

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Carrer Lleida, s/n

Telèfon 83 00 20

LLAGOSTERA

LLIBRERIA
MATERIAL ESCOLAR

RAMONA FRIGOLA

*Us desitja
unes Bones Festes!*

C/Ganix, 14
Llagostera (Girona)

Telèfon 83 03 84

**Excavacions
VIÑOLAS PUIGMOLÉ, S.L.**

*Us desitja
unes Bones Festes!*

NIF B-17431859
C/Mas Sec, 60 Baixos 17240 LLAGOSTERA

EMBOTITS ARTESANS

J. & V. Miquel SC.

C/ Almògavers, 13 - Tel. (972) 83 02 99
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Seguros CATALANA
OCCIDENTE

gent segura

*Bon Nadal!
1995*

Mercè Salvadó i Berenguer

Carrer Angel Guimerà, 21 Tel/Fax 972/ 80 53 70
17240 LLAGOSTERA Tel Par 972/ 83 04 45

LLIBRERIA
PAPERERIA

MALLORQUÍ

FOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINES

Passeig Pompeu Fabra, 21
Telèfon 83 03 33
LLAGOSTERA

- * ELECTRODOMÈSTICS
- * VIDEO
- * TV. C.
- * SÓ

ELECTRODOMÈSTICA
JULIÀ

C/ Pau Casals, 16
Tel. (972) 83 02 23

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

51 Llagosterencs a la llista provisional de candidats a jurat

El passat 23 de novembre va entrar en vigor, rodejada de polèmica, la llei orgànica 5/1995 que reintrodueix la institució del jurat en el sistema judicial espanyol.

La confrontació entre els partidaris i els detractors d'aquesta instauració està servida, i així ho ratifiquen diferents estudis que han posat de manifest les valoracions contraposades per part de la població en general, que sembla força favorable, i dels jutges i advocats, que són força més reticents. També s'ha detectat una forta connotació ideològica -es troben més detractors entre les persones d'orientació conservadora- així com una relació directa entre una actitud desfavorable i l'edat.

Però, a banda de concepcions pro o antijuradistes, sembla clara la impregnació democràtica del Tribunal del jurat:

- En cada període de llibertat de la història de l'Estat espanyol s'ha creat la institució del jurat. Així es va instaurar des de 1820 fins 1823, restablerta l'any 1837 fins 1845; novament restaurada l'any 1855 fins 1856 i l'any 1864 fins 1867; admesa des de 1872 fins 1875, i des de 1888 fins a 1923. Finalment reapareix en la 2a. República.

- la Carta Magna, que va ésser aprovada per les Corts Generals el dia 31 d'octubre de 1978 i ratificada per referèndum el 6 de desembre del mateix any, estableix en el seu article 125 el dret dels ciutadans a participar en l'Administració de justícia mitjançant aquesta institució (participació directa, enfront de la participació representativa de les eleccions).

Sembla clar, doncs, que aquest "dret a/deure de ser jurat" ens familiaritzarà molt més amb els engranatges de la justícia. I si no que ho preguntin a les vint-i-dues dones i vint-i-nou homes -tots ells llagosterencs- que el darrer 29 de setembre van ésser escollits per sorteig a la seu de l'Audiència Provincial de Girona, per formar part de la llista de candidats a jurat (5.000) d'aquesta demarcació:

Antonio Aguilera Moreno
Pilar Basart i Carbó
Jesús Calderón Serrano
Félix Cayuela Murcia
Margarita Costabella Fuste
Carles Font i Esteve
Roberto González Plaza
M. Eugènia Llinàs i Tarrés
Juan Martín Gálvez
Joaquim Miquela Arbusé
Francesc Nuell i Moll
M. Àngeles Pérez Medaña
Llorenç Puigmolé Mulleras
Rosa A. Rio López
Pilar Sabat i Xirgu
Josep Soliva i Camps
Albert Ventura i Mora

Narcís Amat i Ruiz
Núria Boada i Boada
Valentí Capdevila i Batlle
Joan Coll i Bueno
Carles Dilmer i Fabrellas
Pedro Gallardo López
Lourdes Gurnés i Selis
Maria López García
Jorge Masnou i Resino
Andrés Montiel Montiel
Rafaela Osuna Muñoz
Isabel Plaja i Paradedà
Josep Ramonet Cabarrocas
M.D. Rodríguez de la Paz
Estefanía Sánchez Moya
Anunciación Tirado Aguado
Josep Vila i Carreras

Olga Avellaneda i Noguera
Mónica Breto Pérez
Pilar Casals i Deulofeu
Rosa Comas i Pijuan
Joaquima Fàbrega i Arnau
M. Àngela Genobé i Plà
J. Maria Jordà i Aymerich
M. Jesús Malagón Sánchez
Tomás Mena Guijarro
Tránsito Moyano Rubio
Xavier J. Parés i Parés
Montserrat Prim i Collell
José A. Remuñán Pinelo
Mònica Ros Cantalejo
Carlos Serrano Córdoba
Josep Turón i Rabassedas
Narcís Viñolas i Plà

La llista definitiva de candidats (després d'al·legar incapacitat, incompatibilitats i/o excuses establertes legalment) si tenim en compte que les dades publicades a finals de novembre indiquen que entre un 25 i un 30% dels escollits demanen poder excusar-se (bàsicament per ésser majors de 65 anys o per patir un trastorn greu per raó de càrregues familiars) pot reduir a uns quaranta el nombre de llagosterencs que acabaran participant en el jurat el proper 1996.

ESPÀRTAC I ELS PLENS

La lluita de gladiadors és un espectacle que des de sempre ha complagut els públics més diversos i exigents. És probablement per aquest motiu que en els darrers plens la concurrència s'ha incrementat sensiblement.

Sàpiguen aquells que tenen la temptació d'assistir a les properes sessions que es trobaran amb un espectacle dur, gens recomanable per a les persones d'ànima sensible. És possible que no resisteixin la tensió i que els incomodin els embats dialèctics dels contendents, les rèpliques despietades, l'agressivitat que, encara que soterrada, esclata inexorablement en els debats.

Pensin però que és precisament això, la sofisticació dels instints primaris, l'endolciment de la violència que sorgeix entre els que defensen opcions i opinions diverses, la formidable victòria de la civilització. Massa vegades al llarg de la història, en massa indrets ara mateix, les diferents concepcions del món, els interessos oposats, s'han resolt a cops de destrial. Afortunadament per a tothom i en especial per als nostres representants, els combats que cada darrer dimecres de mes es celebren a l'amfiteatre de la sala de plens són incruents, si prescindim

dels efectes secundaris que les irritacions contingudes puguin tenir sobre el sistema nerviós dels regidors.

Però com afirmaria Espàrtac si hagués nascut dos mil anys més tard, perquè aquesta organització civilitzada de la societat esdevingui real, és bo que el poder, sigui quin sigui, es sotmeti al control de l'oposició, i tot, absolutament tot, pugui ser debatut i reconsiderat. A la palestra i a fora, és clar.

Això són obvietats, certament, però obvietats que sembla apropiat recordar per allò dels frares i les candeles.

La legitimitat que atorguen els vots no ha de degenerar en una concepció patrimonial de l'Ajuntament i encara que es disposi de majoria absoluta cal tenir sempre present que governar no és manar. És tan natural que els regidors del grup majoritari maldin per governar com que els minoritaris s'escarrassin a exercir l'oposició. Això és la democràcia i la resta són històries de romans. Aquell que des del poder local hagi gosat retreure a un ciutadà la utilització de l'oposició per portar una protesta al ple, ha comès un crim de lesa democràcia i se l'hauria de condemnar a una penitència se-

vera. Copiar "no hi tornaré" dues mil vegades o resar cinquanta "avemaries" com a mínim. I aquell que està persuadit que els que no estan amb ell estan contra seu, comet un pecat mortal continuat, i si no fa propòsit d'esmena, ni Déu podrà alliberar-lo del foc etern.

Es pot ser rigorós o fins i tot intransigent en la defensa de les pròpies opinions, però convé viure la democràcia municipal jugant net i respectant els altres encara que no siguin afins. Aquesta ha de ser una noble lluita de gladiadors armats únicament amb la força dels arguments. Les espases i els tridents tot i ser eines amb un gran poder de convicció, haurien de quedar-se a casa.

A l'Espàrtac, si fos viu, li agradaria que fos així.

Enric Ramionet

**ANUNCIEU-VOS
AL
BUTLLETÍ !!!!**

Pavimentos continuos de Hormigón

PAVIMENTOS Y CONSTRUCCIONES LLAGOSTERA, S.L.

Especialidades: Industrias, Aparcamientos, Instalaciones Deportivas,
Supermercados, Laboratorios, Urbanizaciones . . .

BONES FESTES !!!

Avda. Canigó, 8

Tels. (972) 83 02 26 - 83 05 64

17240 LLAGOSTERA (Gerona)

**ELECTRODOMESTICS
CABARROCAS**
Pg. Pompeu Fabra, 1
Telf. 83 03 25
17240 - LLAGOSTERA

TABACS

MONTSE PLENSE SENDRA

N.I.F. 40167215-S TLF. 972-83 05 28

C/ Camprodon, nº 10

17240 LLAGOSTERA (Girona)

**Fusteria
ROIBA, S.L.**

C/ Barcelona, 5
Telèfon 83 08 20
Fax: 80 52 69
LLAGOSTERA

**Cuines
ROIBA, S.L.**

C/ Barcelona, 12
Tel i Fax: Botiga 80 52 69
Taller 83 08 20
LLAGOSTERA

TV - Video - Hi-Fi
Aire Condicionat
Electrodomèstics
Antenes Parabòliques
Calefaccions

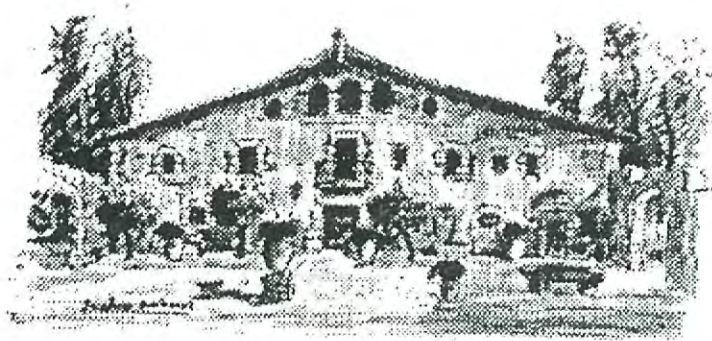

INSTAL.LACIONS RUFÍ - RESTRUDIS, S.L.

C/Jaume I, 12 - Tel. 80 50 91 - Fax 80 53 07
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 83 11 76

Art & Disseny
estudi de disseny grafic

c/ Barcelona 4
17240 Llagostera (gi)
tel 972 831224

RESTAURANT

Hostal Mas Roure

Ctra. Vidreres a St. Feliu

17240 LLAGOSTERA

**RESERVA DE TAULES PER CAP D'ANY
(PLACES LIMITADES)**

TEL. 83 12 02

TANQUEM EL DIA 24 A LA NIT I 25 AL MIGDIA

Estudi
Geogràfic
del
Terme Municipal
de
Llagostera

d' Esteve Fa i Tolsanas

Estudi Geogràfic del Terme Municipal de Llagostera

Per unanimitat dins el col·lectiu de redacció vam acordar reservar aquestes pàgines centrals a un elaborat treball de l'Esteve Fa. És el petit homenatge que volem retre als membres d'aquesta revista a una persona que ha dedicat -i continua fent-ho- la seva vida a l'estudi del nostre poble en molts dels seus àmbits.

INTRODUCCIÓ

El present treball planteja l'estudi i coneixement geogràfic del terme municipal:

- Longitud del perímetre i límits.
- Aspectes característics de les fites que el delimiten i la distància entre elles.
- Superfície total
- Extensió de la zona muntanyosa i la del pla.
- Efectes que l'erosió i l'al·livi han produït al sòl fins a aconseguir els diferents paisatges i paratges que actualment podem contemplar.
- Conques hidrogràfiques i superfície de cadascuna.
- Longitud de cada torrent o riera que la drenen.
- Lloc de naixement i destí final de cadascun dels cabdals.

Aquest treball ha estat executat, en la seva part física, sobre un mapa ampliat, de l'Institut Geogràfic y Cadastral, escala 1:50.000. La xifra de l'àrea del terme municipal de Llagostera que m'ha donat aquest estudi (80,83 Km²) no coincideix amb l'esmentada en altres treballs, però la dono com a vàlida, tota vegada que aquesta fou la que durant molts anys jo vaig conèixer, i també perquè aquest és el resultat que el càlcul ha donat.

PERÍMETRE

La longitud del perímetre que delimita el territori municipal és de 44,330 Km. Aquest es troba encerclat pels municipis de: Santa Cristina d'Aro (15,880 Km), Cassà de la Selva (7,580 Km), Caldes de Malavella (13,180 Km), Vidreres - amb el que solament té un punt de contacte, sense dimensió - i Tossa de Mar (7,690 Km).

Les Fites

La senyalització està feta amb dos tipus de fites, que al mateix temps marquen dues èpoques. Les més modernes - fetes a l'any 1.872 - són de pedra treballada procedent

de la cantera de Girona i estan esculpides en forma rectangular. Sobresurten del sòl, i la seva part superior està marcada amb una línia recta o un angle, segons convingui.

Les fites més antigues, situades totes a la zona del litoral, foren marcades l'any 1.799 i curiosament totes les que conec estan situades en roques. És a dir, que la línia segueix unes marques naturals. Unad'aquestes, l'anomenada "**Pedra Despoya**", queda actualment dintre del terreny de Llagostera. Els senyors Lluís Esteve i Lluís Pallí de Sant Feliu de Guíxols han trobat en un document del segle XVI una referència sobre aquesta pedra.

Totes aquestes fites velles tenen esculpida una llegenda, que a ve-

La "Pedra Despoya és una de les fites més antigues que delimiten el terme municipal de Llagostera.

gades indica solament el nom de les poblacions limítrofes i una data, mentre que algunes també tenen escrit el nom de la roca.

La ja esmentada "Pedra Despoja" està situada prop del camí que condueix a Sant Baldiri, passant per Can Cabanyes de Montagut. Es troba aproximadament a meitat de camí. Té una alçada de 7,60 metres i l'escrit diu: *Llagostera Pedra despoja*, 1.799.

A uns cent metres d'aquesta, a la serra de la muntanya i a les envistes del mar, es troba una roca plana, de cares paral·leles i verticals. A la cara que dona al mar hi diu: *Tossa* i a la de l'interior, *Llagostera*. De fet, aquesta pedra marca ara la divisòria entre Llagostera i Santa Cristina, ja que la fita que actualment separa Santa Cristina de Tossa ha d'estar situada al torrent de la cala de Vallfressona, on se situa també el punt convergent de les comarques del Baix Empordà, el Gironès i la Selva.

Ja no es troba cap més fita d'aquestes fins arribar a la urbanització de Sant Grau. A la seva part més alta hi està ubicada **Pedra Sobre Altra**. Es tracta d'un conjunt petri de característiques molt originals, que l'han convertit en una interessant forma escultòrica digna de ser visitada. Amida 14,35 metres d'alçada

Pedra Sobre Altra: per les seves singulars característiques l'Esteve Fa sempre l'ha reivindicat com a símbol de Llagostera.

i 29,50 metres de perímetre. Té esculpida la llegenda *Pedra Sobre Altra*, any 1.799. *Llagostera-Tossa*. A la seva base hi he descobert un important enterrament dolmènic.

Segueix el **Puig de les Cadiretes**, vèrtex topogràfic i punt més alt de Llagostera (519 metres). Aquesta massa granítica està formada per gegantins blocs, estavellats i polits al llarg de milions d'anys, fet que avui ens sorprèn al mateix temps que ens cohibeix. És de fàcil accés per la cara que dona al mar i penya-segat pel costat de la muntanya,

on fa uns vint metres d'alçada.

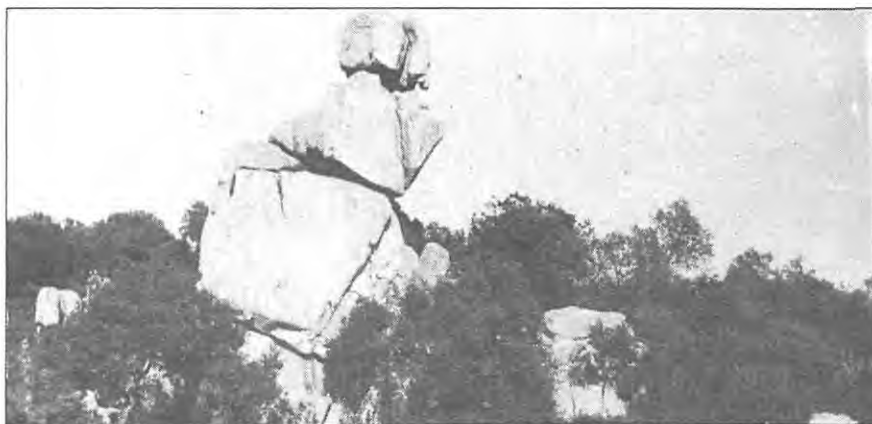
El terme baixa en direcció nord cap a Pedra Blanca i d'aquí al torrent de la Bardera.. Cent metres torrent amunt des de la Font d'en Dalmau, es troba -al bell mig del torrent- la fita **Isla Gramanassa**. A més d'aquesta llegenda també s'hi llegeix: *Tossa-Llagostera*, any 1.799.

Queda una altra pedra marcada, que es troba pujant pel Puig de les Bacasses en direcció Tranquinell. Aquesta no té cap inscripció però correspon al terme de Llagostera.

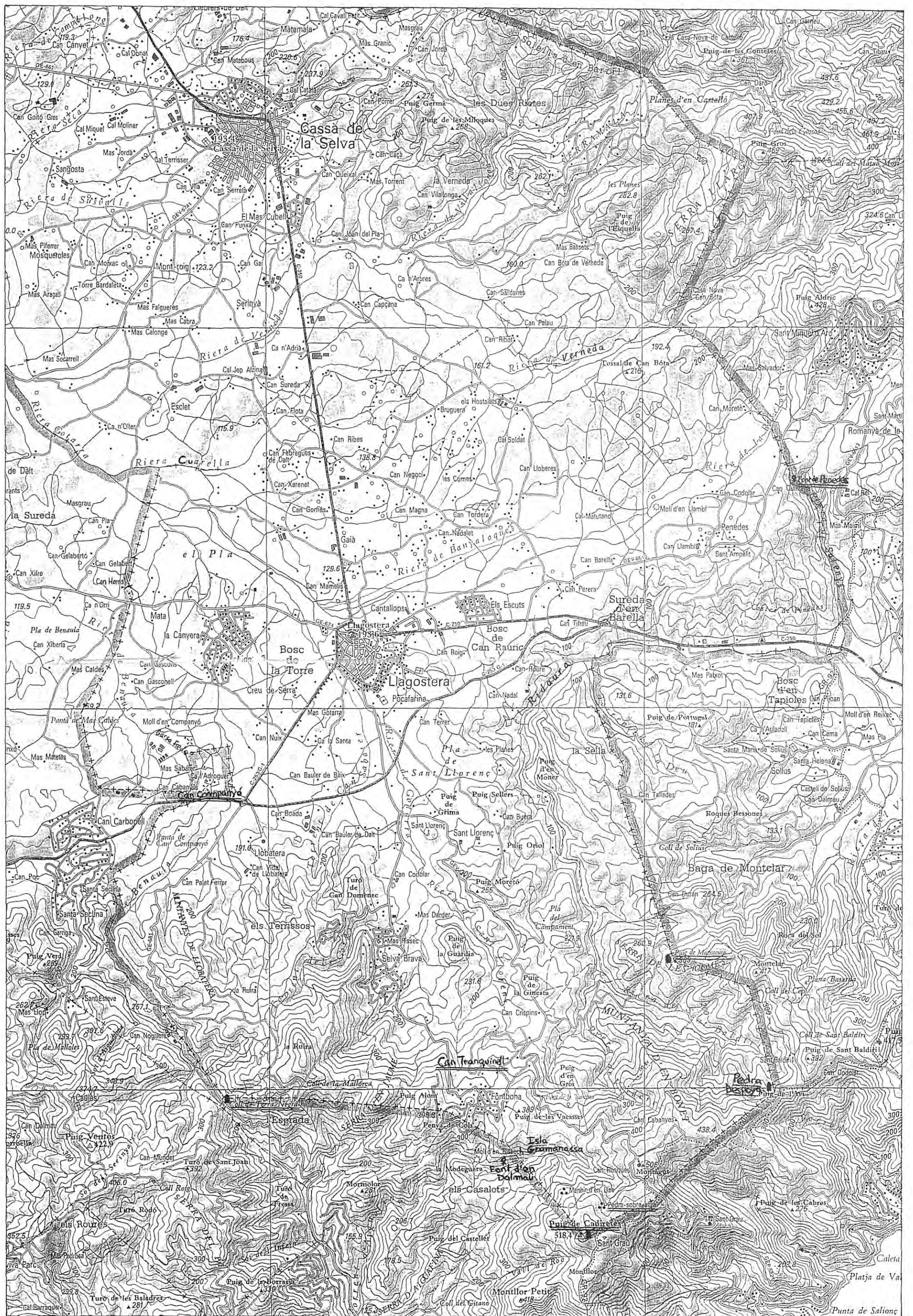
Recorregut pel perímetre

Iniciem al **Puig de les Cadiretes** el camí a seguir per recórrer tot aquest perímetre. Seguint en direcció est trobarem **Pedra Sobre Altra** a una distància de 1.100 metres (que és la segona fita que separa Llagostera de Tossa). D'aquesta roca i seguint en la mateixa direcció es troba **El Collet** (a 1.150 metres) passat ja el Castell de Montagut, que ens queda a mà esquerra. Del Collet i seguint la serralada trobarem la **Pedra despoja** a 400 metres.

Continuant en línia recta i deixant a l'esquerra la "Roca despo-

Dolmen de Pedra Sobre Altra

ja" es troba la nova fita a 550 metres de distància, situada prop d'un forn de calç, al costat de la carretera que porta a Sant Baldiri.

Aquí el traçat gira 90 graus al nord per trobar la **Roca Gilera** (a 1.400 metres) travessant el torrent on s'inicia el riu Ridaura. Seguint direcció nord puja al **Puig de Matxacuca** (a 1.050 metres) on es troben varies fites, una de les quals possiblement sigui del antic traçat.

D'aquest puig i seguint direcció nord, el terme passa a un punt equidistant entre Cal Rector i Tallades, baixant pel "Torrent de la Deu", a l'esquerra de Can Patxot, fins trobar el Ridaura (4.300 metres).

Seguint pel marge dret i en la direcció de l'aigua, el traçat del perímetre continua recte fins trobar el **Torrent de Salenys** (a 3.300 metres).

Giranovament 90° a l'esquerra, puja per aquest torrent, segueix pel

El Puig de les Cadiretes. És la fita que l'Esteve Fa ha pres per marcar l'inici i el final del recorregut pel perímetre del terme municipal de Llagostera.

carretera Cassà-Llagostera (a l'alçada del quilòmetre 15,350) i segueix fins on aquesta riera s'uneix amb la Comaret (4.000 m.). Seguint el curs de la Cuarella durant 1.020 metres, el terme gira en angle recte en direcció Can Homs (Caldes de Malavella); passa a pocs metres d'aquesta casa, travessa la carrete-

Torrent de Garsa Freda (1.100 m.). Segueix aquest durant uns 500 metres i agafa la direcció de la Venaula. Cinc-cents metres abans d'arribar a aquesta riera, gira cap a la carretera de Santa Coloma de Farners-Llagostera, seguint paral·lel a aquesta, pel seu costat esquerre fins el quilòmetre 10 (1.300 m.). Aleshores segueix el curs del torrent de Garsa Freda fins el seu naixement (1.500 m.), i puja fins trobar novament la Riera Venaula, a la qual s'uneix fins arribar prop del quilòmetre 13 de la carretera Tossa-Llagostera (2.000 metres). D'aquí fins el quilòmetre onzè es manté paral·lela a la carretera, fins que arriba al **Coll de la Terra Negra**, al punt on s'inicia el camí de Can Mundet (900 m.).

A pocs metres d'aquest camí i a mà dreta convergeixen els termes de Llagostera, Caldes de Malavella, Vidreres i Tossa de Mar.

El terme de Llagostera segueix en direcció est cap a Tranquinell, després d'haver passat per sota les "Basses del Terme Blau", el Puig de Fresa y Puig Salom (a 2.960 metres). Uns cinc-cents metres poc abans d'arribar a Tranquinell, baixa per sota del Puig de les Bacasses fins trobar una roca a mitja muntanya. Aleshores continua al fons del torrent de la Font d'en Dalmau i per sobre d'aquesta, fins la

Puig de Matxacuca

centre de la Font de Panedes i arriba prop de Can Morató (a 3.050 m.), torça lleugerament a l'esquerra fins a trobar el **Verneda**, prop dels camps de Can Bóta (a 1.500 m.).

Seguint el curs d'aquesta riera pel seu marge esquerre, a 3.000 metres gira en direcció sud, fins a cenyir-se a la **Riera Cuarella**. Passa prop de Can Massó, creua la

ra Caldes-Llagostera (Km. 3) i segueix fins al puig més alt de la **Serra Plana** (de 158 m. d'alçada). La distància des de la Cuarella fins aquí és de 3.650 metres.

Segueix direcció Sud fins trobar la carretera de Can Matetes, a l'alçada de Can Companyó (1.000 metres), aleshores gira cap a la Casa Nova de Cabanyils fins al

roca anomenada "**Isla Gramanasa**" (1.150 m.), a partir d'on puja envers **Roca Blanca**. D'aquí segueix recte fins arribar de nou al Puig de les Cadiretes (1.350 m.).

SUPERFÍCIE

Fer una lleugera descripció de la superfície del nostre sòl sembla, a primera vista, treball fàcil i clar, però quan hom comença a embolicar-se amb corbes de nivell i números la cosa no ho resulta tant.

Vista la panoràmica des de qualsevol punt de la Plaça de l'Església, dóna la impressió de que predomina el pla sobre la muntanya. La situació canvia completament quan el punt d'observació se situa al Puig de les Cadiretes, des d'on s'aprecia el gran predomini muntanyenc.

La formació de la superfície que se'ns mostra s'ha aconseguit al llarg de milers d'anys del continuat treball dels elements naturals, els quals han anat llimant, dia rera dia, el sòl que troben al seu pas, dipositant al fons de les valls tot el material arrancat. Aquest fet ha originat els plans de **Panedes, Sant Llorenç, Creu de Serra**, etc.

Però no ha estat així en la zona del Ridaura. Això és degut a que a la Vall d'Aro el nivell del sòl és més baix (menys de 40 metres). Els efectes erosius han anat buidant la conca d'aquest riu, fent que els torrents siguin cada dia més profunds i -a llarg termini- menys altes les muntanyes, alhora que es va omplint la conca de la Vall d'Aro.

El càlcul geogràfic del territori agafa, en quant al pla, de la cota 120 m. fins la 140, i deixa pel càlcul muntanyenc la resta. És a dir, el mínim de 40 metres a l'alçada del Pont de Salenys fins els 519 metres de les Cadiretes.

Per la zona de les Gavarres, de Can Morató fins prop de Can Bóta (riera Verneda), l'alçada màxima és de 240 metres.

La cota màxima de la part de Panedes-Can Alou-Pont de Salenys és de 180 metres i es troba a Can Quintana.

A la zona del Ridaura els nivells van de 40-60 metres al llarg del Pla d'en Costuré, als 220 metres a Can Crispins; 300 al Forn de la Calç de Sant Baldiri y 505 al Castell de Montagut.

Del Puig de les Cadiretes baixa 440 metres al Puig de la Ruira; 220 metres a la casa de la Ruira, 240 al Coll de Terra Negra y 158 a la Serra Plana (Veïnat de Creu de Serra).

La superfície de la zona plana o lleugerament ondulada abarca 27,86 Km², mentre que la muntanyenca és de 52,97 Km².

TORRENTS D'AIGUA, LONGITUD I CONCA

En aquest apartat s'estudien les conques hidrogràfiques que s'han format sobre el sòl del municipi a fi d'evacuar les aigües pluvials que al llarg del temps el van regant. Ordenades de major a menor són: la **Riera Gotarra**, el **Riu Ridaura**, les **Banyalques** (el **Torrent**, la **Banyaloca** i el **Rec del Gravat**), la **Venaula**, les **Rieres Cuarella i Comaret**, la **Riera de Tossa**, **Torrent de Can Noguera**, el **Verneda** i **Torrent de Vallfressona**.

La **Riera Gotarra** té quatre torrents principals; dos neixen al Puig de la Ruira i el Terme Blau. Els altres, prop de Tranquínell i sobre Can Crispins.

L'àrea que cobreix aquest curs és de 21,48 Km² i la longitud del torrent del Terme Blau és de 10,05 Km. La Gotarra aboca les aigües a l'Onyar.

El **Riu Ridaura** neix dintre el territori de Santa Cristina d'Aro, en un bassal ubicat al costat de la carretera que porta a Sant Baldiri. Corre els primers 500 metres dintre el terreny d'aquesta població i 10,830 Km. en el de Llagostera, per tornar

al de Santa Cristina. Aquí se li uneix el **Torrent de Salenys**, a l'alçada del pont del mateix nom que travessa la carretera Llagostera-Sant Feliu. Afluent important d'aquest riu és el **Torrent de Can Tirona**, situat a més altura que el seu lloc de naixement. L'extensió de la conca del Ridaura dins el terme de la nostra vila és de 19,72 Km². Aboca les aigües a Platja d'Aro.

Les **Banyalques** són tres petites rieres que drenen el pla de Panedes. El llit per on s'esmunyen les aigües és natural en la major part del seu recorregut, però canalitzat en el tram final, per tal d'evitar la formació de bassals que anegin els camps afrontadors. Formen una sola riera ans d'arribar a l'antic pont del ferrocarril, prop de Can Balandric. La primera riera, és a dir, la més propera a la vila, era coneguda com a **El Torrent** i neix prop de Can Foneierons. La del mig és la **Banyaloca**. Aquesta s'inicia a poca distància del Puig Aldric (421 m.) - dintre del terme de Santa Cristina d'Aro - i és la més llarga de les tres, amb 10,500 Km.. La tercera neix prop de Can Bóta i l'anomenaven el **Rec del Gravat**. Les tres rieres juntes tenen una àrea de 17,370 Km² i aboquen les aigües a la Riera Gotarra, dintre ja del terme de Caldes de Malavella.

La **Riera Venaula** és la situada més a ponent. Neix prop del quilòmetre 13 de la carretera de Llagostera-Tossa. Recull tota l'aigua de la vall que envolta la Casa de la Ruira, així com també la dels paratges de Can Boada, Can Bufill, Can Vidal, Can Fuianet i d'altres. Travessa tot el veïnat de Creu de Serra i entra al terme de Caldes de Malavella, després d'un recorregut de 7,150 Km. La seva conca és de 9,880 Km² i aboca les aigües al riu Onyar.

Les rieres **Cuarella i Comaret** són, en realitat, dos torrents que recullen les aigües de la zona que llinda amb Cassà de la Selva, per la

part de les Gavarres. La primera d'elles és la que marca el terme municipal des del Verneda fins al de Caldes de Malavella, 550 metres abans de donar les aigües a la Riera Gotarra. Té una longitud de 4,300 Km.

D'altra banda la riera **Comaret** neix prop de Cal Cisteller, travessa la carretera Llagostera-Cassà a nivell del quilòmetre 18,150 i s'uneix a la Cuarella més avall de Can Mentot, a la Bruguera Baixa. La seva longitud és de 4 Km. La conca hidrogràfica dels dos torrents junts és de 7,03 Km².

Terra Negra, Puig de la Ruiria, Puig de la Fresa, Puig Salom, Tranquinell, Puig de les Bacasses, Can Ruscas i Puig de les Cadiretes són les fites que marquen la davallada de l'aigua cap al mar per la riera de Tossa.

A la trobada del torrent que baixa de Terra Negra amb el que ve del Puig de les Cadiretes (la riera de Tossa), el primer ha recorregut 3,250 Km, mentre que el segon n'ha fet 5,950. La superfície d'aquesta conca dintre de Llagostera és de 2,460 Km².

El **Torrent del Puig de les Cadiretes** és conegut també com el *Torrent de la Bardera*. Al llarg d'ell s'hi troba multitud de fonts d'aigua potable. Entre elles la de l'Alzina, la d'en Ruscas, la de la Teula, d'en Dalmau, la de la Plana, les basses del Terme Blau, etc. Descriure-les en la seva totalitat és actualment un treball impossible de portar a terme, donat l'estat en què es troba actualment la major part del

bosc, amb els camins trencats per l'aigua o coberts per la malesa.

Sobre can Noguera, a la falda de ponent del Puig de la Ruiria i dintre el Terme de Llagostera, neix un petit torrent que va creixent amb les aigües de Can Noguera, Puig Ventós, Mas Llop i Can Garriga, convertint-se, passat Can Carbonell, en la **Riera del Rec Clar**. Aquesta aboca l'aigua a la Riera dels Pins, que es troba a Vidreres i que alhora és afluent del riu Tordera, les aigües del qual desemboquen a la platja de Blanes. La conca de la zona de Llagostera que abasteix aquesta riera és de 1,36 Km² i la longitud del torrent és d'uns 0,320 Km.

Les aigües de sota el castell de Montagut, vertent del mar, també s'escorren cap a terreny no local i la seva superfície aproximada és de 0,470 Km². El torrent que les condueix al mar és el de Vallfressona, el qual marca la divisòria municipal entre Tossa i Santa Cristina d'Aro.

Finalment queda una petita superfície de terra, a la part alta de la Bruguera, l'aigua de la qual s'escorre a la riera Verneda. La seva àrea és de 1,040 Km².

CONCLUSIONS

La conseqüència que es treu de l'estudi hidrològic és la poca aigua que es queda a casa nostra, ja que inclús gran part de la que el terreny podria retenir també s'esmuny riera avall pel pas que ofereix el subsòl de les rieres Gotarra i Banyaloca, a

l'alçada Escorxador-Can Balandric.

Fins avui, la naturalesa ha estat vertaderament injusta amb l'agricultura local, ja que al temps que grans pluges ocasionen lamentables pèrdues, la falta d'elles és -naturalment- sinònim de gran sequedat, cosa que repercuteix sobre l'agricultura i -com no- també sobre els serveis domèstics.

Si en una època -encara per determinar- uns homes foren capaços d'imaginar la possibilitat de dessecar els aiguamolls que infectaven la zona de les Banyalokes i portar a terme més endavant aquesta tasca, hom pensa que també és factible pensar avui dia en realitzar una resclosa subterrània que aguantí l'aigua del subsòl. L'abundància d'aigua que s'assoliria gràcies a una construcció com aquesta podria satisfer les necessitats tant de l'agricultura com les domèstiques.

Una labor serena i racional a nivell hidrològic és molt necessària i possible. Aquestes terres estan situades en una posició ideal per treballar sobre elles, sense que cap poble veí es pugui sentir perjudicat.

Esteve Fa i Tolsanas